ஸ்ரீ:

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவரங்கத்தமுதனார் திருவடிகளே சரணம்.

இராமாநுச நூற்றந்தாதி.

Refurbished by Chennai Rengaswamy Srinivasan

(Released by Maaran's Dog , Toronto , Canada)

நூறு வெண்பாக்களாலேனும் நூறு கட்டளைக் கலித்துறைகளாலேனும் அந்தாதித் தொடையாற் கூறுவது நூற்றந்தாதியாம். இத்திவ்யப்ரபந்தம் நூறு பாசுரங்களுக்குமேல் அதிகமாக எட்டுப் பாசுரங்கள் கொண்டதாயினும் நூற்றந்தாதி யென்னத் தட்டில்லை; நூறு ஆயிரம் முதலிய பெரிய எண்களுக்குப் பரிகேட்டு குறைவிலும் மேற்படியிலும் அவை நூறு ஆயிரம் என்னத் தகுந்தவையேயாம்.

இப்ப்ரபந்தத்தில் நூற்றெட்டுப் பாசுரங்கள் அமைந்ததற்கும், பாட்டுத்தோறும் இராமாநுசத் திருநாமம் தட்டாமல் அமைக்கப்பட்டிருப்பதற்கும் பெரியோர் ஒரு காரணம் கூறுவர், — எம்பெருமானார் திருவடிகளில் மிக்க அன்புபூண்டவர்கட்கு இப்ப்ரபந்தம் ஸாவித்ரிபோலே நித்யாநுஸந்தேயமாகவேணுமென்று பாட்டுத்தோறும் திருநாமத்தை வைத்து நூற்றெட்டுப் பாட்டாக அருளிச்செய்தார் — என்று. ப்ரபந்ந ஸாவித்ரி என்றும் ப்ரபந்ந காயத்ரி என்றும் இதனை நம்மவர் கூறிப் போருவர்கள்.

இப்ப்ரபந்தம் எம்பெருமானார் காலத்திலே அவதரித்ததாயினும், பெரியபெருமாள் அமுதனார்க்கு அருளப்பாடிட்டு எம்பெருமானாரால் திருச்செவி சாற்றப்பட்டதாதலால் இது ஆழ்வார்களருளிச் செயல்களோடு சேர்த்து அநுஸந்திக்கலாயிற்று. திருக்கார்த்திகைக்குப் பின் ஆழ்வார் திவ்ய ப்ரபந்தங்கட்கு ஏற்பட்டுள்ள அநத்யயநம் இதற்கும் ஒக்கும்.

முதலாயிரம், பெரிய திருமொழி, திருவாய்மொழி, இயற்பா என்ற நான்கு ஆயிரங்களுள் நான்காவதான இயற்பாவில் ஸ்வதந்த்ர ப்ரபந்தமாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் இந்த நூற்றந்தாதி. ப்ரணவார்த்தமான முதலாயிரத்தோடு நம்மாழ்வார் விஷயமான பாகவதசேஷத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கும் கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பைச் சேர்த்தாற்போல, கைங்கர்யத்தில் களையறுப்பதான இயற்பாவுடனே இதனைச் சேர்த்து அநுஸந்திக்கை பொருத்தமுடைத்தேயாம்.

(திருவரங்கத்தமுதனார் வரலாறு.)

இவ்வமுதனார், ஒரு பங்குனித்திங்களில் ஹஸ்த நக்ஷத்ரத்தில் மூங்கிற்குடியில் திருவவதரித்து, திருவரங்கம் பெரியகோயிலில் இருந்தமையே காரணமாகப் பெரியகோயில் நம்பி என்று ப்ரஸித்தராய் வாழ்ந்துவந்தார்.

[அஷ்டப்ரபந்தம் செய்தருளினவரும் பட்டர் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து உய்ந்தவருமான "பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார்" என்பவர்க்கு இவர் திருத்தகப்பனார் என்று சிலரும், பாட்டனார் என்று சிலரும் சொல்லுவர்.]

இவர் எல்லா சாஸ்த்ரங்களையும் அறிகின்ற மஹா வித்வானாய், தமக்குச் சூழ்ந்த ஸம்பத்தாகக் கிடைத்த ஸந்நிதி புரோஹித வ்ருத்தியையும் புராணபடனக் கைங்கர்யத்தையும் பெற்று மிகவும் ஐச்வர்யசாலியாய்ச் செருக்குடன் வாழ்ந்துவரும் நாளிலே, உலகங்களை வாழ்விக்கத் திருவனந்தாழ்வானது திருவவதாரமாய்த் திருவவதரித்த எம்பெருமானார் தமது இயற்கையின் அருளாலே இவரைத் திருத்திப் பணிகொள்ளத் திருவுள்ளம்பற்றிக் கூரத்தாழ்வானுக்கு நியமிக்க, ஆழ்வானும் இவரை அநுவர்த்தித்து ஞானக்கடல் கொண்டுவந்து எம்பெருமானார் திருவடிகளிற் கொணர்ந்து சேர்க்க, எம்பெருமானாரும் அவரைக் குளிரக் கடாக்ஷித்தருளி ஆழ்வான் பக்கல் ஆச்ரயிக்கும்படி நியமிக்க, அப்படியே அவரும் ஆழ்வானை ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவித்த பூர்வாசார்யர்க் களை ஞானம்பெறும்படியான தெளிந்த ஆத்மகுணங்களை அந்த ஆசார்யன் திருவடிகளிலே வைத்துப் பரமப்ரேமையராயிருந்தார். இப்படியிருக்கையில், ஸ்வாசார்யருடைய உபதேசப்படிப் பரமத் தமக்கு ப்ராசார்யரான எம்பெருமானார் விஷயமாக ஒரு திவ்யப்ரபந்தங்களைச் செய்து அதனை எம்பெருமானார் ஸந்நிதியிற் கொணர்ந்துவைக்க, எம்பெருமானாரும் அதனை அவிழ்த்துக் கடாக்ஷிக்க, அதை தமது திருவுள்ளத்துக்கு இசைந்ததாகையாலே அதனைக் கிழித்தெறிந்துவிட்டு அவரை நோக்கி, 'என்னைப் பற்றிப் பிரபந்தம் பாடவிருப்பம் உமக்கிருந்ததாகில், ஆழ்வார்களிடத்தும் உகந்தருளின நிலங்களிடத்தும் எனக்குள்ள ப்ரேமம் தோற்றுமாறு ஒரு பிரபந்தம் செய்யும்' என்று நியமித்தருள, இவரும் அப்படியே செய்கிறேனென்று அந்த நியமனத்தை சிரஸாவஹித்து எம்பெருமானார்க்கு ஆழ்வார்களிடத்திலும் திவ்ய தேசங்களிடத்திலுமுள்ள அன்பை நன்கு விளக்குவதாய் இந்தப் பிரபந்தத்தை அருளிச் செய்து எம்பெருமானார் ஸந்நிதியிலே வந்து வணங்கி 'இதைக் கேட்டருளவேணும்' என்று பிரார்த்தித்து அநுமதிபெற்றுக் கூரத்தாழ்வான் முதலானோர் கோஷ்டியாக இருக்கிற அவ்வமயத்திலே இந்தப் பிரபந்தத்தை விண்ணப்பம் செய்ய, எம்பெருமானார் மற்றை முதலிகளோடும் திருச்செவி சாற்றித் தலைதுலுக்கிப் போரவுகந்தருளி, தம்திருவடிகளில் ஸம்பந்த முடையார்க்கெல்லாம் இந்தப் பிரபந்தத்தை அன்று தொடங்கி என்றும் நித்யாநுஸந்தேயமாம் படி கற்பித்தருளியதும் தவிர, அமுது போன்று அமுதனைக்கொண்ட பிரபந்தமையால் அவர்க்கு அமுதன் என்ற திருநாமத்தையும் ப்ரஸாதித்தருளி மிகவும் கடாக்ஷித்தருளினார். ஆகையால் அதுமுதல் 'பெரியகோயில் நம்பி' என்ற திருநாமம் மாறித் திருவரங்கத்தமுதனார் என்ற திருநாமம் வழங்கத் தொடங்கிற்று. இப்ப்ரபந்தத்திற்கு ப்ரபந்ந காயத்ரி என்ற திருநாமமும் அன்றுதொடங்கி வழங்கலாயிற்று.

இந்த விருத்தாந்தம் சிறிது மாறுபாடாகவும் சொல்லப்படுவதுண்டு; எங்ஙனே யெனின்:— அமுதனார் எம்பெருமானாருடைய நியமனம் பெற்று இப்ப்ரபந்தம் இட்டருளுவதாக அமைய வனொந்தான் திருப்படிகளுக்கு இவ்வாறிருக்க ஒரு தென்னந்தோப்பின் திருமண்டபத்தில் வீற்றிருந்து பட்டோலை கொண்டிருக்கும்போது, அவ்வளவில் எம்பெருமானார் அழகியமணவாளனது விஜயத்தினால் ஆழ்வான் ஆண்டான் எம்பார் முதலிய அந்தரங்கசிஷ்யர்களோடு அவ்விடத்தே எழுந்தருள அப்போது "செழுந்திரைப்பாற்கடல்" என்ற நூற்றைந்தாம் பாசுரம் தலைக்கட்டி, இருப்பிடம் வைகுந்தமென்ற பாசுரம் எழுந்தவுடனே அருளப்பெற்றதென்றும், அதுமுதலான மூன்று பாசுரங்களும் எம்பெருமானார் திருமுன்பே சேர்க்கப்பட்டன வென்றும், பிறகு அரங்கேற்றிய பின் 'இந்த விசேஷத்துக்கு ஸ்மாரகமாக இப்ப்ரபந்தத்திற்கு மாத்திரம் சாற்றுப் பாசுரங்கள் மூன்றாயிருக்கவேணும்' என்று ஆழ்வான் நியமித்தருளினா ரென்றும், ஆனதுபற்றியே மற்றைப் பிரபந்தங்களுக்கு இரண்டு பாசுரம் சாற்றுவதுபோலல்லாமல் இதற்கு மூன்று பாசுரம் சாற்றுக ஸம்ப்ரதாயம் நிகழ்கின்றதென்றும்.

ஸ்ரீ:-

இராமாநுச நூற்றந்தாதியின் தனியன்கள்.

வேதப்பிரான் பட்டர் அருளிச்செய்தவை.

முன்னை வினையகல மூங்கிற் குடியமுதன்
பொன்னங் கழற்கமலப் போதிரண்டும்—என்னுடைய
சென்னிக் கணியாகச் சேர்த்தினேன் தென்புலத்தார்க்கு
என்னுக் கடவுடையேன் யான்.

முன்னை வினை	முன்னே செய்த பாபங்களெல்லாம்	அணி ஆக	ஆபரணமாக
அகல	ஒழிவதற்காக,	சேர்த்தினேன்	பொருந்தவைத்துக் கொண்டேன்;
மூங்கிற் குடி அமுதன்	'மூங்கிற்குடி' என்னும் குலத்திலே தோன்றிய திருவரங்கத்தமுதனாருடைய	யான்	இப்படி அமுதனாருடைய திருவடிகளைச் சூடப் பெற்ற அடியேன்
பொன் அம் கழல் கமலப்போது இரண்டும்	பொன்போல் அழகிய பாதாரவிந்தங்கள் இரண்டையும்	தென் புலத்தார்க்கு	தெற்குத் திக்கிலுள்ளாரான யமகிங்கரர்கட்கு
என்னுடைய சென்னிக்கு	எனது தலைக்கு	என்னுக்கு கடவு உடையேன்	ஏதுக்காகப் ப்ராப்தியுடையேன்?

* * * :—மூங்கிற்குடியென்ற மஹாகுலத்திலே தோன்றிய திருவரங்கத்தமுதனாருடைய திருவடித் தாமரைகளை நான் சிரோபூஷணமாக அணிந்துகொண்டேன்; அதனால் எனது வலிய கருமங்களும் தீயினில் தூசாகியொழிந்தன. இனி யமனுக்காவது யமபடர்களுக்காவது என் அருகே வருவதற்கு யாதொரு ப்ரஸக்தியுமில்லை என்றவாறு.

"முன்னை வினையகலச் சேர்த்தினேன்" என இயையும். [மூங்கிற்குடி.] வேயர்குலம் ஆலங்சிகுலம், கூரகுலம் என்பனபோல மூங்கிற்குடியென்பது ஒரு குலமுண்டாம். கமலப் போது=தாமரைப்பூ. அணி=ஆபரணம். சேர்த்தினேன்=சேர்த்தேன் என்றபடி; இன்—சாரியை.

என்னுக்கு+கடவுடையேன்=என்னுக்கடவுடையேன்; (நடுக்குறை) கெடுதல் விகாரப் புணர்ச்சி. என்னுக்கு=ஏதுக்காக என்கை; "என்னுக்கவளை விட்டிங்கு வந்தாய்" என்றார் குலசேகரப் பெருமாளும். [கடவுடையேன்.] கடவு=ப்ராப்தி; அதாவது—உரிமை. ...

நயந்தரு பேரின்பமெல்லாம் பழுதென்று நண்ணினர்பால்
சயந்தரு கீர்த்தி யிராமாநுசமுனி தாளிணைமேல்
உயர்ந்த குணத்துத் திருவரங்கத்தமு தோங்குமன்பால்
இயம்புங் கலித்துறையந்தாதி யோதவிசை நெஞ்சமே.

நெஞ்சமே	மனமே!,	தாள் இணை மேல்	இரண்டு திருவடிகள் விஷயமாக
நயம் தரு	விஷயங்களால் தரப்படுகிற	உயர்ந்த குணத்து திரு அரங்கத்து அமுது	சிறந்த குணங்களையுடைய திருவரங்கத்தமுதனார்
பேர் இன்பம் எல்லாம்	சிற்றின்பங்கள் எல்லாம்	ஓங்கும் அன்பால்	பெருகின்ற மிக்க பக்தியினாலே
பழுது என்று	பயனற்றவை என்று (அவற்றை விட்டொழித்து)	இயம்பும்	அருளிச்செய்த
நண்ணினர் பால்	தம்மை ஆச்ரயித்தவர்கள் விஷயத்தில்	கலித்துறை அந்தாதி	கட்டளைக் கலித்துறையிலமைந்த அந்தாதியான இதனை
சயம் தரு கீர்த்தி	வெற்றியைத் தரும் பண்பினைக் கொடுக்கும் புகழுடையரான	ஓத	அநுஸந்திக்கைக்கு
இராமானுச முனி	எம்பெருமானாருடைய	இசை	ஒருப்பட்டிருக்கக் கடவை.

கருத்து:—விஷயாந்தரங்களின் அநுபவத்தினால் உண்டாகும் சிற்றின்பங்கள் யாவும் அற்பங்களென்றும் நிலையற்றவையென்றும் கருதி அவற்றை அவற்றின் ஸம்பந்தமும் தம்மையடையாது அடி பணிகின்ற மஹாத்மாக்களுக்கு வெற்றியை உண்டாக்குகின்ற அருளுடைமை பெருந்தன்மைத் தன்மையராய் இப்பெரும்புகழ் பரவப் பெற்றவரான எம்பெருமானார் விஷயமாக, மனத்திடனையும் பக்தி முதலிய மஹாகுணங்கள் நிறைந்த திருவரங்கத்தமுதனார் பரம பக்தி தலையெடுத்துச் சொன்ன அந்தாதி என்னும் இந்த ப்ரபந்தத்தை ஓதுவதற்கு நெஞ்சே! நீ இசைந்திடாய் என்றார்.

நயம் = விஷயாந்தரங்கள். "காரணமான நல்வினை நயம்" (முதல் திருவந்தாதி) என்ற இடத்து, நயம் என்பதற்கு விஷயாந்தரங்களென்று பொருள் அருளிச்செய்யப்பட்டிருத்தல் காண்க. பேரின்பம்—சிற்றின்ப மென்னவேண்டுமிடத்துப் பேரின்பமென்றது விபரீத லக்ஷணை.

சொல்லின் தொகைகொண்டு உனதடிப்போதுக்குத் தொண்டுசெய்யும்
நல்லன்பரேத்த உன்னாமமெல்லா மென்றன் நாவினுள்ளே
அல்லும் பகலு மமரும்படிநல் கறுசமயம்
வெல்லும்பரம இராமாநுச விதென் விண்ணப்பமே.

அறு சமயம்	அப்ராமாணிகங்களான ஆறு மதங்களையும்	ஏத்தும்	துதிக்கிற
வெல்லும் பரம இராமானுச	வென்றருளிய ஆசிரியரான எம்பெருமானாரே!	உன் நாமம் எல்லாம்	தேவரீருடைய திருநாமங்களெல்லாம்
உனது அடிப் போதுக்கு	தேவரீருடைய பாதாரவிந்தங்களிலே	என்றன் நாவினுள்ளே	எனது நாவிலே
தொண்டு செய்யும்	வாசிக கைங்கர்யம் பண்ணுகிற	அல்லும் பகலும்	அஹோராத்ரமும்
நல் அன்பர்	பரமபக்தர்கள்	அமரும்படி	பொருந்தியிருக்கும்படி
சொல்லின் தொகை கொண்டு	சப்த ராசிகளைக் கொண்டு	நல்கு	கிருபைசெய்தருள வேணும்;
		இது என் விண்ணப்பம்	இவ்வளவே அடியேன் செய்யும் விஜ்ஞாபனம்.

[இம்மூன்று தனியன்களே ஸகல திவ்ய தேசங்களிலும் வழங்குமவை; மற்றொரு தனியன் மேனாட்டில் அநுஸந்திக்கப் படுகிறதாம்; அதாவது.]

இனியென் குறைநமக் கெம்பெருமானார் திருநாமத்தால்
முனிதந்த நூற்றெட்டுச் சாவித்திரியென்னு நுண்பொருளைக்
கனிதந்த செஞ்சொற் கலித்துறையந்தாதி பாடித்தந்தான்
புனிதன் திருவரங்கத் தமுதாகிய புண்ணியனே.

(இதன் கருத்து :-) ஸர்வேச்வரன் ஆதியிலே ஸங்கல்பபூர்வகமாக உலகத்தைப் படைத்து முதலிலே சதுர்முகப்ரஹ்மாவுக்கு ஸாவித்ரியை உபதேசித்தான். இவ்வமுதனார் அந்த ஸாவித்ரியின் ஸாரார்த்தத்தை யெடுத்து இராமாநுசன் என்னும் திருநாமத்தோடிணைத்துக் கட்டளைக் கலித்துறையிலே வைத்துத் தாம் அநுபவித்த அநுபவத்தின் பரீவாஹரூபமாக இந்நூற்றந்தாதியைப் பாடிப் பின்புள்ளாரான நமக்கும் உபகரித்தருளினார். இனி நமக்கு ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களில் ஒரு குறையுமில்லை என்பதாம். "திருநாமத்தால்" என்றவிடத்து, திருப்பெயரால் என்று பாடமிருப்பின் வெண்டளைக்குச் சேரும்.

தனியன் உரை முற்றிற்று.

இராமாநுச நூற்றந்தாதி

உரையின் அவதாரிகை.

ஸகல சாஸ்த்ரங்களுக்கும் ஸங்க்ரஹம் திருவஷ்டாக்ஷரம். அதனுடைய பரம தாத்பர்யமாயும், ஆழ்வார்களுடைய திவ்ய ப்ரபந்தங்களின் ஸாரார்த்தமாயும், ஸ்ரீமதுரகவிகளுடைய உக்தியாலும் அநுஷ்டாநத்தாலும் ப்ரகாசிதமாயும், நம் பூர்வாசார்யர்களின் உபதேச பரம்பரையாலே ப்ராப்தமாயும், சேதநர்களனைவர்க்கும் இன்றியமையாத ஸ்வரூப உபாய புருஷார்த்தங்களின் நிஷ்க்ருஷ்ட வேஷமாயும், பரம ரஹஸ்யார்த்தமாயு மிருப்பது சரமபர்வ நிஷ்டை. அந்நிஷ்டையிருக்கும்படியைத் திருவரங்கத்தமுதனார்க்கு எம்பெருமானார் தமது நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே கூரத்தாழ்வான் திருவடிகளிலே இவரை ஆச்ரயிப்பித்தருளி இவர் முகமாக உபதேசித்தருளினார். அங்ஙனம் உபதேச ப்ராப்தமான அந்தச் சீரிய பொருளை இவ்வமுதனார் தாம் அநவரத பாவனை பண்ணி எம்பெருமானார் திருவடிகளை இடைவிடாது சேவித்துக்கொண்டு போந்தாராய் அவருடைய திருக்கல்யாண குணங்களைத் தமது பக்திப் பெருங்காதலுக்குப் போக்குவீடாகப் பேசி அநுபவித்தே தீரவேண்டும்படியான நிர்ப்பந்தம் தமக்கு உண்டானமையாலும், சரமபர்வநிஷ்டையே சீரியதென்கிற பரமார்த்தத்தைச் சேதனர்கட்கு எளிதில் உணர்த்த வேணுமென்கிற க்ருபாமூலமான கருத்தினாலும் தாம் எம்பெருமானாருடைய திவ்யகுண சேஷ்டிதாதிகளை ப்ரேமத்துக்குத் தகுதியாகப் பேசுகிற பாசுரங்களாலே அவருடைய வைபவத்தை அனைவர்க்கும் வெளியிடா நின்றுகொண்டு முன்பு ஆழ்வார் திருவடிகளுக்கே அற்றுத்தீர்ந்த மதுரகவிகள் தமது நிஷ்டையைக் கூறும் முகத்தாலும் பிறர்க்கு உபதேசிக்கும் முகத்தாலும் உஜ்ஜீவநத்துக்கு உபயுக்தமான அர்த்தத்தை லோகத்திலே வெளியிட்டருளினதுபோல, இவர்

தாமும் அவ்வகைகளாகவே ஆசார்யாபிமாநநிஷ்டர்க்கு அறிந்துகொள்ளத்தக்க அர்த்தங்களை யெல்லாம் மிக்க சுருக்கமும் மிக்க விரிவுமின்றி நூற்றெட்டுப் பாசுரங்கள்கொண்ட இத்திவ்ய ப்ரபந்த முகத்தால் அருளிச்செய்கிறார். ... . ✽

பூமன்னுமாது பொருந்திய மார்பன் * புகழ்மலிந்த
பாமன்னுமாற னடிபணிந் துய்ந்தவன் * பல்கலையோர்
தாம்மன்ன வந்த விராமாநுசன் சரணாரவிந்தம்
நாம்மன்னிவாழ * நெஞ்சே சொல்லுவோமவன் நாமங்களே. (க)

நெஞ்சே!	ஓ மனமே!
பூ மன்னு மாது	தாமரைப்பூவில் பொருந்த முடையவளா யிருந்த பிராட்டி
பொருந்திய மார்பன்	(அப்பூவை விட்டு வந்து) பொருந்துவதற்குப் பாங்கா யிருக்கை யுடைய திருமார்பை யுடையனான பெருமா னுடைய
புகழ் மலிந்த பா	திருக்கல்யாண குணங் கள் நிறைந்த தமிழ்ப் பாசுரங்களையுடைய
மன்னு மாறன்	ஸ்திரமாயுள்ளவரான நம்மாழ்வாருடைய
அடி	திருவடிகளை
பணிந்து	ஆச்ரயித்து
உய்ந்தவன்	உஜ்ஜீவித்தவரும்
பல் கலையோர் தாம் மன்ன வந்த	பலபல சாஸ்த்ரங்களை யறிந்த மஹான்கள் நிலைபெறும்படி (இவ் வுலகில்) அவதரித்த வருமான
இராமாநுசன் சரண அரவிந்தம்	எம்பெருமானாருடைய திருவடித் தாமரைகளை
நாம் மன்னி வாழ	நாம் ஆச்ரயித்து வாழ் வதற்குறுப்பாக
அவன் நாமங்களே	அவ்வெம்பெருமானாருடைய திருநாமங்களையே
சொல்லுவோம்	அநுஸந்தானம் பண்ணு வோம்.

***:—தாமரைமலரிற் பிறந்த பெரிய பிராட்டியார் அப்பூவைவிட்டு "அகலகில்லேன் இறையும்" என்று மிக்க விருப்பத்துடன் வசிக்கப்பெற்ற திருமார்பை யுடையனான திருமாலினுடைய திவ்ய குணசேஷ்டிதங்களை நிறைத்துக்கொண்டிருக்கிற திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களை அருளிச்செய்த நம்மாழ்வாருடைய திருவடிகளைத் தொழுது வாழ்வைப் பெற்றவராயும், பலபல சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றும் உஜ்ஜீவநோபாயத்தில் த்ருடாத்யவஸாயமின்றியே வாழ்விபரீதங்களைக்கொண்டு கலங்காநின்றவர்களை ஒரு நிச்சயஜ்ஞானத்திலே நிலைநிறுத்தி வாழ்விக்கைக் கவதரித்தவராயுமிருக்கிற எம்பெருமானாருடைய திருவடிகளை நாம் ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்குமாறு அவருடைய திருநாமங்களை வாயாரப் பேசுவோமென்று தமது திருவுள்ளத்தை நோக்கிச் சொல்லுகிறாராயிற்று.

பல்கலையோர் தாம்மன்ன = பலபல சாஸ்த்ரங்களைக் கற்று வல்லவர்களான ஆழ்வான் ஆண்டான் எம்பார் முதலிய மஹான்கள் ப்ரதிஷ்டிதர்களாகைக்காக என்றபடி. எம்பெருமானாருடைய சரணாரவிந்த ப்ராப்திக்கு ஸாதநம் = அவருடைய திருநாமஸங்கீர்த்தநமேயாம் என்பது இப் பாசுரத்தில் வெளியாயிற்று. ... (க)

கள்ளார்பொழில் தென்னரங்கன் * கமலப்பதங்கள் நெஞ்சில்
கொள்ளாமனிசரை நீங்கி * குறையல் பிரானடிக்கீழ்
விள்ளாதவன்ப னிராமாநுசன் மிக்க சீலமல்லால்
உள்ளாதென்னெஞ்சு * ஒன்றறியே னெனக்குற்ற பேரியல்வே. (உ)

கள் ஆர் பொழில் தென் அரங்கன்	[illegible]	இராமாநுசன்	[illegible]
கமலப் பதங்கள்	[illegible]	மிக்க சீலம் அல்லால்	[illegible]
நெஞ்சில் கொள்ளா	[illegible]	உள்ளாது	[illegible]
மனிசரை நீங்கி	[illegible]	என் நெஞ்சு	[illegible]
		(இவ்வாறு)	
குறையல் பிரான் அடிக் கீழ் விள்ளாத அன்பன்	[illegible]	எனக்கு உற்ற பேர் இயல்வு	[illegible]
		ஒன்று அறியேன்	[illegible]

[illegible] (௨)

பேரியல்நெஞ்சே அடிபணிந்தேன் உன்னை * பேய்ப்பிறவிப்
பூரியரோடுள்ள சுற்றம் புணர்த்த * பொருவருசீர்
ஆரியன் செம்மை இராமாநுசமுனிக்கு அன்புசெய்யும்
சீரியபேறுடையார் * அடிக்கீழ் என்னைச் சேர்த்ததற்கே. (௩)

பேர் இயல் நெஞ்சே!	[illegible]	செம்மை	[illegible]
உன்னை அடி பணிந்தேன்	[illegible]	இராமாநுச முனிக்கு	[illegible]
பேய்ப் பிறவி	[illegible]	அன்பு செய்யும் சீரிய பேறுடையார்	[illegible]
பூரியரோடு உள்ள	[illegible]	அடிக்கீழ்	[illegible]
சுற்றம்	[illegible]	என்னை	[illegible]
புணர்த்த	[illegible]		
பொருவு அரு சீர்	[illegible]	சேர்த்ததற்கே	[illegible]
ஆரியன்	[illegible]		

[illegible]

"நின்பன்னலம் கைப்பற்றுவீரோ" என்றுவிடாமல் உண்டு நீ நிலையில் வைக்குமாறு நமக்கு செய்வது காப்பது என செய்யவேண்டும் என்றவாறிதன்; ஸ்ரீபாஷ்யம்-இத்தியாதிகள்; பலிந்தாரின்-உபகாரகர்கள் ; அதாவது பொலிவுடையர். பொருள்-ஒப்பு.

"இராமாநுசனையும் கண்டுகொண்டேன் இனிய பெருமையுடையார்" என்றபிடித்து ஸ்ரீராமாநுஜ பக்தர்களுடைய பெருமையையும் விளக்குகின்றார் என்றதும், உட்கொண்டுவாரின் பிரசித்தமும் தருகின்று சொன்னதும் ஒன்றும். ... ... (௩)

என்னைப் புவியில் ஒரு பொருளாக்கி * மருள் சுரந்த
முன்னைப் பழவினை வேரறுத்து * ஊழி முதல்வனையே
பன்னப் பணித்த இராமாநுசன் பரன் பாதமும் என்
சென்னித் தரிக்க வைத்தான் * எனக்கேதும் சிதைவில்லையே. (௪)

ஊழி முதல்வனையே	எல்லாப் பொருள்களையும் படைத்தளிக்கும் காரண பூதனான எம்பெருமானையே	மருள் சுரந்த முன்னைப் பழவினை வேர் அறுத்து	அஞ்ஞானத்தை உண்டாக்குமவையும் அநாதியானவையுமான (என்னுடைய) பாவங்களை வேரறுத்து
பன்ன	(எல்லாரும் கீர்த்திக்க) அநுசந்திக்கும்படி	பாதமும் என் சென்னி	தமது திருவடிகளையும் என் தலையிலே
பணித்த	(ஸ்ரீபாஷ்ய முதலிய நூல்களால்) அருளிச்செய்த		யான் உய்ந்து தரிக்கும்படியாக வைத்தருளினார் (இனியொரு குறைபாடுமில்லை)
பரன் இராமாநுசன்	எல்லோரிலும் உயர்ந்தவரான எம்பெருமானார்	தரிக்க வைத்தான்	
புவியில்	இந்தப் பூமியிலே	எனக்கு	அடியேனுக்கு
என்னை ஒரு பொருள் ஆக்கி	(அப்ரயோஜகனான) என்னை ஒரு பதார்த்தமாக்கி	ஏதும் சிதைவு இல்லை	எவ்வித மனக்குறையும் இனி உண்டாக இடமில்லை.

ப. உ:—எம்பெருமானாருடைய கீர்த்தியை விசுவாசத்தின்று அநாதியாய் இனி ஒரு வரும் சம்பந்தமான துர்வினையும் அடையாமல் என்னைப் பதார்த்தமாக்கி சேர்ப்பது முன்னமிருந்த எனது அருமையானபெருமைய் சொற கிலி, தமது பாதாரவிந்தங்களையும் என் தலையிலே வைத்தருளினார் எம்பெருமானார்; இப்படி பெற்ற எனக்கு இனி ஒரு குறைபாடில்லை என்றவாறு.

மருள் சுரந்த—அஞ்ஞானத்தாலே செய்யப்பட்ட என்னை, மறுமையிலே காக்கப்பட்ட என்றவாறு. [ஊழிமுதல்வனையே பன்னப்பணித்த] ஊழிமுதல்வனான எம்பெருமானையே ப்ரதிபாத்யனாகிய தம்மைச் சொல்லுமின—என்று அர்த்தமாய், பண்ணிருமாவ விருத்தமாகிய வெவ்வால் உபநிஷத் முதலியவை மனதில் பொருளாயிருக்க, சொல்லுமிடத்தும் என்று பெயரும் படையாகச் சொன்னபடி. ஊழிமுதல்வன்—பிரளயகாலத்தில் முதலாகத் தலைவனாயிருக்குமவன் என்றபடி. (௪)

எனக்குற்ற செல்வம் இராமாநுசனென்று * இசையகில்லா
மனக்குற்றமாந்தர் பழிக்கில் புகழ் * அவன் மன்னியசீர்
தனக்குற்ற அன்பர் அவன் திருநாமங்கள் சாற்றும் என் பா
இனக்குற்றம் காணகில்லார் * பத்தியேய்ந்த இயல்விதென்றே. (௫)

எனக்கு உற்ற செல்வம் இராமாநுசன் என்று — { 'எனக்கு ப்ராப்தமான ஸம்பத்து எம்பெருமானாரே' என்று
இசைய கில்லா — { அத்யவஸாயம் பண்ணமாட்டாத
மனக்குற்றம் மாந்தர் — { அசத்புருஷர்களான மனிசர்
பழிக்கில் — { (இந்நூலைப்) பழிப்பார்களாகில்
புகழ் — { (அன்னவர்களுடைய பழிப்பே (இதற்குப்) புகழாய்விடும்;
அவன் — { அவ்வெம்பெருமானாருடைய
மன்னிய சீர் தனக்கு — { நித்யஸித்தமான கல்யாணகுணங்களுக்கு
உற்ற — தகுதியான
அன்பர் — { அன்புடையவர்களான மஹான்கள்
பத்தி ஏய்ந்த இயல்வு இது என்று — { இந்நூலை பக்தியோடு கூடின ப்ரபந்தத்தின் இயல்புடையதென்று (திருவுள்ளம் பற்றி)
அவன் திருநாமங்கள் சாற்றும் என் பா இனம் குற்றங்காண கில்லார் — { அவ்வெம்பெருமானாருடைய திருநாமங்களைச் சொல்லுகின்ற என்னுடைய (இக்கவி) பாசுரங்களிலுள்ள குற்றங்களைக் காணமாட்டார்கள்.

* * *:—உலகத்தில் ஒரு ப்ரபந்தம் பிறந்தால் அதனைத் தூஷிப்பார் பலரும், பூஷிப்பார் சிலரும் ஏற்படுவது வழக்கம். உண்மையில் தோஷங்கள் இல்லாதிருந்தாலும் ஏதாவது சொல்லித் தூஷித்தே தீருவர்கள்; குற்றம் குறைகள் இருந்துவிட்டால் தூஷகர்களின் உத்ஸாஹம் கேட்கவே வேண்டியதில்லை. அறிவிலியான நான் இயற்றும் இந்நூலில் தோஷங்கள்தான் மிகையாக இருக்கக்கூடும்; அவற்றைக்கண்டு சிலர் நிந்திப்பார்களாகில், அன்னவர்களுடைய தூஷணம் நமக்கு பூஷணமேயாம் [illegible] என்கிறார்.

'இவர்களுடைய பழிப்பு நமக்கு அப்ரயோஜகம்' என்று சொல்லவேண்டியிருக்க, அவர்களுடைய பழிப்புத்தானே நமக்குப் புகழாம் என்கைக்குக் கருத்தென்? அவர்களது பழிப்பு இவர்க்கு எப்படி புகழாய் விடும்? என்று சிலர் சங்கிக்கக்கூடும். அவர்கள் தெளியுமாறு சொல்லுகிறோம்;—அமுதனாராம் ஒருவர்; அவர் இராமாநுச நூற்றந்தாதி என்னும் ஒரு ப்ரபந்தம் பாடினாராம்; அதில் ஒவ்வொரு பாட்டிலும் இராமாநுசன் என்று சொல்லுவதையே தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறார். கவிகளுக்கு, சான்றோர்களால் [illegible] சொல்லப்பட்டுள்ள லக்ஷணம் முதலானவற்றை இழந்துரைக்கிறார்; பல புருஷார்த்தங்களும் தமக்கு 'உடையவர்' தாமாம்; எம்பெருமானைக்கூட அவர் கண்ணெடுத்தும் பார்க்கமாட்டாராம். என்றிவைபோல்வன சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிப் பழிப்பார்கள். வாஸ்தவத்தில் இவையெல்லாம் குணமேயாதலால் குணகீர்த்தனத்தில் சேர்ந்து புகழ்ச்சியேயாய்முடியக் குறையில்லையன்றோ. எம்பெருமானைப் பழித்த சிசுபாலாதிகளும் பர்யாயேண குணகீர்த்தனம் பண்ணினார்களாகவன்றோ சொல்லப் போவது. (௫)

இயலும்பொருளு மிசையத் தொடுத்து * ஈன்கவிகளன்பால்
மயல்கொண்டு வாழ்த்து மிராமாநுசனை * மதியின்மையால்
பயிலுங்கவிகளில் பத்தியில்லாத வென் பாவிநெஞ்சால்
முயல்கின்றனன் * அவன்றன் பெருங்கீர்த்தி மொழிந்திடவே. (௬)

ஈன் கவிகள் — விலக்ஷணரான கவிகள்
அன்பால் — ப்ரீதியினாலே
இயலும் பொருளும் — சப்தமும் அர்த்தமும்
இசைய — { நன்கு பொருந்தும்படியாக
தொடுத்து — அமைப்பர்கள்
மயல் கொண்டு — { வ்யாமோஹம் [illegible] பெற்று
வாழ்த்தும் இராமாநுசனை பயிலும் — { அபிநந்திக்கும்படி நின்ற எம்பெருமானாரை பழகுகின்ற

கவிகளில்	பாடல்களிலே	பெரு கீர்த்தி	அளவற்ற கீர்த்தியை
பத்தி இல்லாத	பக்தியற்றதான	மொழிந்திட	பேசுவதாக
என் பாவி நெஞ்சால்	என்னுடைய பாபிஷ்டமான நெஞ்சினாலே	மதி இன்மையால் முயல் கின்றனன்.	புத்தியில்லாமையினாலே ப்ரயத்னிக்கின்றேன்.
அவன் தன்	அவ்வெம்பெருமானாருடைய		

— "பத்தியெய்த்த வியாக்கியைதன்றே" என்று கீழ்ப்பாட்டில் சொன்னவிவர், அப்படிப்பட்ட பக்தி தமக்கு உண்டோவென்று பார்த்தார்; 'அந்தோ! யானோ அவ்வெம்பெருமானாரைத் துதிக்க இழிந்தது!' என்று தம்மைத்தாமே வெறுத்துக் கொள்ளுகிறார் இதில்.— இன்கவி பாடும் பரமகவிகளான சில மஹான்கள் சொல்லின்பமும் பொருளின்பமும் நன்கு பொருந்தும்படி கவி பண்ணி ஆதரமான அன்போடே ஸ்வாமியைத் துதித்து இராமாநுஜனை வாழ்த் தாநிற்பர்கள்; அன்னவர்களுடைய பக்திபரீவாஹ ரூபமான கவிகளில் ஆதரமற்ற என்னுடைய பாவி நெஞ்சால் அவ்விராமாநுசனுடைய பெருமைபொருந்திய புகழ்களையெல்லாம் பேசுவதாக நான் முயல்கின்றேனே! இதென்ன புத்திகெட்ட தன்மை! என்று வெறுத்துக்கொள்ளுகிறார்.

(௬)

மொழியைக்கடக்கும் பெரும்புகழான் * வஞ்சமுக் குறும்பாம்
குழியைக்கடக்கும் நம் கூரத்தாழ்வான் சரண்கூடியபின் *
பழியைக்கடத்தும் இராமாநுசன் புகழ்பாடி அல்லா
வழியைக்கடத்தல் * எனக்கினி யாதும் வருத்தமன்றே. (௭)

மொழியை கடக்கும்	வாய்கொண்டு வருணிக்க முடியாதபடி வாசாமகோசரமான	கூடியபின்	நான் ஆச்ரயித்த பின்பு
பெரு புகழான்	பெரிய புகழுடையவரும்	பழியை கடத்தும்	ஸர்வபாப நிவர்த்தகரான
மூன்று குறும்பு ஆம் வஞ்சக் குழியை கடக்கும்	கல்விச்செருக்கு, செல்வச் செருக்கு, குலச் செருக்கு என்னும் மூவகைக் குறும்புகளாகிற படுகுழியைக் கடந்திருப்பவரும்	இராமாநுசன்	எம்பெருமானாருடைய
		புகழ் பாடி	திருக்குணங்களைப் பாடி
		அல்லா வழியை கடத்தல்	ஸ்வரூபத்திற்குச் சேராத நீசவழிகளைத் தப்பிப் பிழைத்திருப்பது
		எனக்கு	அடியேனுக்கு
		இனி	இனிமேலுள்ள காலமெல்லாம்
நம் கூரத்து ஆழ்வான் சரண்	நமக்கு நாதருமான கூரத்தாழ்வானுடைய திருவடிகளை	யாதும் வருத்தம் அன்று	கொஞ்சமும் ப்ரயாஸ ஸாத்யமன்று; [எளிதேயாம்]

— எம்பெருமானாரைத் துதிப்பதற்கு நாம் யோக்யதையற்றவர் என்று பின்வாங்கப் பார்த்த அமுதனார், தமக்குள்ள ஆழ்வான் திருவடி ஸம்பந்தத்தை நினைந்து இது இருக்கும்போது எனக்கு அசக்யமானது ஒன்றுமில்லையென்று துணிவு கொள்ளுகிறார் இதில். வாய்கொண்டு வருணிக்கமுடியாத பெரும் புகழ் படைத்தவரும், கல்வி, செல்வம், குலம் என்ற மூன்றுவகை மதங்களும் புகுதலொழிந்தவருமான கூரத்தாழ்வானுடைய சரணாரவிந்தங்களை ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவித்த எனக்கு எம்பெருமானாருடைய திருக்குணங்களைப் பாடுவதும் அதுவே காரணமாக அர்ச்சிராதிகதி ஒழிந்த மற்ற கதிகளிற் போகாமல் அவ்வழியே போவதும் மிகவும் எளிதேயாம் என்றாயிற்று.

கம் பூருஷகாரமின்றிக்கே எவ்வளவோ சிறந்த புருஷகாரமாயிருக்கும் ஆழ்வானுடைய புகழ் அத்யந்த விலக்ஷணமென்பது ப்ரஸித்தமான விஷயம். ஒரு காலத்திலே நாலூரானுக்குங் கொடிய நரகங்களைக் கொடுக்க வேணுமென்று பலரும் எதிர்பார்த்திருக்கப் ப்ரார்த்திக்க வேண்டியிருக்க, பேரருளாளன் திருமுன்பே யாவரும் வியக்கும்படி விண்ணப்பஞ்செய்து கண் தெரியும்படி வரம் வேண்டிக்கொள்ளச் சொன்ன ஸ்வாசார்ய நியமனத்தையும் அதிக்ரமித்து "நான் பெற்ற பேறு நாலூரானும் பெறவேணும்" என்று வரம் வேண்டிக்கொண்டபடி விசாலமான திருவுள்ளம்பெற்ற ஆழ்வானுடைய புகழை வாய் கொண்டு சொல்லவொண்ணுமோ! "பொறுமையைக் கடக்கும் பெரும்பொறையான்" என்று சொன்னது அவர் போது மாத்ரமேயிருக்கையாலும்.

[வஞ்சமுக்குறும்பாம் இத்யாதி.] கல்விச்செருக்கு, செல்வச்செருக்கு, குலச் செருக்கு என்ற இம்மூன்று அஹங்காரங்கள் மிகக்கொடியவை; இவற்றைக் கடத்தல் ஆர்க்கும் அரிது; இவற்றைக் கடந்தவர் என்னும் ஏற்றம் ஆழ்வானொருவர்க்கே அஸாதாரணமென்பது எம்பெருமானார் காலத்திலேயே ப்ரஸித்தமாயிற்று. திருவாய்மொழியில் "பலரடியார் முன்பருளிய பாம்பணையப்பன்" என்றவிடத்து ஈடு முப்பத்தாறாயிரத்தில் ஆழ்வான் விஷயமாக அருளிச்செய்யப்பட்டதொரு ஐதிஹ்யம் குறிக்கொள்ளத்தக்கது. மற்றும்பல இதிஹாஸங்களும் பன்னியுரைக்குங்கால் பாரதமாம். ... ... (எ)

வருத்தும் புறவிருள்மாற்ற * எம்பொய்கைப்பிரான் மறையின்
குருத்தின் பொருளையும் செந்தமிழ்தன்னையுங்கூட்டி * ஒன்றத்
திரித்தன் றெரித்த திருவிளக்கைத் தன்திருவுள்ளத்தே
யிருத்தும் பரமன் * இராமாநுசனெம் மிறையவனே. (அ)

வருத்தும்	வருத்தத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய
புறம் இருள்	பாஹ்ய விஷயங்களைப் பற்றின அஜ்ஞானமாகிற இருளை
மாற்ற	போக்குவதற்காக
எம் பொய்கைப்பிரான்	எமது குலத்தலைவரான பொய்கையாழ்வார்
அன்று	முற்காலத்தில்
மறையின் குருத்தின் பொருளையும் செந்தமிழ் தன்னையும் கூட்டி ஒன்றத் திரித்து	வேதாந்தங்களிற் பதிந்து கிடக்கும் பொருள்களையும் செந்தமிழ்ச் சொற்களையும் கூட்டி இரண்டையும் ஒன்று சேர ஒரு திரியாக்கி
எரித்த திருவிளக்கை	(முதல் திருவந்தாதியாகிற) திருவிளக்கை
தன் திருவுள்ளத்தே இருத்தும்	தமது திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற
பரமன் இராமாநுசன்	மஹாநுபாவரான எம்பெருமானார்
எம் இறையவன்	நமக்கு ஸ்வாமி.

* * *:—பகவத்பாகவத விஷயம் அந்தரங்க விஷயமென்றும், மற்றுமுள்ள விஷயங்கள் பாஹ்ய விஷயம் (அதாவது—புறவிஷயம்) என்றும் சொல்லப்படும். அந்த பாஹ்ய விஷயங்களைப்பற்றின அஜ்ஞானத்தைச் சொன்னது புறவிருள் என்பதால்; [புறம்பான விஷயங்களைப்பற்றின இருள் புறவிருள்] அவ்விருளானது ஞானிகள் வாசிப்பதுபோல் தோற்றினாலும் மிக்க வருத்தத்தை விளைக்கக்கூடியது; அப்படிப்பட்ட கொடிய இருளை அகற்றுவதற்காகப் பொய்கையாழ்வார் "வையம் தகளியா வார்கடலே நெய்யாக வெய்யகதிரோன் விளக்காக" என்று

தொடங்கித் திருவந்தாதி திவ்ய ப்ரபந்தமென்னும் ஒரு விளக்கை ஏற்றியருளினார். அவ்விளக்குக்கு ஒரு திரியாக நிரியாகின்றார் என்றால், வேதாந்தங்களில் இரண்டு விடங்களும் ஸாரப்பொருள் களையும் இனிய தமிழ்ச்சொற்களையும் ஒன்ற சேர்த்துத் திரித்தார். அப்படிப்பட்ட திருவிளக்கை எம்பெருமானார் தமது திருவுள்ளத்திலேயே எப்போதும் அணையாதபடி ஏற்றித் தாங்கினார்; அவரே அடியேனுக்கு ஸ்வாமி என்றாயிற்று. (௮)

இறைவனைக் காணும் இதயத் திருள்கெட * ஞானமென்னும்
நிறைவிளக்கேற்றிய பூதத்திருவடி தாள்கள் * நெஞ்சத்து
உறையவைத்தாளு மிராமாநுசன் புகழோதும் நல்லோர்
மறையினைக்காத்து * இந்தமண்ணகத்தே மன்ன வைப்பவரே. (௯)

இறையவனை	ஸர்வ ஸ்வாமியான எம்பெருமானை	ஞானம் என்னும் நிறைவிளக்கு ஏற்றிய	ஞானமயமான பூர்ணதீபத்தை ப்ரகாசிப்பித்தருளி இரண்டாம் திருவந்தாதியை அருளிச்செய்த		
காணும்	ஸாக்ஷாத்கரிப்பதற்கு உபகரணமான				
இதயத்து	ஹ்ருதயத்திலுள்ள				
இருள்	அஜ்ஞானமாகிய அந்தகாரமானது	பூதத் திருவடி தாள்கள்	பூதத்தாழ்வாருடைய திருவடிகளை		
கெட	கழிக்கும்படியாக	நெஞ்சத்து	தமது திருவுள்ளத்திலே		
உறைய வைத்து	ஶாஶ்வதமாக ஸ்தாபித்து	நல்லோர்	விலக்ஷண புருஷர்கள்		
ஆளும்	(அவற்றையே) அநுபவிக்கின்ற	இந்த மண் அகத்தே	இப் பூமண்டலத்திலே		
இராமாநுசன் புகழ்	எம்பெருமானாருடைய திவ்ய குணங்களை	மறையினை காத்து	வேதங்களை ரக்ஷித்து		
ஓதும்	இடைவிடாது அநுஸந்திக்கின்ற	மன்ன வைப்பவர்	என்றைக்கும் அழிவில்லாதபடி ப்ரதிஷ்டாபனம் பண்ணவல்லவர்கள்.		

* * *:— 'ஸ்ரீமத் வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்யர்' என்னும் விருது இராமாநுசனுடையார்க்கே ஏற்குமென்கிறார்.— ஸர்வ ஸ்வாமியான எம்பெருமானை ஸாக்ஷாத்கரிப்பதற்கு எல்லார்க்கும் உபகரணமாயிருக்கின்ற ஹ்ருதயமானது அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தாலே இருண்டு கெட்டுப்போனதை யடி பரஜ்ஞானமென்கிற பூர்ணதீபத்தை ஏற்றினவரான பூதத்தாழ்வாருடைய திருவடிகளைத் தமது திருவுள்ளத்திலே இடைவிடாது வைத்துக்கொண்டு அவற்றையே அநுபவிக்கும் எம்பெருமானாருடைய குணங்களைத் தவிர வேறொன்றை வாய்கொண்டு பேசாதவர்களா யிருக்கும் விலக்ஷணர் யாரோ அவர்கள், தாம் வேதத்தை ஸ்வரூப ஸஹிதமாக இவ்வுலகத்தில் நிலைநிறுத்த வல்லவர்கள் என்றாயிற்று. பூதத்தாழ்வார் ஏற்றிய ஞானமென்னும் நிறைவிளக்காவது—இரண்டாம் திருவந்தாதியாகிற அவருடைய அருளிச்செயல். பூதத்திருவடி = திருவடியென்பது இங்கே ஸ்வாமிக்கு வாசகம்; பூதத்தாழ்வாரென்னும் ஸ்வாமி என்றபடி.

[மறையினைக் காத்து மன்னவைப்பவர்] எம்பெருமானார் ஸம்பந்தம் பெறாத மற்றையோர்கள் "வேதம் ப்ரமாணமேயல்ல" என்று சொல்லுமவர்களும், அதனைப் ப்ரமாணமாக ஒப்புக்கொண்டு அபார்த்தங்கள் பண்ணுமவர்களுமாய் இருப்பதால் அவர்கள் யாவரும் வேதமார்க்க விரோதிகள்; இராமாநுசனுடையார் தாம் ஸ்ரீமத் வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்யர்கள் என்றபடி. (௯)

மன்னியபேரிருள் மாண்டபின் * கோவலுள் மாமலராள்
தன்னொடுமாயனைக் கண்டமை காட்டும் * தமிழ்த் தலைவன்

பொன்னடி போற்று மிராமாநுசற் கன்பு பூண்டவர்தாள்
சென்னியிற் சூடும் * திருவுடையா ரென்றுஞ் சீரியரே. (௧௦)

மன்னிய	ஒருவராலும் போக்கமுடியாதபடி நிலைத்து நின்ற
பேர் இருள்	(அஜ்ஞானமாகிற) பெருத்த இருளானது
மாண்ட பின்	(முதல் ஆழ்வார்களிருவரும் ஏற்றின திருவிளக்காலே) அன்றுநீங்கின பின்பு,
கோவலுள் ஆயனை	திருக்கோவலூரில் ஆயனை
மா மலராள் தன்னொடும் கண்டமை	பிராட்டியோடு கூட தாம் சேவித்த படியை
காட்டும்	("திருக்கண்டேன்" இத்யாதி ப்ரபந்த முகத்தாலே) வெளியிட்டருளின
தமிழ் தலைவன்	தமிழ்க்குத் தலைவரான பேயாழ்வாருடைய
பொன் அடி	அழகிய திருவடிகளை
போற்றும்	புகழுமவரான
இராமாநுசற்கு	எம்பெருமானார் திறத்தில்
அன்பு பூண்டவர்	பக்தியையுடையவர்களின்
தாள்	திருவடிகளை
சென்னியில் சூடும் திருவுடையார்	சிரஸா வஹிக்கையாகிற செல்வமுடையோரான்
என்றும் சீரியர்	எக்காலத்திலும் ஸ்ரீமான்கள்.

* * * பொய்கையாழ்வாரும் பூதத்தாழ்வாரும் ஏற்றின இரண்டு திருவிளக்குகளாலும் இருள் நீங்கின, "திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்" என்று திருக்கோவலூராயனைப் பிராட்டியோடுகூட சேவிக்கப்பெற்றார் பேயாழ்வார். தாம் அப்படி சேவித்ததாக மூன்றாந்திருவந்தாதி முகத்தால் வெளியிட்டருளின அவ்வாழ்வாருடைய திருவடிகளைத் துதிக்குமவரான எம்பெருமானார் திறத்தில் பக்தியையுடையவர்கள் யாரோ, அவர்களுடைய திருவடிகளைச் சிரோபூஷணமாகக் கொள்ளுகிற அழியாச் செல்வமான இதனால் ஸ்ரீராமாநுஜ பக்தர்களுடைய திருவடியைச் சிரமேற்கொள்ளுமவர்கள் தாம் நித்திய ஸ்ரீமான்கள் என்றவாறாயிற்று.

இப்பாட்டில் பேயாழ்வார் "தமிழ்த்தலைவன்" என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டார். (௧௦)

சீரியநான்மறைச் செம்பொருள் * செந்தமிழா லளித்த
பாரியலும்புகழ்ப் பாண்பெருமாள் * சரணாம் பதுமத்
தாரியல்சென்னி யிராமாநுசன் றன்னைச் சார்ந்தவர்தம்
காரியவண்மை * என்னாற் சொல்லொணாதிக் கடலிடத்தே. (௧௧)

சீரிய நான் மறை செம் பொருள்	சிறந்த நால் வேதங்களினுடைய செவ்விய பொருள்களை
செம் தமிழால்	அழகிய தமிழ்ப் பாசுரங்களினால்
அளித்த	அருளிச்செய்தவரும்
சரண் ஆம் பதுமம் தார் இயல் சென்னி	திருவடிகளாகிற தாமரைப் பூவாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட திருமுடியையுடையவரான
இராமாநுசன் தன்னை	எம்பெருமானாரை
சார்ந்தவர் தம்	ஆச்ரயமாகப் பற்றினவர்களுடைய
பார் இயலும் புகழ்	பூமியெங்கும் பொருந்தின புகழையுடையவருமான
பாண் பெருமாள்	திருப்பாணாழ்வாருடைய
காரியம் வண்மை	அநுஷ்டான வைலக்ஷண்யமானது
இக்கடல் இடத்து	கடல்சூழ்ந்த இப்பூமியில்
என்னால் சொல்ல ஒணாது	(இப்படிப்பட்டது என்று) என்னால் சொல்லித் தலைக்கட்ட முடியாது.

* * *:—எம்பெருமானாருடைய ஸ்வரூப ரூபகுண விபூதிகளெல்லாம் விசதமாகப் பேசுகையாலே சிறந்ததாயான சாக்ஷாத்கரித்த வடிவிற் பொருந்தின கிடக்கும் நற்பொருள்களை "அமலனாதிபிரான்" என்னும் திவ்ய ப்ரபந்தத்தில் சுருக்கி அருளிச் செய்தவராய் நாடெங்கும் பரவின புகழையுடையவரான திருப்பாணாழ்வாருடைய சரணாரவிந்தங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட திருமுடியை யுடையவரான எம்பெருமானாரை அடிபணிந்தவருடைய ஆசாரங்களைக் கொண்டாடுபவனது என் வாய்கொண்டு வருணிக்க முடியாதபடி மிகவும் சிறந்தது என்றபடி. (கக)

இடங்கொண்ட கீர்த்தி மழிசைக்கிறைவன் * இணையடிப்போ
தடங்குமிதயத் திராமாநுசன் * அம்பொற்பாத மென்றுங்
கடங்கொண் டிறைஞ்சுந் திருமுனிவர்க்கன்றிக் காதல்செய்யாத்
திடங்கொண்ட ஞானியர்க்கே * அடியேனன்பு செய்வதுவே. (கஉ)

இடம் கொண்ட கீர்த்தி	பூமியெங்கும் வியாபித்த கீர்த்தியை யுடையரான	கடம் கொண்டு இறைஞ்சும் திரு	இதுவே கடமை என்கிற புத்தியோடே ஆச்ரயிக்கையாகிற செல்வத்தை யுடையரான
மழிசைக்கு இறைவன்	திருமழிசைப் பிரானுடைய		
இணை அடி போது	உபயபாதாரவிந்தங்கள்	முனிவர்க்கு அன்றி	மஹான்களுக்குத் தவிர மற்றவர்களுக்கு
அடங்கும்	குடிகொண்டிருக்கப் பெற்ற	காதல் செய்யா	அன்பு பூண்டிராத
இதயத்து	திருவுள்ளத்தை யுடையரான	திடம் கொண்ட ஞானியர்க்கே	மிக்க உறுதியை யுடையரான ஞானிகளுக்குத்தான்
இராமாநுசன்	எம்பெருமானாருடைய		
அம் பொன் பாதம்	மிகவும் அழகிய திருவடிகளை	அடியேன் அன்பு செய்வது	அடியேன் பக்தனாயிருப்பேன்.
என்றும்	எக்காலத்திலும்		

* * *:—உலகமெங்கும் பரவின புகழையுடையவரான திருமழிசைப்பிரானுடைய பாதாரவிந்தங்கள் அடங்கியிருக்கப்பெற்ற திருவுள்ளத்தை யுடையரான எம்பெருமானாருடைய திருவடித் தாமரைகளை ஸ்வரூப ப்ராப்தமென்கிற புத்தியோடே அனவரதம் ஆச்ரயிக்கின்ற மஹாபாகவதர்கட்குத் தவிர வேறொருவர்க்கும் விதேயப்படாத ஞானிகளுக்கே அடியேன் அன்பனாயிருப்பன் என்கிறார். இப்பாட்டால், 'ஸ்ரீபாகவத பக்த பக்த பக்தன் அடியேன்' என்றுரைத்தது.

கடங்கொண்டு = கடமையாகக்கொண்டு. ... ... (கஉ)

செய்யும் பசுந்துளவத் தொழின்மாலையும் * செந்தமிழிற்
பெய்யும் மறைத்தமிழ்மாலையும் * பேராத சீரரங்கத்
தையன் கழற்கணியும் பரன்றாளன்றி யாதரியா
மெய்யன் * இராமாநுசன் சரணேகதி வேறெனக்கே. (கங)

செய்யும்	(தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாராகிற தம்மாலே) செய்யப்பட்டதாய்	பசும் துளவம்	பசுமை தங்கிய திருத்துழாய் மாலையும்
		தொழில்	வேலைப்பாடுகளை யுடைத்தான

மாலையும்	பூமாலைகளையும்	பரன்	தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாராகிற பெரியவருடைய
செம் தமிழில்	அழகிய தமிழ்ப் பாஷையிலே		
பெய்யும் மறை	உண்டாக்கப் பட்டதாய் வேதரூபமான	தாள் அன்றி ஆதரியா	திருவடிகளைத் தவிர மற்றொன்றையும் விரும்பாத
தமிழ் மாலையும்	திருமாலை திருப்பள்ளியெழுச்சி யென்கிற திவ்ய ப்ரபந்தங்களாகிற சொல் மாலைகளையும்	மெய்யன்	ஸத்யசீலரான
		இராமாநுசன்	எம்பெருமானாருடைய
		சரணே	திருவடிகளே
		எனக்கு	அடியேனுக்கு
பேராத சீர் அரங்கத்து ஐயன் கழற்கு அணியும்	நித்யஸித்தமான கல்யாண குணங்களையுடையரான ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடிகளிலே சாத்தினவராகிற	வேறு கதி	விலக்ஷணமான ப்ராப்ய வஸ்துவாம்.

* * *:—தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவடிகளை யன்றி மற்றொன்றில் ஆதரம் அற்றிருக்கிற எம்பெருமானார் திருவடிகளே நமக்குச் சரணமென்கிறார் இதில்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் ஸ்ரீ ரங்கநாதன் திருவடிகளில் இரண்டு மாலைகளைச்செய்து ஸமர்ப்பித்தனரென்று சாதுர்யமாகச் சொல்லுகிறார் அமுதனார். "துளபத்தொண்டாய தொல்சீர்த் தொண்டரடிப்பொடி" என்றும், "தொடையொத்த துளபமும் கூடையும் பொலிந்து தோன்றிய தோள் தொண்டரடிப்பொடி" என்றும் தாமே அருளிச்செய்தபடிக்குப் பொருந்தத் திருத்துழாய் மாலைகளையும், திருமாலை திருப்பள்ளியெழுச்சி யென்கிற திவ்ய ப்ரபந்தங்களாகிற சொல்மாலைகளையும் அரங்கத்தையன் கழல்களிலே ஸமர்ப்பித்தவரிறே தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்.

"துளபத்தொழில் மாலையும்" என்றும் சிலர் பாடங்கூறுவர்; துளபத்து—துளஸியினாலாகிய. எழில் மாலை—அழகிய மாலை என்றபடி. இப்பாடம் அழகியதேயாயினும் வியாக்யானத்தில் ஆதரிக்கப்பட்ட பாடமன்றாதலால் உபேக்ஷிக்கத் தக்கதென்க. (௧௩)

கதிக்குப்பதறி * வெங்கானமுங் கல்லுங் கடலுமெல்லாம்
கொதிக்கத் தவஞ்செய்யுங் கொள்கையற்றேன் * கொல்லி காவலன்சொல்
பதிக்குங்கலைக் கவிபாடும்பெரியவர் பாதங்களே
துதிக்கும்பரமன் * இராமாநுச னென்னைச் சோர்விலனே. (௧௪)

கொல்லி காவலன்	குலசேகரப் பெருமாளாலே அருளிச் செய்யப்பட்டதாய்	என்னை சோர்விலன்	என்னைவிட்டு நீங்குகிறாரில்லை; (ஆதலால்)
		கதிக்கு பதறி	ப்ராப்ய வஸ்துக்காக விரைந்து
சொல் பதிக்கும்	சாஸ்த்ரச் சொற்கள் அமையப் பெற்றதான	வெம் கானமும் கல்லும்	அத்யுஷ்ணமான காடுகளிலும் மலைகளிலும்
கலை கவி	ப்ரபந்தமான திருமொழிப் பாசுரங்களை	கடலும்	கடல்களிலும் (நின்றுகொண்டு)
பாடும் பெரியவர்	பாடுகின்ற பெரியாழ்வாருடைய	எல்லாம் கொதிக்க	எல்லா அவயவங்களும் கொதிக்கும்படியாக
பாதங்களே துதிக்கும்	திருவடிகளையே ஸ்தோத்ரம் செய்பவராய்	தவம் செய்யும் கொள்கை	தபஸ்ஸு பண்ணும் உபாயத்தை
பரமன்	உத்க்ருஷ்டரான		
இராமாநுசன்	எம்பெருமானார்	அற்றேன்	விட்டொழித்தேன்.

* * *:—எல்லா சாஸ்த்ரங்களின் ஸாரப்பொருள்களையும் திரட்டி ஸ்ரீ குலசேகரப்பெருமாள் அருளிச்செய்த பெருமாள் திருமொழியென்னும் திவ்யப்ரபந்தத்தை அநுஸந்திக்கின்ற பெரியவர்களது திருவடிகளையே போற்றும் இயல்பினரான எம்பெருமானார் வந்து தாமே என்னை ஸ்வீகரித்தாராதலால் இனி ஒருகாலும் அவர் அடியேனைக் கைவிடமாட்டார்; ஆனபின்பு எனக்கு ப்ராப்யம் வேறு ஒன்று இல்லாமையாலே, பர்வத ஸமுத்ர தீரங்களில் நின்று க்ரூரமாகச் செய்யும் தவங்களில் இனி எனக்கு அந்வயமில்லை யென்றருளிச்செய்கிறார்.

“எல்லாம் கொதிக்கத் தவஞ்செய்யும் கொள்கை” என்றதற்கு—இவனுடைய தவத்தின் கொடுமையைக் கண்டு காணவும் கல்லும் கட்டையும் பரிதபிக்கும்படியாக அந்தந்த ஸ்தலங்களிலே நின்று தபஸ்ஸைப்பண்ணும் வ்யாபாரம் என்று பொருள் கூறுவாருமுளர்.

சோர்வு இலன் = சிதிலன் என்றபடி. ... ... (கச)

சோராதகாதல் பெருஞ்சுழிப்பால் * தொல்லைமாலை யொன்றும்
பாராதவனைப் பல்லாண்டென்று காப்பிடும் * பான்மையன்தாள்
பேராத வுள்ளத் திராமாநுசன்றன் பிறங்கியசீர்
சாராமனிசரைச் சேரேன் * எனக்கென்ன தாழ்வினியே?. (கரு)

சோராத காதல் பெருஞ் சுழிப்பால்	ஒருகாலும் குறைவுபடாத ப்ரேமத்தின் பெருஞ் சுழிப் பெருக்கினாலே	தாள் பேராத உள்ளத்து	திருவடிகள் விட்டு மாறாத திருவுள்ளத்தை யுடையரான
தொல்லை மாலை ஒன்றும் பாராது	நித்யனான எம்பெருமான் படைத்த சிறப்பும் சிந்தியாமல்	இராமாநுசன் தன் பிறங்கிய சீர்	எம்பெருமானாருடைய மிக்க திருக்குணங்களை
		சாரா	தங்களுக்கு ஆஸ்ரயமாகக் கொள்ளாத
அவனை	அவ்வெம்பெருமானை நோக்கி	மனிசரை சேரேன்	மனுஷ்யர்களை பற்றமாட்டேன்
பல்லாண்டு என்று காப்பிடும் பான்மையன்	பல்லாண்டு பல்லாண்டென்று மங்களாசாஸனம் பண்ணுகையையே ஸ்வபாவமாக உடையரான பெரியாழ்வாருடைய	இனி	இப்படிப்பட்ட உறுதி பிறந்தபின்பு
		எனக்கு என்ன தாழ்வு	அடியேனுக்கு என்ன குறை?

* * *:—பாண்டியராஜனுடைய பண்டித ஸபையில் எழுந்தருளி “எம்பெருமானே பரதத்துவம்” என்று ஸ்தாபனம் செய்து கிழியறுத்துவிட்ட காலத்து, அப்பாண்டியன் தம்மை யானைமேலேற்றி ஊர்வலம் வருவிக்கையில் தம் வைபவத்தைக் காணவந்து ஆகாசத்திலே கருடாரூடனாய் நின்ற திருமாலைச் சேவித்து அப்பெருமானிடத்துள்ள பெருங்காதலாலே ஸர்வஜ்ஞரான தம்மையும் ஸர்வசக்தனான அவனையும் மறந்து, தம்மை ரக்ஷகராகவும் அவனை ரக்ஷ்யனாகவும் எண்ணி அவனுக்குப் “பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு” என்று தொடங்கி மங்களாசாஸனம் செய்தருளின பெரியாழ்வாருடைய திருவடிகளையே இடைவிடாது தியானிக்கின்ற எம்பெருமானாருடைய குணங்களைச் சிந்திக்கவில்லாத பாவிகளோடு ஸம்பந்தத்தையும் செய்யமாட்டேன்; இங்ஙனம் பிறந்தபின் இனி எனக்கு ஒரு குறையுமில்லை—என்கிறார்.

முன்னிரண்டடிகளிற் குறிக்கப்பட்டுள்ள வரலாற்றின் விரிவு பெரியாழ்வார் வைபவத்திற் காணத்தக்கது. (கரு)

தாழ்வொன்றில்லா மறைதாழ்ந்து * தலமுழுதுங் கலியே
ஆள்கின்றநாள் வந்தளித்தவன் காண்மின் * அரங்கர்மௌலி
சூழ்கின்ற மாலையைச் சூடிக்கொடுத்தவள் தொல்லருளால்
வாழ்கின்றவள்ளல் * இராமாநுச னென்னும் மாமுனியே. (கசு)

அரங்கர் மௌலி சூழ்கின்ற மாலையை	ஸ்ரீ ரங்கநாதனுடைய திருமுடியிலே சாத்தப்படுகின்ற பூமாலையை	தாழ்வு ஒன்று இல்லா மறை	ஒரு குறையுமில்லாதிருந்த வேதமானது
சூடிக் கொடுத்தவள்	தனது திருக்குழலிலே அணிந்து வாடின மாலையைக் கொடுத்தவளான ஆண்டாளுடைய	தாழ்ந்து	(குத்ருஷ்டிகளாலே) குறைவுபெற
		தலம் முழுதும்	பூமியெங்கும்
		கலியே ஆள்கின்ற நாள்	கலிபுருஷனே ஸாம்ராஜ்யம் பண்ணுகிற காலத்திலே
தொல் அருளால் வாழ்கின்ற வள்ளல்	அவ்வாண்டாளின் அருளால் வாழ்பவரும் உதாரருமான	வந்து	இவ்வுலகில் வந்தவதரித்து
இராமாநுசன் என்னும் மாமுனி	ஸ்ரீ ராமாநுஜ முனிவரானவர் (எம்பெருமானார் என்றபடி)	அளித்தவன் காண்மின்	(அந்த வேதத்தை உத்தரிப்பித்து உலகத்தை) ரக்ஷித்தருளினவர்.

* * *:—ப்ரமாணங்களிற் சிறந்து குற்றமற்றதாயிருந்த வேதமானது பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளால் தாழ்வுபெற்றதுமல்லாமல், தாமஸ ராஜஸ ஜனங்கள் நிறைந்த காலத்திலே வந்து திருவவதரித்தருளி அத்தீமையைப் போக்கி உலகத்தை ரக்ஷித்தருளின மஹாநுபாவர் காண்மின் எம்பெருமானார்.

அரங்கர்மௌலி சூழ்கின்ற மாலையைச் சூடிக்கொடுத்த பாவையாம் ஆண்டாள் வைபவத்திற் காணத்தக்கது. ஆண்டாளின் [illegible] பார்த்து நம் எம்பெருமானார் வந்து [illegible] பின்னானாள். ... ... (கசு)

முடியார் துயரங்கள் முந்திலும் * இன்பங்கள் மொய்த்திடினும்
கனியார்மனம் கண்ணமங்கை நின்றானை * கலைபரவும்
தனியானையைத் தண்டமிழ்செய்த நீலன்றனக் குலகில்
இனியானை * எங்க ளிராமாநுசனை வந்தெய்தினரே. (கஎ)

கலை பரவும் தனி யானையை	எல்லா சாஸ்த்ரங்களாலும் கொண்டாடப்பெற்ற அத்விதீயமான மத்த கஜம் போன்றவனை	இனியானை	பக்தி முதலானவைகளால் எல்லோருக்கும் இனியவரான
		எங்கள்	எங்களுடைய
		இராமாநுசனை	எம்பெருமானாரை
		வந்து எய்தினர்	வந்தடைந்த மஹான்கள்
கண்ணமங்கை நின்றானை	திருக்கண்ணமங்கையிலே நின்றும் பக்தவத்ஸலப் பெருமாளைக் குறித்து	துயரங்கள் முந்திலும் முடியார்	தாபத்ரயம் பெருகினாலும் வருந்தமாட்டார்கள்;
உலகில்	இவ்வுலகில்	இன்பங்கள் மொய்த்திடினும் கனியார் மனம்	ஸுகங்கள் பெருகினாலும் களிப்படைய மாட்டார்கள்.
தண் தமிழ் செய்த	குளிர்ந்த தமிழ்ப் பாசுரங்களைச் செய்தருளின		
நீலன் தனக்கு	திருமங்கையாழ்வார் பொருட்டு		

* * *:—கலைகளால் கொண்டாடப்பட்ட எம்பெருமானைத் தம்முடைய திவ்யப்ரபந்தங்களில் அனுபவித்த திருமங்கையாழ்வார்க்கு அந்தரங்க பக்தரான எம்பெருமானாரை ஆச்ரயித்த மஹான்கள் ஸம்ஸாரத்தில் [illegible]

சோகங்களை யடையாமல் ஸந்தோஷமே அடைந்திருப்பார்கள்; நீங்களும் ஸம்ஸார சோகங்களில் கலங்கவேண்டா என்றபடி.

கண்ணமங்கை நின்றானை = திருக்கண்ண மங்கையைச் சொன்னது மற்றுமுள்ள ஸ்தலத் திருப்பதிகட்கும் உபலக்ஷணம்; பல திருப்பதிகளிலும் புக்குப் பாடின கலியன் என்றபடி. நீலன் = திருமங்கையாழ்வாருடைய திருநாமங்களில் ஒன்று. ... (கஎ)

எய்தற்கரிய மறைகளை * ஆயிர மின்தமிழாற்
செய்தற் குலகில் வருஞ் சடகோபனை * சிந்தையுள்ளே
பெய்தற் கிசையும் பெரியவர் சீரை யுயிர்களெல்லாம்
உய்தற் குதவும் * இராமாநுசனெம் முறுதுணையே. (கஅ)

எய்தற்கு அரிய மறைகளை	அதிகாரிகள் அடைய முடியாத (அனைவர்க்கும்) எட்டாத வேதங்களை	பெய்தற்கு இசையும்	[illegible]
இன் தமிழ் ஆயிரத்தால்	இனிய தமிழாகிய ஆயிரம் பாசுரங்களினால்	பெரியவர் சீரை	[illegible]
செய்தற்கு உலகில் வரும் சடகோபனை	அருளிச் செய்வதற்காக இவ்வுலகில் வந்தவதரித்த சடகோபனை	உயிர்கள் எல்லாம் உய்தற்கு உதவும் இராமாநுசன்	[illegible]
சிந்தை உள்ளே	தமது நெஞ்சுக்குள்ளே	எம் உறு துணை	[illegible]

போதம் தமிழ்செய்த மாறன் சடகோபனையே வாழ்த்தும் ஸ்ரீ மதுரகவிகளின் பக்தியை எம்பெருமானார் மிகவும் உகந்தருளினார் என்பது. இப்பாட்டில் ஸ்ரீ மதுரகவிகள் பெரியவர் என்று சிறப்பிக்கப்பட்டமை நோக்கத்தக்கது. "[illegible]" [பெரிய திருவந்தாதி] என்று [illegible] [illegible] [illegible] உள்ளத்தை பெரியவரிலே மதுரகவிகள். (கஅ)

உறுபெருஞ் செல்வமுந் தந்தையுந் தாயும் * உயர்குருவும்
வெறிதரு பூமகள் நாதனும் * மாறன் விளங்கியசீர்
நெறிதருஞ் செந்தமிழாரணமே யென்றிந் நீணிலத்தோர்
அறிதர நின்ற * இராமாநுச னெனக் காரமுதே. (க௯)

உறு பெரு செல்வமும் தந்தையும் தாயும் உயர் குருவும்	[illegible]	மாறன் விளங்கிய சீர் நெறி தரும் செந்தமிழ் ஆரணமே என்று	[illegible]
வெறி தரு பூமகள் நாதனும்	[illegible]	இந் நீள் நிலத்தோர் அறிதர நின்ற இராமாநுசன் எனக்கு ஆர் அமுது	[illegible]

* * *:— 'தம்மைப்பற்றுவார்களுக்கெல்லாம் திருவாய்மொழிதான் எல்லா ஸர்வஸ்வமும்' என்றிவ் அர்த்தத்தை யுடைய எம்பெருமானார் இருந்த அடியேன் அவர் போக்யத்வ புத்தியுடையேன் என்றாராயிற்று.

மாறன் விளங்கிய சீர்நெறிதரும் செந்தமிழாரணம் = திருவாய்மொழியின் ஒவ்வொரு திருவாய்மொழியிலும் எம்பெருமானுடைய ஒவ்வொரு திவ்யகுணத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்; அது வெளியிட்டவாறு என்னென்னில், எம்பெருமான் ஆழ்வார்க்கு எந்த க்ரமமாகக் குணங்களை அநுபவிப்பித்தானோ அந்த க்ரமமாகவே இவர் வெளியிட்டாரென்க. (கக)

ஆரப்பொழில் தென்குருகைப்பிரான் * அமுதத் திருவாய்
ஈரத்தமிழின் இசையுணர்ந்தோர்கட்கு * இனியவர்தம்
சீரைப்பயின்றுய்யும் சீலங்கொள் நாதமுனியை நெஞ்சால்
வாரிப்பருகும் * இராமாநுசனென்றன் மாநிதியே. (உ0)

ஆரம் பொழில்	சந்தனச் சோலைகளை யுடைய	இனியவர் தம்	இஷ்டரான பிரபன்னர் களுடைய
தென் குருகை	அழகிய திருக்குருகூரில் (அவதரித்த)	சீரை	குணங்களை
பிரான்	மஹோபகாரகரான ஆழ்வாருடைய	பயின்று	அப்யஸித்து
அமுதம் திருவாய்	பரம்போக்யமான திருப் பவளத்தினின்றும்	உய்யும் சீலம் கொள்	உய்தல் பெறும் சீலத்தையுடையரான
ஈரம் தமிழின் இசை	ஈரத்தமிழான திருவாய்மொழியின் இசையை	நாதமுனியை	நாதமுனிகளை
உணர்ந்தோர்கட்கு	அறிந்தவர்களுக்கு	நெஞ்சால்	தம் திருவுள்ளத்தாலே
		வாரி பருகும்	ஆசையோடு அநுபவிக்கின்ற
		இராமாநுசன்	எம்பெருமானார்
		என் தன் மா நிதி	எனக்கு அக்ஷயமான நிதி.

நிதியைப்பொழியும் முகிலென்று * நீசர்தம் வாசல்பற்றித்
துதிகற்றுலகில் துவள்கின்றிலேன் இனி * தூய்நெறிசேர்
எதிகட்கிறைவன் யமுனைத்துறைவன் இணையடியாம்
கதிபெற்றுடைய * இராமாநுசனென்னைக் காத்தனனே. (உக)

தூய் நெறி சேர் எதிகட்கு	பரிசுத்தமான அநுஷ்டானமுடைய யதிகளுக்கு	என்னை காத்தனன்	என்னைக் காத்தருளினார் (ஆகையினால்)
இறைவன்	தலைவரான	இனி	இனிமேல்,—
யமுனைத் துறைவன்	ஆளவந்தாருடைய	நிதியை பொழியும் முகில் என்று	"நிதிகளை வர்ஷிக்கிற மேகமே!" என்று
இணை அடி ஆம் கதி	உபய பாதங்களான ப்ராப்யத்தை	துதி கற்று	ஸ்தோத்ரங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு
பெற்று	பெற்று (அதனாலே)	உலகில்	இவ்வுலகத்தில்
உடைய	உடைத்தான ஸ்வாமியாயிருக்கிற எம்பெருமானார்	நீசர் தம்	நீசர்களாயிருப்பவருடைய
இராமாநுசன்		வாசல் பற்றி	வாசலைப்பற்றிநின்று
		துவள்கின்றிலேன்	வருந்தமாட்டேன்

வகை:— இத்துணையாயிலும் நல்ல ... கடைகளிலும் போய் நின்று வாசலைக்காட்டிப் பிற்றைக்காட்டி "மழையாகிப் பொழிகின்ற மேகமே!" என்று பொய்யான கவிகளைச் செய்து துவண்டேன்; இன்று முதல் எல்லாரும் இனி நான் அப்படித் துவளா

மாட்டேன்; நீசருடைய வாசலையும் பற்றமாட்டேன். இனி நான் எம்பெருமானாருடைய ஸம்பந்தத்தினாலே ஆளாய்விட்டேன்; ஆகையால், எதிகளுக்குத் தலைவரான ஆளவந்தாருடைய ஸம்பந்தத்தினையைப் பெற்றுடையவர். அன்னவரால் ரக்ஷிக்கப் பெற்றேனானபின்பு, இனி நான் ஏதுக்காக ஒரு நீசன் வாசலைப் பற்றி அலையவேண்டும்? ; அலையமாட்டேன். (௨௧)

கார்த்திகையானும் கரிமுகத்தானும் * கனலும் முக்கண்
மூர்த்தியும் மோடியும் வெப்பும் முதுகிட்டு * மூவுலகும்
பூத்தவனே என்று போற்றிட வாணன் பிழைபொறுத்த
தீர்த்தனை ஏத்தும் * இராமானுசன் என்தன் சேமவைப்பே. (௨௨)

கார்த்திகையானும்	ஸுப்ரஹ்மண்யனும்
கரிமுகத்தானும்	கணபதியும்
கனலும்	(அம்புக்குத் தீ எனலாம்படியாய் வந்த) அக்நியும்
முக்கண் மூர்த்தியும்	சிவனும்
மோடியும்	துர்க்கையும்
வெப்பும்	ஜ்வரதேவதையும்
முதுகு இட்டு	முதுகு காட்டி ஓடிப் போனபின்பு (அவன் பக்ஷபாதியான பாணனுக்குத்) துணைவன்
மூ உலகும் பூத்தவனே என்று போற்றிட	"மூன்று உலகங்களையும் திருநாபிக் கமலத்திலே உண்டாக்கின பெருமானே!" (என்னைக் காத்தருள்) என்று போற்ற
வாணன் பிழை பொறுத்த	(அந்த) பாணாஸுரனுடைய அபராதத்தை பொறுத்தருளின
தீர்த்தனை	பாவனனான கண்ணனை
ஏத்தும்	ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிற
இராமானுசன்	எம்பெருமானார்
என் தன் சேமவைப்பு	எனக்கு ஆபத்தனம்.

* * * :—[ஐச்வர்யம் அக்நியினிடத்து; ஆரோக்யம் பாஸ்கரனிடத்து; ஞானம் மஹேச்வரனிடத்து; செல்வமொடு விரும்பியவெல்லாம்; மோக்ஷம் ஜநார்த்தனனிடத்து பெற விரும்பவேண்டும்] என்பது சாஸ்த்ரங்களின் சொல்லாயிருக்க; அதிலே நம்பி ஒருவன் அமுதனாரை நோக்கி 'நீர் எம்பெருமானாரைப் பற்றினால் உம்முடைய காரியம் நிறைவேறுமோ? அவரைப் பற்றினவர்களுக்கு செல்வம் கிட்டுமோ?' என்றான்; அந்த வேண்டாத பதங்களுக்கு விடையாக ஒரு இதனைக் காட்டுகிறார்; அதாவது, 'எம்பெருமானார் நமக்கு ஆபத்தனம்' என்கிறார். இனி வேறு அருமையான தனத்தை உடைத்தல் அவசியமில்லை என்கிறார் இதில்.

வைப்பாய வான்பொருளென்று * நல்லன்பர் மனத்தகத்தே
எப்போதும் வைக்கு மிராமாநுசனை * இருநிலத்தில்
ஒப்பாரிலாத வுறுவினையேன் வஞ்ச நெஞ்சில்வைத்து
முப்போதும் வாழ்த்துவன் * என்னாமிது அவன் மொய்புகழ்க்கே? (௨௩)

நல் அன்பர்	விலக்ஷணமான பக்தியுடையவர்கள்
வைப்பு ஆய வான் பொருள் என்று	"எம்பெருமானார் நாம் சேமித்து வைத்த பெரிய தனம்" என்று கொண்டு
மனத்தகத்தே	தங்கள் ஹ்ருதயத்திலே
எப்போதும் வைக்கும்	எப்போதும் தங்கியிருக்கும்படியான
இராமானுசனை	எம்பெருமானாரை
இரு நிலத்தில்	இந்தப் பெரிய பூமண்டலத்திலே
ஒப்பார் இலாத உறு வினையேன்	ஒப்பற்ற மஹாபாபியான அடியேன்
வஞ்ச நெஞ்சில் வைத்து	(என்னுடைய) க்ருத்ரிமமான நெஞ்சிலே வைத்து
முப்போதும் வாழ்த்துவன்	எப்பொழுதும் துதிக்கிறேன்;
இது	இப்படி பாபியான நான் வாழ்த்துவதாகிற இது
அவன்	அந்த எம்பெருமானாருடைய
மொய் புகழ்க்கு	சிறந்த கீர்த்திக்கு
என் ஆம்	என்னாகுமோ? [அவத்யமே!]

[illegible] "[illegible]" என்ற [illegible] [illegible], இப்பாட்டில் [illegible].

மொய்த்தவெந் தீவினையால் பல்லுடல்தோறும் மூத்து* அதனால்
எய்த்தொழிந்தேன் முனநாட்களெல்லாம்* இன்று கண்டுயர்ந்தேன்
பொய்த்தவம் போற்றும் புலச்சமயங்கள் நிலத்தவியக்
கைத்தமெய்ஞ்ஞானத்து* இராமாநுசனென்னும் கார்தன்னையே.

முன நாட்களெல்லாம்	இதற்கு முந்தின [illegible] மெல்லாம்	பொய்த்தவம் போற்றும் புலச்சமயங்கள்	[illegible]
பல்லுடல்தோறும்	பலபல சரீரங்கள் தோறும்	நிலத்தவிய	[illegible]
மொய்த்த வெம் தீவினையால் மூத்து	[illegible]	கைத்த	[illegible]
		மெய் ஞானத்து	[illegible]
		இராமாநுசன் என்னும் கார் தன்னை	[illegible]
அதனால் எய்த்து ஒழிந்தேன்	அத்தாலே [illegible] ;	இன்று கண்டு உயர்ந்தேன்	இன்று அடியேன் [illegible]

[illegible]

பொய்த்தவம் போற்றும் புலச்சமயங்கள் [illegible] மெய்ஞ்ஞானத்திராமாநுசன்—"யதார்த்தம் [illegible]" என்று [illegible] எம்பெருமானார். ... ... ([illegible])

காரேய் கருணை இராமாநுச* இக்கடலிடத்தில்
ஆரே அறிபவர் நின்னருளின் தன்மை* அல்லலுக்கு
நேரே உறைவிடம் நான்வந்து நீயென்னை உய்த்தபின்உன்
சீரே உயிர்க்குயிராய்* அடியேற்கின்று தித்திக்குமே ([illegible])

கார் ஏய் கருணை இராமாநுச!	மேகத்தையொத்த கருணையையுடைய எம்பெருமானாரே!	உன் சீர்	தேவரீருடைய [illegible]
[illegible]	[illegible]	உயிர்க்கு உயிர் ஆய்	[illegible]
[illegible]	[illegible]	அடியேற்கு	அடியேனுக்கு
[illegible]	[illegible]	இன்று தித்திக்கும்	இன்று [illegible]
[illegible]	[illegible]	நின் அருளின் தன்மை	[illegible]
[illegible]	[illegible]	இ கடல் இடத்தில்	[illegible]
[illegible]	[illegible]	ஆரே அறிபவர்	[illegible]

∴ ∴ ∴ :—நிலன் தலைப்பாகம் பாராமல் ஸர்வத்ர ஸமமாக வர்ஷிக்கின்ற மேகம்போலே, தாழ்ந்தோர் உயர்ந்தோர் என்னும் வாசிபாராமல் எல்லார்திறத்தும் அருள் புரிகின்ற எம்பெருமானாரே! மிகவேயுடைய குற்றங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமான என்னை தேவரீர் அங்கே வந்து விஷயீகரித்தபின்பு தேவரீருடைய திருக்கல்யாண குணங்களே எனக்குப் பரமபோக்யமாய் ஆகட்டகாசக்யமாய்விட்டது. தேவரீர் திருவபார்த்த ப்ரபந்நகாஸந்யர் என்னுமிடத்தை இவ்வுலகில் உள்ள யாவரும் அறிவார்கள். ... ... (௬௰)

திக்குற்றகீர்த்தி இராமாநுசனை * என் செய்வினையாம்
மெய்க்குற்றம்நீக்கி விளங்கிய மேகத்தை * மேவும்நல்லோர்
எக்குற்றவாளர் எதுபிறப் பேதியல்வாக நின்றோர்
அக்குற்ற மப்பிறப்பு * அவ்வியல்வே நம்மையாட்கொள்ளுமே. (௬௧)

என் செய்வினை ஆம்	என்னுடைய செய்யப்பட்ட வினையாகிற	எக்குற்றவாளர்	யாதொரு குற்றத்தை உடையவர்களாகவும்
மெய் குற்றம் நீக்கி	விளைகின்ற தோஷத்தைக் களைந்துபோக்கி		
விளங்கிய	(இவனுடைய தோஷம் விலைப் போகப் பெற்றோம் என்னும் ஸந்தோஷத்தினாலே) உஜ்ஜ்வலரான	எது பிறப்பு	யாதொரு ஜன்மத்தை உடையவர்களாகவும்
		ஏது இயல்வு ஆக	யாதொரு சரித்ரத்தை உடையவர்களாகவும்
மேகத்தை	பரம உதாரரான	நின்றோர்	போய் நின்றார்களோ,
திக்கு உற்ற கீர்த்தி	திசைகளெங்கும் விஸ்த்ருதமான புகழை உடையவரான	அக்குற்றம்	அந்தக் குற்றமும்
		அப்பிறப்பு	அந்த ஜன்மமும்
		அவ்வியல்வே	அந்த சரித்ரமுமே
இராமாநுசனை	எம்பெருமானாரை	நம்மை	நம்மை
மேவும் நல்லோர்	பொருந்தியிருக்கின்ற விலக்ஷணர்கள்	ஆள் கொள்ளும்	அடிமைப்படுத்திக் கொள்ளவற்று.

∴ ∴ ∴ :—ஸ்ரீராமாநுஜ பக்தர்களுடைய ஜாதி முதலியவை எதுவாயினும் அவர்களெல்லாரும் அப்படியே நமக்கு உத்தேச்யர்கள் என்று கருத்து. ... ... (௬௧)

கொள்ளக் குறைவற்றிலங்கி * கொழுந்துவிட் டோங்கியவுன்
வள்ளற்றனத்தினால் வல்வினையேன் மனம் நீபுகுந்தாய் *
வெள்ளைச் சுடர்விடுமுன் பெருமேன்மைக் கிழுக்கிதென்று
தள்ளுற்றிரங்கும் * இராமாநுசவென் தனிநெஞ்சமே. (௬௨)

இராமாநுச	எம்பெருமானாரே!		
கொள்ள குறைவு அற்று இலங்கி	கொள்ளக்கொள்ளக் குறையாமல் தழைத்து விளங்கி	நீ	(வெளியிடப்பட்ட [illegible] தாழ்ந்துபோகாமல்) புகுந்துவிட்டாய்.
கொழுந்து விட்டு ஓங்கிய	மேன்மேலும் இளைப்பு பரிந்து வளர்ந்திருப்பதான	வெள்ளை	பரிசுத்தமாய்
		சுடர் விடும்	விளக்கமுள்ளதான
உன் வள்ளல் தனத்தினால்	தேவரீருடைய ஔதார்ய குணத்தாலே	உன் பெரு மேன்மைக்கு	தேவரீருடைய ப்ரபாவத்திற்கு
வல்வினையேன் மனம்	மஹாபாபியான என்னுடைய நெஞ்சிலே	இழுக்கு இது என்று	அவத்யமாகும் என்று
		என் தனி நெஞ்சம்	என்னுடைய அனந்யமான நெஞ்சமானது
நீ புகுந்தாய்	(தேவரீருடைய பெருமை பாராதே) வந்து புகுந்தருளினது;	தள்ளுற்று இரங்கும்	தளர்ந்து ஈடுபடாநின்றது.

* * *:—ஸ்வாமீ! தேவரீருடைய பெருமையையும் அடியேனுடைய சிறுமையையும் சிறிதும் பாராமல் "இவன் என் அடியார் விஷயத்திலே ஈடுபட்டிருப்பானொருவன்" என்கிற இவ்வளவையே கொண்டு [illegible] என் [illegible] தேவரீர் புகுந்தருளினது: [illegible] தேவரீருடைய பரிசுத்தமான [illegible] அத்புதமாக [illegible] ... ... (உஎ)

நெஞ்சிற்கறைகொண்ட கஞ்சனைக் காய்ந்தநிமலன் * நங்கள்
பஞ்சித்திருவடிப் பின்னைதன் காதலன் * பாதம்நண்ணா
வஞ்சர்க்கரிய இராமானுசன் புகழன்றி யென்வாய்
கொஞ்சிப் பரவகில்லாது * என்னவாழ்வின்று கூடியதே. (உஅ)

நெஞ்சில் கறைகொண்ட கஞ்சனை	நெஞ்சிலே கல்மஷத்தை உடையனாயிருந்த கம்ஸனை	பாதம் நண்ணா	திருவடிகளை அடைந்திராத
காய்ந்த	முடித்த	வஞ்சர்க்கு	ஆத்மாபஹாரிகளான கள்வர்க்கு
நிமலன்	தோஷமற்ற ஸர்வேச்வரனும்	அரிய	அருமைப்பட்டவரான
நங்கள் பஞ்சி திருவடி	ஆச்ரிதர்களுக்கு அநுகூலமாய் பஞ்சு போல் மெல்லிய திருவடிகளை உடையவளான	இராமானுசன்	எம்பெருமானாருடைய
		புகழ் அன்றி	குணங்களை யொழிய (மற்றொன்றை)
		என் வாய்	என் வாக்கானது
		கொஞ்சி பரவகில்லாது	குளறித் துதிக்கமாட்டாது;
பின்னைதன் காதலன்	நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு வல்லபனான எம்பெருமானுடைய	இன்று கூடியது வாழ்வு	இன்று (எனக்கு) நேர்ந்த வாழ்ச்சியானது
		என்ன	[illegible] ஆச்சரியமானது.

* * *:—பெரியோர்களை அடுத்துக் காரியங் கொள்ளும் [illegible] இன்று [illegible] பெற்று வாழ்வது அதிசயம் சொல்லி முடியுமோ? இன்று [illegible] என்னவென்று கேட்கிறீர்களோ? எம்பெருமானாருடைய குண [illegible] வாயானது இன்று அவருடைய [illegible] வேறொன்றையும் [illegible] அதிசய முண்டோ? என்கிறார். (உஅ)

கூட்டும் விதியென்று கூடுங்கொலோ? * தென்குருகைப்பிரான்
பாட்டென்னும் வேதப்பசுந்தமிழ் தன்னைத் * தன்பத்தியென்னும்
வீட்டின்கண்வைத்த இராமானுசன்புகழ் மெய்யுணர்ந்தோர்
ஈட்டங்கள்தன்னை * என்நாட்டங்கள் கண்டின்ப மெய்திடவே. (உகூ)

தென் குருகை பிரான்	நம்மாழ்வாருடைய	மெய் உணர்ந்தோர்	உள்ளபடி அறிந்திருக்கும் மஹாத்மாக்களுடைய
பாட்டு என்னும்	பாசுரங்கள் என்று ப்ரஸித்தமாய்	ஈட்டங்கள் தன்னை	கோஷ்டிகளை
வேதம்	வேதரூபமாய்	என் நாட்டங்கள் கண்டு	என் கண்களானவை ஸேவித்து
பசும் தமிழ்தன்னை	செந்தமிழாயிருக்கிற திருவாய்மொழியை	இன்பம் எய்திட	ஆனந்திக்கும்படியாக
தன் பத்தி என்னும் வீட்டின்கண் வைத்த	தம்முடைய பக்தியாகிற மாளிகையிலே வைத்தருளின	கூட்டும் விதி	அனுகூலமான (அவருடைய) க்ருபையானது
இராமானுசன் புகழ்	எம்பெருமானாருடைய கல்யாண குணங்களை	என்று கூடுங்கொல்	என்றைக்கு வாய்க்குமோ?

* * *:—நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த தமிழ் வேதத்தைப் பக்தியுடன் பரவும் எம்பெருமானாருடைய திருக்கல்யாண குணங்களை உள்ளபடி உணர்ந்து ஈடுபட்டிருக்கும் மஹாத்மாக்களுடைய சேஷ்டிதங்களை அடியேன் சேவித்து ஆநந்திக்கும்படியான பாக்யம் என்றைக்கு வாய்க்குமோ என்கிறார்.

நற்பத்தி யென்னும் வீட்டினுள்ளே வைத்து—விலையுயர்ந்த மாணிக்கத்தைப் பெட்டியிலே வைத்துக்கொள்ளுவதுபோல் அருளிச்செயலைத் தம்முடைய பக்தியாகிற உயர்ந்த மாளிகையிலே வைத்துப் போஷித்துக்கொண்டிருக்கின்ற உடையவர் என்றபடி. ஈட்டம்—கூட்டம். ... ... (௨௯)

இன்பந்தருபெருவீடு வந்தெய்திலென் * எண்ணிறந்த
துன்பந்தரு நிரயம்பல சூழிலென் * தொல்லுலகில்
மன்பல்லுயிர்கட் கிறையவன் மாயனென மொழிந்த
அன்பனனகன் * இராமாநுசனென்னை யாண்டனனே. (௩௰)

தொல் உலகில்	அநாதியான இவ்வுலகத்தில்
மன் பல் உயிர்கட்கு இறையவன் மாயன்	நித்யமான எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் சேஷி ஸர்வேச்வரனே
என மொழிந்த	என்று (ஸ்ரீபாஷ்யமுதலான க்ரந்தங்களில்) அருளிச்செய்த
அன்பன்	பரமகாருணிகரான
அனகன்	நிர்தோஷரான
இராமாநுசன்	எம்பெருமானார்
என்னை ஆண்டனன்	என்னை அடிமைகொண்டருளினார்; (ஆனபின்பு)
இன்பம் தரு பெரு வீடு வந்து எய்தில் என்	ஆநந்தமயமான மோக்ஷம் வந்து கிடைத்தாலென்ன?
எண் இறந்த துன்பம் தரு நிரயம் பல சூழில் என்	அளவற்ற துக்கங்களைத் தருகிற பல நரகங்கள் வந்து சூழ்ந்துகொண்டாலென்ன?.

எம்பெருமானார் என்னை அடிமைகொண்டருளப்பெற்றபின்பு எனக்கு மோக்ஷம் கிடைத்தாலென்ன? பலபல நரகங்களைத்தான் சேர்ந்தாலென்ன? எனக்கு எது பரமப்ராப்யமோ அது கிடைத்துவிட்டது! என்று களிக்கிறார்.

நிரயம்—வடசொல். அனகன்—வடசொல் விகாரம்: பாபமற்றவர் என்றபடி. (௩௰)

ஆண்டுகள்நாள் திங்களாய் * நிகழ்காலமெல்லாம்மனமே!
ஈண்டுபல்யோனிகள் தோறுழல்வோம் * இன்றோ ரெண்ணின்றியே
காண்டகு தோளண்ணல் தென்னத்தியூரர் கழலிணைக்கீழ்ப்
பூண்ட வன்பாளன் * இராமாநுசனைப் பொருந்தினமே. (௩௰௧)

மனமே	நெஞ்சே!,
நாள் ஆய்	நாள்களாகவும்
திங்கள் ஆய்	மாதங்களாகவும்
ஆண்டுகள் ஆய்	வருஷங்களாகவும்
(இப்படி)	
நிகழ்காலம் எல்லாம்	கடந்துசென்றுவிட்ட எல்லாக் காலங்களிலும்
ஈண்டு பல் யோனிகள் தோறு	நெருங்கின பலவகைப்பட்ட யோனிகள் தோறும்
உழல்வோம்	தட்டித்திரிந்த நாம்
இன்று ஓர் எண் இன்றியே	இன்று ஒரு விசாரமுமின்றியே (அகஸ்மாத்தாக)
காண் தகு தோள் அண்ணல் தென் அத்தியூரர் கழல் இணைக்கீழ் பூண்ட அன்பு ஆளன் இராமாநுசனை பொருந்தினம்	காணத்தக்க தோள்களையுடைய ஸ்வாமியான பேரருளாளருடைய திருவடிகளில் அன்பு பூண்ட எம்பெருமானாரைச் சேரப்பெற்றோம். (என்ன பாக்யமோ!.)

* * *:—நெஞ்சே! இன்றளவாக நாமிருந்து கழிந்த காலங்கள் எண்ணிறந்தனவா? [illegible] கணங்களையும் [illegible] செய்துவிட்ட காலமெல்லாம் மாறி மாறிப் பலபிறப்பும் பிறந்து [illegible] அருந்தவனாகிய [illegible] அடியனாகப் பெற்றிருக்கிறோம்! நம்முடைய அதிர்ஷ்டம் எப்படிப்பட்டது! கண்டாயே! என்று தம் திருவுள்ளத்தோடே உகக்கிறார். (௩௧)

பொருந்தியதேகம் பொறையுந்திறலும் புகழும் * நல்ல
திருந்தியஞானமுஞ் செல்வமுஞ் சேரும் * செறுகலியால்
வருந்திய ஞாலத்தை வண்மையினால் வந்தெடுத்தளித்த
அருந்தவன் * எங்க ளிராமாநுசனை யடைபவர்க்கே. (௩௨)

செறு கலியால்	தருமா தெரியைத் திரஸ்கரிக்கின்ற கலியினாலே
வருந்திய ஞாலத்தை	துக்கப்பட்ட பூமியை
வண்மையினால் வந்து எடுத்து அளித்த	தம்முடைய ஔதார்யத்தினாலே வந்து உத்தரித்து ரக்ஷித்தவரும்
அரும் தவன்	சரணாகதியென்கிற அரிய தபஸ்ஸை அநுஷ்டித்தவரும்
எங்கள் இராமாநுசனை	எமக்கு ஸ்வாமியான எம்பெருமானாரை
அடைபவர்க்கு	ஆச்ரயிக்குமவர்களுக்கு
பொருந்திய தேகம்	ஸ்வரூபாநுரூபமான தேஹமென்னும்
பொறையும்	க்ஷமாகுணமும்
திறலும்	இந்த்ரியநிக்ரஹமாகிற பலமும்
புகழும்	கீர்த்தியும்
நல்ல திருந்திய ஞானமும்	பரமவிலக்ஷணமான ஜ்ஞானமும்
செல்வமும்	பக்தியாகிற ஸம்பத்தும்
சேரும்	தானே வந்துசேரும்.

அடையார்கமலத் தலர்மகள் கேள்வன் * கையாழியென்னும்
படையொடு நாந்தகமும் படர்தண்டும் * ஒண்சார்ங்கவில்லும்
புடையார் புரிசங்கமுமிந்தப்பூதலம் காப்பதற்கென்று *
இடையே யிராமாநுச முனியாயின விந்நிலத்தே. (௩௩)

அடை ஆர் கமலத்து அலர் மகள் கேள்வன்	தாமரைப்பூவில் பிறந்த பெரிய பிராட்டியார்க்கு வல்லபனான எம்பெருமானுடைய
கை	திருக்கையிலே (விளங்கா நின்ற)
ஆழி என்னும் படையொடு	திருவாழியென்கிற திவ்யாயுதத்தோடே
நாந்தகமும்	நந்தகவாளும்
படர் தண்டும்	ராக்ஷஸர்களைத் தொலைத்தே பராக்ரமிக்கின்ற கதையும்
ஒண் சார்ங்கம் வில்லும்	அழகிய ஸ்ரீ சார்ங்கமென்கிற வில்லும்
புடை ஆர் புரி சங்கமும்	ஒருபக்கத்தினிலே ஆபரணமாகப் பொருந்தியதாயும் அழகிய ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யமும் (ஆகிய ஸ்ரீ பஞ்சாயுதாழ்வார்கள்)
இந்த பூதலம் காப்பதற்கு என்று	இந்தப் பூமியை ரக்ஷிக்கைக்காக
இந்நிலத்தே	இப்பூமண்டலத்திலே
இராமாநுச முனி இடையே ஆயின	எம்பெருமானார் பக்கலிலே ஆயினர்.

ஸ்ரீ பஞ்சாயுதாழ்வார்களும் [illegible] எம்பெருமானார் பக்கலிலேயந்து குடிகொண்டனர் என்கிறார் இப்பாட்டில்.

"அடையார் + புரிசைக்குமுடி இந்தப் பூதலம் காப்பதற்கென்று இங்கிலத்தே இராமாநுச முனியின் வடிவுடையனே" என்று அருளிச்செய்தார். ஸ்ரீ பஞ்சாயுதாழ்வார்கள் இயர்க்கையிலே அனையவராகவும்—இவருடைய திருவவதாரம் அவதரித்தன்று இவர் அவதரித்த காரியத்திற்கும் பொருந்துமாயும், அப்படி ஆன பொருள் இவரே திருவவதரித்தருளினார்.

இப்பாட்டை மற்றொரு வகையாகவும் அருளிச்செய்தார் :—"அடையார் + புடைப்பரி புரிசைக்குமுடி இந்தப் பூதலம் காப்பதற்கென்று இங்கிலத்தில் ... இராமாநுசமுனியாயினை" என்று. இப்பக்ஷத்தில் ஸ்ரீ பஞ்சாயுதாழ்வார்களே இங்கிலவுலகில் எம்பெருமானாராக வந்து திருவவதரித்தார்களென்றதாயிற்று.

இப்பாட்டினால், எம்பெருமானார் பஞ்சாயுதாழ்வார்களுடைய திருவவதாரமென்று விளங்கி நின்றமையால் இராமாநுசருடைய அவதாரமென்று சொல்வது எங்ஙனே? என்று சங்கிப்பவர்கள் கருது வேதுகமாகச் சிறப்புடையல் காண்க. (௧௬)

நிலத்தைச் செறுத்துண்ணும் நீசக்கலியை * நினைப்பரிய
பலத்தைச் செறுத்தும் பிறங்கியதில்லை * என்பெய்வினை தென்
புலத்தில் பொறித்த அப்புத்தகச்சும்மை பொறுக்கியபின்
நலத்தைப் பொறுத்தது * இராமாநுசன்தன் நயப்புகழே. (௧௭)

இராமாநுசன் தன்	எம்பெருமானாருடைய	பிறங்கியது இல்லை	பிரகாசிக்கவில்லை : (பின்னை எப்போது பிரகாசித்தது ? என்னில் ;)
நயப் புகழ்	கல்யாணகுணங்கள் ஞானாதிகள்	என் பெய்வினை	என்னுடைய செய்யப்பட்ட பாவங்களை
நிலத்தைச் செறுத்து உண்ணும் நீசக் கலியை	பூலோகத்தை நலிந்து அழித்துக் கெடுக்கிற நீசனான கலிபுருஷனுடைய	தென் புலத்தில் பொறித்த	யமலோகத்தில் எழுதிவைத்த
நினைப்பு அரிய பலத்தைச் செறுத்தும்	இவ்வளவென்று நினைக்க முடியாததும், அளவற்றதான பராக்ரமத்தையுடைய அழித்தலையும் விழுப்	அப் புத்தகச் சும்மை	அந்த புஸ்தகக் கட்டுகளை
		பொறுக்கிய பின் நலத்தைப் பொறுத்தது	தொலைத்திட்ட பின்பு விளக்கம் பெற்றன.

* * * :—எம்பெருமானாருடைய ஞானம், சக்தி முதலிய திருக்கல்யாண குணங்கள் எப்போது பிரகாசித்தனவென்றால், இந்நிலவுலகத்தில் கலிபுருஷன் செங்கோல் செலுத்த முடியாதபடி அவனுடைய வலிமையைத் தொலைத்துக் கிருதயுக தர்மத்தை எங்கும் நடைபெறும் படி செய்தருளினவாறே "இவர் பெரிய புருஷர்; அரிய பெரிய ஞான சக்திகளை யுடையவர்" என்று உலகத்தார் எல்லாரும் போற்றும் கீர்த்தியும் காரியத்தில் கொடுமையைக் கெடுத்தவராகையாலே இவருடைய திருக்கல்யாண குணங்கள் மற்றும் விளங்கின—என்பர் சிலர்; அது பொருந்தாது; கலியுகத்தைப் போக்கினவளவிலும் எம்பெருமானாருடைய திருக்குணங்கள் பொலிவு பெறவில்லை. பின்னை எப்போது பொலிவு பெற்றனவென்றால், எனது அநாதிப் பாவங்களை யெல்லாம் சித்திரகுப்தன் எழுதிவைத்திருந்த பெரிய புத்தக மூட்டையைத் தொலைத்து விட்டு என்னை இவ்வுலகத்தில் அடிமை கொண்டாரென்கிற விஷயம் வெளியான பிறகுதான் அவருடைய திருக்குணங்கள் அசாதாரணமாக விளங்கின என்கிறார். இதனால், தம்முடைய பாவங்கள் கலியைக் காட்டிலும் போக்க முடியாதவை என்பதும், கலியின் கொடுமையிற் காட்டிலும் தமது கொடுமை மிகுதியாயிருக்கின்றதென்பதும், இப்படி மஹா பாபிஷ்டராயிருக்கும் தம்மை ஆட்கொ

[illegible] ... திருவடிகளைப் பற்றினவர்களுக்கு ... [illegible] (௪௯)
[illegible]

நயவேன் ஒருதெய்வம் நானிலத்தே * சிலமானிடத்தைப்
புயலே யெனக்கவி போற்றிசெய்யேன் * பொன்னரங்கமென்னில்
மயலேபெருகு மிராமாநுசன் மன்னு மாமலர்த்தாள்
அயரேன் * அருவினையென்னை யெவ்வாறின் றடர்ப்பதுவே? (௫௰)

ஒரு தெய்வம் நயவேன் நானிலத்தே	வேறொரு தெய்வத்தை விரும்பமாட்டேன்; இவ்வுலகில்	மயல் பெருகும்	அளவற்ற வ்யாமோஹம் கொண்டவரான
சில மானிடத்தை	சில நீசமனிதர்களைக் குறித்து	இராமாநுசன்	எம்பெருமானாருடைய
புயலே என	'மேகம்போலே வள்ளல் தன்மை உடையவனே!' என்று அதிவாதமாகச் சொல்லி	மன்னு மா மலர்த்தாள்	பொருந்திய சிறந்த திருவடித் தாமரைகளை
கவி போற்றி செய்யேன்	கவிகள் பாடி ஸ்தோத்ரம் செய்யமாட்டேன்;	அயரேன்	மறக்கமாட்டேன்; (ஆகையினால்)
பொன் அரங்கம் என்னில்	'திருவரங்கம்' என்று சொன்னவுடனே	அரு வினை	கொடிய பாவங்கள்
		என்னை	என்னை
		இன்று	இன்றைக்கு
		எவ்வாறு அடர்ப்பது	எப்படி ஆக்ரமிக்கக் கூடும்?

அடல்கொண்டநேமிய னாருயிர்நாதன் * அன்றாரணச்சொற்
கடல்கொண்ட வொண்பொருள் கண்டளிப்ப * பின்னுங்காசினியோர்
இடரின்கண் வீழ்ந்திடத்தானு மவ்வொண்பொருள் கொண்டவர்பின்
படருங்குணன் * எம்மிராமாநுசன்தன் படியிதுவே (௫௧)

அடல் கொண்ட நேமியன்	(சத்ரு விரோதிகளை அழிக்கவல்ல) மிடுக்குடைய திருவாழியை ஏந்தியுள்ள	காசினியோர்	பூமியிலுள்ளவர்கள்
ஆருயிர் நாதன்	எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் ஸ்வாமியான எம்பெருமான்	இடரின் கண் வீழ்ந்திட	ஸம்ஸார துக்கத்தில் அழுந்திக் கிடக்க,
அன்று	அர்ச்சுனனுக்கு ஸாரதியாயிருந்த அக்காலத்தில்	தானும்	(எம்பெருமானாரான) தாமும்
ஆரணச்சொல் கடல் கொண்ட ஒண் பொருள் கண்டு அளிப்ப	வேதமாகிற கடலில் மறைந்து கிடந்த நல்ல அர்த்தங்களை ஆராய்ந்து [illegible] மூலமாகக் கொடுத்தருள	அவ்வொண் பொருள் கொண்டு	(முன்பு பார்த்தஸாரதி வெளியிட்ட) அந்தச் சிறந்த அர்த்தங்களைக் கொண்டு
பின்னும்	அதன்பிறகும்,	அவர் பின் படரும் குணன்	அந்த ஸம்ஸாரிகளைப் பின் தொடரும் சீல குணமுடையவர்;
		எம் இராமாநுசன் தன்	அப்படிப்பட்ட ஸ்வாமியான எம்பெருமானாருடைய
		படி இது	ஸ்வபாவம் இது.

முன்பு பகவான் பல சிறந்த அர்த்தங்களை ஸ்ரீ பகவத் கீதாமுகத்தாலே வெளியிட்டதினை [illegible] ... ஸம்ஸாரிகள் அவ்வர்த்தங்களைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் [illegible] ... [illegible] அர்த்தங்களை [illegible] ... "[illegible]!" என்று அவர்களைப் [illegible] எம்பெரு[illegible] [illegible].

மன்றோ அந்த ஆசார்யர்களுக்குத் திருவடியான பொருள்களையே விளக்க உரைத்துக்கொண்டு, இவ ரெட்டுத் திருத்துயரா [illegible] என்று வையகத்தைப் பின்தொடர்ந்து செல்லு கிறார்; கண்ணபிரானுக்கு அவர் நாமே புயற்கி செய்துகொண்டு * ஆள்பார்த்து உழிதரு கின்றார்; இப்படித் திருக்குணங்களை உங்களுக்குத் தெரியவில்லையா? என்கிறார்.

நானும் அவ்வண் பொருள் கொண்டு = [illegible] அருளிச் செய்து என்று அருத்து. திருத்தியெட்டுத் [illegible] மண்ணில் [illegible] ஆசார்யர் கொண்டு அருளி [illegible] ஸ்ரீமந் [illegible] திருக் குணங்களை [illegible] ஆசார்யமுமாம். (௩௬)

படிகொண்ட கீர்த்தி இராமாயணமென்னும் பத்திவெள்ளம் *
குடிகொண்ட கோயில் இராமாநுசன் குணங்கூறும் * அன்பர்
கடிகொண்ட மாமலர்த்தாள் கலந்துள்ளங் கனியும்நல்லோர்
அடிகண்டு கொண்டுகந்து * என்னையுமாளவர்க்காக்கினரே. (௩௭)

படிகொண்ட கீர்த்தி	உலகமெல்லாம் பரந்த புகழையுடைத்தான	உள்ளம் கலந்து கனியும் நல்லோர்	தேர்க்க பொருந்தி [illegible]
இராமாயணம் என்னும் பத்தி வெள்ளம்	ஸ்ரீராமாயணம் என்கிற பக்தி வெள்ளம்		[illegible]
குடிகொண்ட கோயில்	நித்யவாஸம் பண்ணுகிற திவ்யஸ்தானம்	அடிகண்டு கொண்டு	(இப்படிப்பட்ட [illegible] [illegible] உடையவர்க்கு செய்யப்பட்ட [illegible] தெரிந்து கொண்டு)
இராமாநுசன்	எம்பெருமானாருடைய		
குணம் கூறும் அன்பர்	திருக்குணங்களைப் பேசுகின்ற பக்திமான்கள்	உகந்து என்னையும்	ஆதரித்து அடியேனையும்
கடிகொண்ட மா மலர் தாள்	மணம்மிக்க சிறந்த புஷ்பம் போன்ற திருவடிகள்	அவர்க்கு ஆள் ஆக்கினார்	அவ்வைஷ்ணவர்களுக்கு ஆளாக்கினார்கள்.

* * * :—இப்படிப்பட்ட [illegible] அவர் [illegible] பெயர் [illegible] நானும் பற்றவில்லை, அவ ருக்கு [illegible]; அவருடைய [illegible] பக்திகள் என்னைக் கொண்டு சேர்த்தார்கள் என்கிறார்.

அடி கண்டு கொண்டு = [illegible] உகந்தாயிருக்கவைகளை. [illegible] [illegible] காரியஞ் செய்தார்களென்ற வாறு. (௩௭)

ஆக்கியடிமை நிலைப்பித்தனை யென்னையின்று * அவமே
போக்கிப் புறத்திட்ட தென்பொருளா முன்பு * புண்ணியர்தம்
வாக்கிற் பிரியா இராமாநுச நின்னருளின் வண்ணம்
நோக்கில் தெரிவரிதால் * உரையாயிந்த நுண்பொருளே. (௩௮)

	(என்னையின்!)		
என்னை	(சொரூபனாக அருளப்பெற்ற பாவத்தின்) என்னை	புண்ணியர் தம்	(நெஞ்சிலே இடைவிடாது அநுபவிக்கும்) பக்தியையுடைய அடியாருடைய
இன்று	இன்றைக்கு நினைத்தில்		
ஆள்	ஒரு பொருளாகச்	வாக்கில் பிரியா	வாக்கிலிருந்து பிரியாத
அடிமை	செய்தருளின்	இராமாநுச	எம்பெருமானாரே!
விலைப்பித்தனை	(அடிமை கொண்டாய்; இப்படி செய்தருளின தேவரீர்)	நின் அருளின் வண்ணம்	தேவரீருடைய திருவருள் விசேஷத்தின் படியை
		சொல்லின்	சொல்லு மளவில்
முன்பு	முற்காலங்களிலெல்லாம்	நொய்வு அரிது	அறிய முடியாததாயிரா நின்றது;
அருமை போக்கி	வீணாகப் போக்கி	இன்ன பொருள்	இன்னதென்று நிச்சயித்தது
புறத்து இட்டது	(வெளி விஷயங்களிலே தள்ளி விட்டு வைத்தது)	உரையாய்	தேவரீரே அருளிச் செய்யவேணும்.
என் பொருளா	எனை நிமித்தமாக?		

• • • —இராமாநுசனே! என்றும் அடியேனை இன்று திருத்திப் பணிகொண்ட தேவரீர் இதற்கு முற்காலமெல்லாம் இந்த சேதநனை அடியோடு உபேக்ஷித்து விஷயாந்தரங்களிலே அலைந்து திரிய விட்டது என்ன காரணம்? இன்று இங்ஙனே இவனைப் பற்றப்படுவதாக என்னிடத்தில் என்ன காரணம் கண்டு கொண்டீர்? ஒன்றுமில்லை; அப்படியிருக்கச் செய்தேயும் தேவரீர் தம்முடைய நிர்ஹேதுக கருணையைக் கொண்டே என்னை இன்று ஆட்படுத்திக் கொண்டது. ஐயோ ஐயோ! இப்படியும் ஒரு கருணையுண்டோ? இவ்வருளின் தன்மையை அறியமாட்டேன்! அதைத் தேவரீரே அருளிச் செய்யவேணும் என்கிறாரிப்பாட்டில்.

விலைப்பித்தனை = முன்னிலே பொருளை விசேஷணம். அவ்வெம்—வினை. "இன்று என்னை ஆள் அடிமை கொண்டாய்; முன்பு அருமை போக்கிப் புறத்திட்டது என் பொருளா?" = இன்று அங்கீகரிக்கவந்தும் இத்தனை காலம் உபேக்ஷித்தமைக்கும் என்ன காரணம்? (௩௯)

பொருளும் புதல்வரும் பூமியும் * பூங்குழலாரு மென்றே
மருள்கொண் டிளைக்கும் நமக்கு நெஞ்சே! * மற்றுளார் தரமோ?
இருள்கொண்ட வெந்துயர் மாற்றித் தன்னீறில் பெரும்புகழே
தெருளுந் தெருள்தந்து * இராமாநுசன் செய்யும் சேமங்களே. (௪௰)

பொருள் என்றும்	(த்ரவ்யம் என்று சொல்லிக் கொண்டும்	மாற்றி	போக்கடித்து
புதல்வர் என்றும்	(புத்திரர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டும்	தன் ஈறு இல் பெரும் புகழே தெருளும் தெருள்	(தம்முடைய முடிவில்லாத சிறந்த கல்யாண குணங்களையே சிந்திக்கக்கடவதான ஞானத்தை
பூமி என்றும்	(க்ஷேத்ரமென்று சொல்லிக் கொண்டும்		
பூங்குழலார் என்றுமே	(அழகிய கூந்தலையுடைய ஸ்த்ரீகள் என்று சொல்லிக் கொண்டும் (ஆழ்ந்த பக்தியால் அலைந்த விருப்பால்)	தந்து	அளித்தருளி
		இராமாநுசன்	எம்பெருமானார்
		செய்யும் சேமங்கள்	(செய்கிற க்ஷேமங்களை
		நெஞ்சே	ஓ மனமே!
மருள் கொண்டு	அறிவு கெட்டு		
இளைக்கும் நமக்கு	(வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற நமக்கு	மற்று உளார் தரமோ	(மற்றுமுள்ளோர்களுக்குச் செய்ய முடியுமோ? [அவர்கள் செய்வனவையாம் என்றபடி.]
இருள் கொண்ட வெம் துயர்	அஜ்ஞானத்தினால் உண்டான கொடிய துக்கங்களை		

* * * :—எம்பெருமானாருடைய திருவருளாலே தாம் பெற்ற நன்மையின் சிறந்த நிலைக்கு ஆச்சரியமுள்ளடங்காமல் அம்மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்க நெஞ்சோடே கூட உசாவுகிறார். நெஞ்சே! * அன்றிய அக்கண் ஏன் புகழ்மிகு பூமி காக்கமார்க்கமுள்ளன் என்று பயப்பட்டு புகழ்ந்தாலும் கேதத்தையுடையரும் மேற்பட்ட வினை அடியாமல் பட்டுக்கும் கலைக்கு ஏக்குமிடத்து வைக்கு அந்நாள் அப்போது அதை கலைமைகளையும் பாங்கினையும் தெரிவித்தருளித் தமது திவ்ய கீர்த்தி ஒளியே அமையும் பேரருளுடைய விலைமலர் போல் கண்டுகொண்டு இருக்கின்றார் எம்பெருமானார்; இப்படியாக அயர் வைக்கும் செய்கருமைக் கேதங்கள் இவ்வுலகில் வேறு யார்க்கேனும் கிடைக்கக்கூடியதோ? நம்முடைய பாக்கியமே பாக்கியமன்றோ என்றதாயிற்று.

மற்றுள்ள தாமரை என்பதற்கு இரண்டு வகையாகப் பொருள் சொல்லலாம்; இப்படிப்பட்ட சேதனங்களை உய்த்து எம்பெருமானார் தவிர வேறு யாரேனும் அளிக்கக்கூடுமோ? என்றும், இப்படிப்பட்ட சேதனங்கள் நமக்கும் தவிர வேறு யார்க்கேனும் கிடைக்கத் தகுமோ? என்றும். இன்று பதில் கூறும் எதிர்பார்க்கும் கிடைக்கவில்லை.

சேமநல்வீடும் பொருளுந் தருமமும் * சீரியநற்
காமமுமென்றிவை நான்கென்பர் * நான்கினுங் கண்ணனுக்கே
ஆமது காமமறம்பொருள் வீடிதற்கென்றுரைத்தான்
வாமனன் சீலன் * இராமானுசனிந்தமண்மிசையே. (௪௦)

சேமநல் வீடும்	(அனைவர்க்கும்) சேமமானதாய் சிறந்த மோக்ஷமும்	கண்ணனுக்கே ஆமது	எம்பெருமான் விஷயத்திலேயே உண்டாவது:
பொருளும் தருமமும்	அர்த்தமும் தர்மமும்	அறம் பொருள் வீடு	தர்ம அர்த்த மோக்ஷங்கள் மூன்றும்
சீரிய நல் காமமும் என்ற இவை	மிகவும் சிறந்த காமமும்—ஆக இப்படி சொல்லப்பட்டுள்ள இவை	இதற்கு என்று	இந்தக் காம புருஷார்த்தத்திற்கு சேஷபூதங்கள் என்று
நான்கு என்பர்	நான்கு புருஷார்த்தங்கள் என்று (வைதிகர்) கூறுவர்கள்;	வாமனன் சீலன் இராமானுசன்	வாமனாவதாரம் செய்த பெருமானோடு ஒத்த சீலத்தையுடையரான எம்பெருமானார்
நான்கினும் காமம்	இந்த நான்கு புருஷார்த்தங்களுள் காமமானது	இந்த மண்மிசை உரைத்தான்	இவ்வுலகத்தில் அருளிச்செய்தார்.

* * * :—எம்பெருமானார் இவ்வுலகத்தார்க்கு உபதேசித்தருளின அர்த்தங்களில் ஒரு அர்த்த விசேஷத்தை இப்பாட்டில் எடுத்துரைக்கின்றார்:—எல்லா சாஸ்த்ரங்களாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுமவை தர்மம் அர்த்தம் காமம் மோக்ஷம் என நான்கு புருஷார்த்தங்களாம்; அந்த நான்கினுள் காமமென்பது பகவத்விஷய காமம்; விஷயாந்தரங்களைப் பற்றின காமம் நிந்திப்பதாகையால் அது புருஷார்த்தமன்று; பேரின்பமாகிய பகவத் காமமே காமம். அதுவே புருஷார்த்தம். மற்ற மூன்று புருஷார்த்தங்கள் மேற்சொன்ன காமபுருஷார்த்தத்திற்கு சேஷப்பட்டவைகள்; காமமே ப்ரதானமேயான புருஷார்த்தம் என்று உலகத்தாரெல்லார்க்கும் உபதேசித்தருளினார் எம்பெருமானார் என்றதாயிற்று.

சேமநல்வீடு என்று தொடங்கி அறம் பொருள் வீடிதற்கு என்னுமளவும் எம்பெருமானாருடைய உபதேச வாக்கியம்.

கண்ணனுக்கேயாமது காமம் = காமத்தோடு தங்களைக் கொட்டுருணையாகக் கூறியிருப்பது நல்ல விஷயங்களில் காமம் கூடாதென்பதுபற்றி. பாமரர் விஷயத்தில் காமம் சாஸ்த்ர விருத்தம். ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திகளில் இக்கருத்தே பொலியும்.

வாமனன் சீலன் = வாமனாவதாரஞ் செய்த எம்பெருமானுடைய சீலம்போன்ற சீலத்தை யுடையவர் என்கை. ஒருவரும் அபேக்ஷியாதிருக்கத் தன்பேறாக எல்லார் தலையிலும் திருவடி களை வைத்தருளித் திரிவிக்கிரமனானதுபோல, மஹாபலிபக்கலில் யாசகனாய் நின்ற அர்த்தி விசேஷங்களைத் தமது கிருபையினாலே வெளியிட்டவர் எம்பெருமானார் என்கிறது. (சரு)

மண்மிசை யோனிகள் தோறும் பிறந்து * எங்கள் மாதவனே
கண்ணுற நிற்கிலும் காணகில்லா * உலகோர்கள் எல்லாம்
அண்ணல் இராமாநுசன் வந்து தோன்றிய அப்பொழுதே
நண்ணரு ஞானந் தலைக்கொண்டு * நாரணற்காயினரே. (சசு)

எங்கள் மாதவனே	மகத்துக்கு நாதனும் திருமாலுமானவே	அண்ணல் இராமாநுசன் வந்து தோன்றிய அப்பொழுதே	ஸர்வஸ்வாமியான எம்பெருமானார் இங்கே வந்தவதரித்தவுடனே
மண்மிசை யோனிகள் தோறும் பிறந்து	(இப்பூமியிலுள்ள பலவகைப்பட்ட) யோனிகள் தோறும் அவதரித்து	நண்ணரு ஞானம் தலைக்கொண்டு	பெறுதற்கரிதான ஞானம் அதிசயிக்கப் பெற்று
கண்ணுற நிற்கிலும் காணகில்லா உலகோர்கள் எல்லாம்	எல்லாருடைய கண்ணுக்கும் தன்னை இலக்காக்கிக் கொண்டு நின்ற விடத்திலும் (அவனை அவனுடைய ஸ்வரூபமென்று) காண மாட்டாதிருந்த இவ்வுலகத்தாரெல்லாரும்	நாரணற்கு ஆயினர்	ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு சேஷப்பட்டவர்.

* * *:— எம்பெருமானுடைய அவதாரத்திற்காட்டிலும் எம்பெருமானாருடைய அவதாரமே சிறப்புற்றதென்கிறார். எம்பெருமான் பலபலயோனிகளிற் பலகாலும் பிறந்து கண்ணெதிரே வந்து நின்று தன்னுருவைக் காட்டிக்கொடுத்த விடத்திலும் அவனை யாரும் அறியவில்லை; "அவஜாநந்தி மாம் மூடா:" [என்னை மூடர்கள் அவமதிக் கிறார்கள்] என்று அவன்றானே சொல்லிக்கொண்டு வருந்தவேண்டியதாயிற்று. ஆனதுபற்றி பகவானுடைய அவதாரம் பாமரர்களுடைய திருத்தத்திற்கு உதவாதொழிந்தது. எம்பெருமானாருடைய அவதாரமோ வென்னில்; பயன்பெற்றது. இவர் அவதரித்த அப்போதே எல்லாவுலகத்தாரும் ஆச்சரியமான ஞானத்தைப் பெற்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் — என்று ரஸிக்க. (சசு)

ஆயிழையார் கொங்கை தங்கும் * அக்காதல் அளற்றழுந்தி
மாயுமென் னாவியை வந்தெடுத்தா னின்று * மாமலராள்
நாயக னெல்லா வுயிர்கட்கும் நாத னரங்கனென்னும்
தூயவன் * தீதிலிராமாநுசன் தொல்லருள் சுரந்தே. (சஎ)

மா மன்னர் மாய	மஹாப்ரதிகூலரான		அழகிய ஆபரணங்களை
ஆக்கவர்	பெரிய பெருமாள்		விக்ரஹத்திலுடைய
எல்லா உயிர்கட்கும் நாதன் என்றும்	எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் சேஷி என்று வேதங்களாலும்	ஆய் இடையர்களோடும் தானும் அக்காலத்தில்	சொல்லுகைத் தட்டத்தில் தாரும் ஆசையாகிற
ஆயனாய்	பரமபுருஷனும்	ஆனை அழுந்தியாடும் என் அப்பன்	சேற்றிலே அழுந்தி கனித்துப் போகிற ஆத்மாவை
நின்றிடும்	எம்பெருமானைக் குற்றமில் வாழ்வுறவான	தொல் அருள் சுரந்து	இன்று கிரகத்தை
இராமானுசன்	எம்பெருமானார்;— (என்னைச் செய்தாரென்றால்)	வைத்து இன்று அடியன் தான்	கருணை பண்ணியருளி உத்தரித்தருளினார்.

• • •:—பகவானுடைய அவதாரகாலங்களில் இருந்தாத ஸம்ஸாரிகளும் எம்பெருமானார் காலத்தில் இருந்திலிட்டார்களென்று பிற்பாட்டில் கூறியதற்கு வேறு நிருத்தாந்தம் காட்ட வேணுமோ? என்கிற இருக்கும் பலிகொண்ட விஷ்வமொன்றே போராதோ வென்பதாக் போலத் தம்மைத் திருத்தினதைச் சொல்லி ஆகத்தப்படுகிறார். (சசு)

சுரக்குந் திருவு முணர்வும் * சொலப்புகில் வாயமுதம்
பரக்கு மிருவினை பற்றற வோடும் * படியிலுள்ளீர்!
உரைக்கின்றனனுமக்கியானறஞ்சீறு முறுகலியைத்
துரக்கும் பெருமை * இராமானுசனென்று சொல்லுமினே. (சஎ)

படியில் உள்ளீர்	இப்பூமியிலுள்ளவர் களே!	திருவும்	பக்திப் பெருஞ்செல்வமும்
யான் உமக்கு உரைக்கின்றனன்	நான் உங்களுக்கு (ஒரு அர்த்தம்) சொல்லுகிறேன்; (என்னவென்றால்)	உணர்வும்	ஞானமும்
		சுரக்கும்	மேன்மேலும் பெருகும்
அறம் சீறும் உறுகலியை துரக்கும் பெருமை இராமானுசன் என்று சொல்லுமின்	தர்மத்தில் சீற்றமுடைத் தாய் ப்ரபலமான கலியை ஓட்டி விடும் எம்பெருமானுடைய திருநாமத் தைச் சொல்லுங்கள்; (அப்படி சொன்னால்)	சொலப்புகில்	அந்தத் திருநாமங்களைச் சொல்லத் தொடங்கும் போதே
		வாய் அமுதம் பரக்கும்	வாக்கிலே அம்ருதமயம் வியாபிக்கும்;
		இருவினை	மஹாபாபங்கள்
		பற்று அற ஓடும்	அடியோடே போய் விடும்.

• • •:—லௌகிகரை நோக்கி கீர்த்திமிக்கவருடைய ஸ்ரீராமாநுஜ திவ்ய நாமத்தை வாயாரச் சொல்லுங்கள், உங்களுக்கு எல்லாவிதமான நன்மைகளும் உண்டாகுமென்கிறார். ஓ! ஜனங்களே! உங்களுக்கு ஒரு அருமையான அர்த்தத்தை உபதேசிக்கிறேன், கேளுங்கள்; எம்பெருமானாருடைய பாபங்களுள்ள தேசத்தில் தர்மத்திற்கு விரோதியான கலிபுருஷன் நிற்கப்பெறமாட்டான்; அவ்வாறு திருநாமங்களை நீங்கள் அநுஸந்தானம் பண்ணுங்கள்; உங்களுக்கும் ஞானபக்திகள் தழைத்திருக்கும். பாவங்களும் தொலையும். அத்திருநாமங்கள் வாய்க்கும் இனிதாயிருக்கும். சொல்லிப்பாருங்கள்.

உமக்கு—யான், உரைக்கின்றனன். "பல்லவின் இப்பால்" என்பது சூத்திரம்.

"நேர்ப்பதிறுமே நிரைபதினேழும் நேரநிரை கலித்துறைக்கோரடிக் கெழுத்தே" என்ற இலக்கணத்திற்கு மாறாக இப்பாட்டின் மூன்றாமடியில் (ஒற்றொழித்துப்) பதினெட்டெழுத்து

வந்தது என்னெனில் உபக்கியான் என்ற விடத்தில் சகரத்தின் மேலேறின இகரம் குற்றிய லிகரமாகையாலே வண்ணக்கொடையமைக்குள் கழித்து எட்டெழுத்தான கணக்கைத் தப்பாதே ஒன்றாகித் தப் பதினேழெழுத்தாகவே எண்ணத்தக்கது. இயற்றிய அடக்கமாக யில் "என் முடியா தெளக்கியாதே யிய நிரா வனைவர்" என்ற இருபத்தொன்பதாம் பாட்டி லும் இப்படியே பிரயோகம் வந்தமை காண்க. இந்த காரணத்தாலேயே மேல் ஐம்பத்து மூன்றாம் பாட்டில் "பற்பல்லுயிர்களும் பல்லுலகியாவும் பரனதென்னும்" என்ற விடத்திலும் இன்னமே கொள்க. (௪௨.)

சொல்லார் தமிழொருமூன்றும் * சுருதிகள் நான்குமெல்லை
யில்லா வறநெறியாவுந் தெரிந்தவன் * எண்ணருஞ்சீர்
நல்லார்பரவு மிராமாநுசன் திருநாமம் நம்பிக்
கல்லாரகலிடத்தோர் * எதுபேறென்று காமிப்பரே. (௪௩)

அகல் இடத்தோர் = விசாலமான இப்பூமியி லுள்ளவர்கள்,
சொல் ஆர் தமிழ் ஒரு மூன்றும் = சொல் நிரம்பிய இயல் இசை நாடகம் என்ற ஒப்பற்ற முத்தமி ழையும்
சுருதிகள் நான்கும் = நான்கு வேதங்களையும்
எல்லை இல்லா அறம் நெறி யாவும் = எல்லையில்லாத தரும சாஸ்திரங்களையும் மற் றும் கல்யாணக்குணங்க ளையும்
தெரிந்தவன் = அறிந்தவராயும்
எண் அரு சீர் = எண்ண முடியாத குணங் களையுடையவராயும்
நல்லார் பரவும் = சத்துக்களால் துதிக்கப் படுபவராயு மிருக்கிற
இராமாநுசன் திருநாமம் = எம்பெருமானாருடைய திருநாமத்தை
நம்பி கல்லார் = (என் வார்த்தையை) நம் பிக் கற்கின்றார் களில்லை;
(ஸ்ரீராமாநுஜ நாமஸங்கீர்த்தனமே புருஷார்த்தமென்று அறியாதவர்களாய்)
எது பேறு என்று காமிப்பரே = எமக்கும் புருஷார்த்தம் எது? என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் கள் இதென்ன!

சொல் ஆர் தமிழ் ஒரு மூன்றும் = இயல் இசை நாடகம் என மூவகைப்படும் தமிழ்:— "எழுத்துப் பதின்மூன்று இரண்டசை சீருப்பதேழ்த்தளை ஐந்து, இழுக்கிலடி நாலைந் தொடை பதின் மூன்று தூக்குப்பா இனம் மூன்று, ஒழுக்கிய வண்ணங்கள் நூறு ஒன்பது ஒண்பொருள் கோள் இருமூ, வழுக்கில் அலங்காரம் ஐம்பத்தொன்பான் வகுத்தனரே" என்று தொகுத்து உணர்த்தப்படும் இயற்றமிழின் இலக்கணங்கள். குறிஞ்சி, செவ்வழி, இந்தளம், கொல்லி, காமரம், தக்கேசி, பஞ்சமம், கௌசிகம் காந்தாரம் பாலையாழ் முதலிய பண்களைக் கொண்டுள்ள தமிழ் இசைத்தமிழாம். இயலுக்கும் இசைக்கும் பொதுவானது நாடகத் தமிழாம். இவை விடச் சாஸ்திரங்களினால் அறிக்குப் அறிக்கவர் ஸம்ப்ரதாயம் என்றவாறு.

சுருதிகள் நான்கும் = ருக்கு, யஜுஸ், ஸாமம், அதர்வணம் என வேதங்கள் நான்காம். எல்லையில்லா அறநெறி = தர்மசாஸ்திரங்களுக்கு அளவேயில்லை. யாவும் = இங்குச் சொன்னவற்றை யும் மற்றுமுள்ள விஷயங்களையும். (௪௩)

பேறொன்றுமற்றில்லை நின்சரணன்றி * அப்பேறளித்தற்
காறொன்றுமில்லை மற்றச்சரணன்றி * என்றிப்பொருளைத்
தேறுமவர்க்குமெனக்கு முனைத்தந்த செம்மை சொல்லாற்
கூறும்பரமன்று * இராமாநுச! மெய்ம்மை கூறிடிலே. (௪௪)

இராமாநுச	எம்பெருமானாரே!
நின் சரண் அன்றி	தேவரீருடைய திருவடிகளைத் தவிர
பற்று பேறு ஒன்றும் இல்லை	உபேயம் வேறொன்றும் இல்லை;
அப்பேறு அளித்தற்கு	தேவரீர் திருவடிகளாகிற அந்த உபேயத்தைத் தருவதற்கு
அச்சரண் அன்றி	அத்திருவடிகள் தவிர
பற்று ஆறு ஒன்றும் இல்லை	வேறு உபாயம் ஒன்றும் இல்லை;
என்று இப்பொருளை	என்கிற இவ்வுண்மைப் பொருளை
தேர்பவர்க்கும்	தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிற மஹான்களுக்கும்
எனக்கும்	(இந்தத் தெளிவு சிறிதும் இல்லாத) எனக்கும்
உனை தந்த செம்மை	(வாசி பாராமல் ஒருவகையே) தேவரீரைக் காட்டிக் கொடுத்த செம்மைக் குணமானது
மெய்ம்மை உரைக்கின்	உண்மை சொல்லில்
சொல்லால் உறும் பரம் அன்று	வாய்கொண்டு சொல்லத் தகுமன்று [அநுபவித்து உருகுமித்தனை].

'உபாயமும் உபேயமும் எம்பெருமானார் திருவடிகளே' என்றிருக்கும் மஹான்களுக்கு தேவரீர் எவ்வாறு அருள் புரிகின்றீரோ அவ்வாறே இந்நிலை சிறிதும் வாசனையாமல் பாவியேனுக்கும் அருள் புரிகின்றீரே! இதென்ன பெருங்குணம்!! திருமழிசைப்பிரான் முதலிய ஆழ்வார் ஆண்டாள் போல்வாரை அடிமை கொண்டது போலவே அவிச்வாஸியான என்னையும் அடிமை கொண்டீரே! இச்செம்மைக் குணத்தின் பெருமையைப் பாசுரமிட்டுச் சொல்ல எனக்கு சக்தியில்லையே யென்று நைகின்றார். (௧௭)

கூறுஞ்சமயங்க ளாறுங்குலைய * குவலயத்தே
மாறன்பணித்த மறையுணர்ந்தோனை * மதியிலியேன்
தேறும்படியென் மனம்புகுந்தானைத் திசையனைத்தும்
ஏறுங்குணனை * இராமானுசனை யிறைஞ்சினமே. (௧௮)

கூறும் சமயங்கள் ஆறும் குலைய	வாய்வந்தபடி சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற ஆறு பாஹ்யமதங்களும் சிதைந்துபோம்படி
குவலயத்தே	இப்பூமண்டலத்திலே
மாறன் பணித்த மறை	நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த தமிழ் வேதத்தை
உணர்ந்தோனை	கற்று அறிந்தவரையும்
மதியிலியேன் தேறும் படி	ஞானமற்றிருக்கிற நானும் தெளிவு பெறும்படியாக
என் மனம் புகுந்தானை	என் ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுந்தவரையும்
திசை அனைத்தும் ஏறும் குணனை	எல்லாத் திக்குகளிலும் பரவிய திருக்குணங்களையுடையவராயிருக்கிற
இராமாநுசனை இறைஞ்சினம்	எம்பெருமானாரை வணங்கினோம்.

* * — எம்பெருமானார் செய்தருளிய அரியபெரிய உபகாரங்கள் நெஞ்சில் ஊற ஊற, பரவசராய்த் திருவடிகளிலே வணங்குகிறார் :— உலகத்தில் பிரமாணமில்லாமலும் யுக்தியில்லாமலும் மனம்போனபடி சொல்லிக்கொண்டு திரிகிற மதாந்தரஸ்தர்களையெல்லாம் பங்கப்படுத்தி வாதங்களால் நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த தமிழ்வேதமான திருவாய்மொழியை நன்குணர்ந்தவரும், அறிவிலியான நானும் தேறும்படியாக என் நெஞ்சிலே புகுந்து என் அஜ்ஞானத்தை போக்குபவரும், திசையெங்கும் பரவிய குணமுடையவருமான எம்பெருமானாரை வணங்கினேமென்றாராயிற்று.

சமயங்கள் ஆறும் — சௌத்ராந்திகமதம், வைபாஷிகமதம், யோகாசாரமதம், மாத்யமிக மதம், சார்வாகமதம், ... என்கிறபடி ஆறு மதங்களாகவுமுண்டு. வேறு வகை யாலும் உண்டு. எல்லா மதங்களும் இவருடைய ... செற்று செய்யப் புகுந்ததுண்டு ... தெரிவிக்கப்பட்டனவென்க. குலையும் — அடியோடு அழியும். தொழும்படி — 'நாம் ஜீவித்தோம் ... ' என்று ... 'இனி கலியொரு குறையுமில்லை' என்று தேவி மார்விலே கைகளைக் குவித்துக் கும்பிடும்படியாக என்க. (௭௫)

இறைஞ்சப்படும் பரனீச னரங்கனென்று * இப்புலகத்
தறஞ்செப்பு மண்ணல் இராமாநுசன் * என்னருவினையின்
திறஞ்செற் றிரவும் பகலும்விடா தென்றன் சிந்தையுள்ளே
நிறைந்தொப் பறவிருந்தான் * எனக்காரும் நிகரில்லையே. (௭௬)

இறைஞ்சப்படும் பரன் ஈசன் அரங்கன் என்று	'எல்லாரும் வணங்கத் தக்க பரதெய்வம் (ஈ.சு. லொன்றும்) ஈசனுமாய ஸ்ரீரங்கநாதனே' என்று	பகலும் இரவும் விடாது என் தன் சிந்தையுள்ளே	எல்லாக் காலத்திலும் என் நெஞ்சுக்குள்ளே
		நிறைந்து	பரிபூர்ணமாகி
இவ்வுலகத்து	இப்பூமண்டலத்திலே		
அறம் செப்பும்	சாஸ்த்ர தர்மங்களை அருளிச் செய்யுமவராய	ஒப்பு அற இருந்தான்	(இவ்விருப்புக்கு) ஒப்பில்லாதபடி எழுந்தருளியிருக்கிறார்;
அண்ணல் இராமாநுசன்	ஸர்வஸ்வாமியான எம்பெருமானார்	எனக்கு	இப்படிப்பட்ட அருளைப் பெற்ற எனக்கு
என் அருவினையின் திறம் செற்று	என்னுடைய போக்க முடியாத கர்மங்களின் வர்க்கத்தைப் போக்கி	ஆரும் நிகர் இல்லை	ஒப்பானவர் ஆருமில்லை.

ஸ்ரீரங்கநாதனே எல்லாரும் வணங்கத்தக்க பரதெய்வமென்னும் உண்மையை உலகத்தார்க்கு உபதேசித்து எல்லாரையும் பகவத் ஆச்ரயணத்தில் ஈடுபடுத்தியவரான எம்பெருமானார் என்னுடைய தீவினைகளை நீக்கி ... அடியேனுடைய மனத்திலே பரிபூர்ணமாக எழுந்தருளியிருக்கின்றார்; இப்படிப்பட்ட பாக்கியம் பெற்றவன் இவ்வுலகில் யாருமில்லாமையால் * இல்லை யெனக் கெதிரில்லை யெனக் கெதிரில்லை யென்கிறார். (௭௬)

நிகரின்றி நின்றவென் நீசதைக்கு * நின்னருளின்கணன்றிப்
புகலொன்றுமில்லை யருட்குமஃதே புகல் * புன்மையிலோர்
பகரும்பெருமை யிராமாநுசவினி நாம்பழுதே
அகலும் பொருளென் * பயனிருவோமுக்கு மானபின்னே. (௭௭)

புன்மையிலோர் பகரும் பெருமை இராமாநுச	மஹான்கள் பேச வேண்டியபடியான பெருமை வாய்ந்த எம்பெருமானாரே!	புகல் ஒன்றும் இல்லை	வேறு ஒதுங்க இடமில்லை;
		அருட்கும்	தேவரீருடைய அருள் குணத்துக்கும்
நிகர் இன்றி நின்ற என் நீசதைக்கு	என்னுடைய ஒப்பற்ற தாழ்மைக்கு	அஃதே புகல்	(என் போன்றவர்களுடைய) அந்தத் தாழ்மையே உபாயம்; (ஆக இவ்வகையில்)
நின் அருளின் கண் அன்றி	தேவரீருடைய கருணையை விஷயீகரித்தல் அன்றி		

இருபொருளுக்கும் பயன் ஆனபின்	அடிபெறுதல் பேறாகும் உபாயம், நேர் அடிபெறுதற்கும் பயன் என்று ஆகிய தன்மை பின்பு	இனி பழுதே அகலும் பொருள் என்	இனி பேறும் கிடைக்குமென பிரிக்கிருக்கைக்குக் காரணம் என்னே.

க ரு த்.—"எனக்காரும் நிகரில்லையே" என்று களித்துக் கூறிய அமுதனாரை நோக்கி எம்பெருமானார் "இக்களிப்பு உமக்கு எத்தனை காலத்துக்கு நிற்கும்? நான் உம்மை விட்டுவிடவுங் கூடும்; நீர் என்னை விட்டுவிடவுங் கூடும். இரண்டுக்கொன்று நேர்ந்தால் இக்களிப்பு மாறவும் கூடுமல்லவா?" என்ன—இனி நாம் விலகுக விட்டுப் பிரிவதற்குக் காரணமேயில்லை யென்கிறார்.

["[illegible]"] என்ற ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ர ரத்ந ச்லோகமும் இப்பொருள் கொண்டதே.

நீசதை—'நீசதா' என்ற வடசொல் ஈறு திரிந்தது. நீசன்பால் உள்ள நீசதை = நீசனாயிருக்கும் தன்மை. அருட்கண் அன்றி = நின் கிருபையின் கருணை பரமபதமல்லன்றோ அருள் விளக்குவதாய்ப் பயன் பெறுவதாய். (௪௮)

ஆனது செம்மை அறநெறி * பொய்ம்மை அறுசமயம்
போனது பொன்றி இறந்தது வெங்கலி * பூங்கமலத்
தேனதி பாய்வயல் தென்னரங்கன் கழல் சென்னி வைத்துத்
தான் அதில் மன்னும் * இராமானுசன் இத்தலத்து உதித்தே. (௪௯)

பூ கமலம் தேன்	தாமரைப் பூக்களிலிருந்து பெருகும் தேனாறு	இராமானுசன்	எம்பெருமானார்
நதி பாய் வயல்	[illegible] பெருகப் பெற்ற கழனிகளையுடைய	இத்தலத்து உதித்து	இப்பூமியிலே திருவவதரித்ததனால்
தென் அரங்கன்	ஸ்ரீ ரங்கத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிற பெரிய பெருமாளுடைய	மெய்ம்மை அறம் நெறி	குறைவற்ற தர்மமார்க்கமானது
கழல்	திருவடிகளை	ஆனது	வாழ்வை பெற்றது;
சென்னி வைத்து	சிரமேற்கொண்டு	பொய்ம்மை அறு சமயம்	பொய்யே நிறைந்து கிடக்கிற ஆறு சமயங்களும்
		பொன்றி போனது	காணாமற்போயின;
தான் அதில் மன்னும்	தாம் அத்திருவடிகளின் கீழே ப்ரபன்னராய் இருக்கிற	வெம் கலி இறந்தது	கொடிய கலியுகமும் மாண்டது.

க ரு த்.—எம்பெருமானார் திருவவதரித்ததனாலே இவ்வுலகுக்கு உண்டான நன்மைகளை அருளிச் செய்கிறார் இதில். முன்பு குறைந்திருந்த [illegible] தர்மமார்க்கம் மீண்டு நிலைபெற்றது; [illegible] புறச்சமயங்களெல்லாம் அழிந்தொழிந்தன; கலியின் கொடுமையும் கெட்டுப்போயிற்று. (௪௯)

உதிப்பனவுத்தமர் சிந்தையுள் * ஒன்னலர் நெஞ்சமஞ்சிக்
கொதித்திட மாறிநடப்பன * கொள்ளைவன் குற்றமெல்லாம்
பதித்தவென் புன்கவிப் பாவினம்பூண்டன பாவுதொல்சீர்
எதித்தலைநாதன் * இராமாநுசன்றன் இணையடியே. (௨௰)

பாவு தொல் சீர்	உலகமெங்கும் பரவின நித்யமான குணங்களை உடையவரும்	ஒன்னலர் நெஞ்சம்	ப்ரதிபக்ஷிகளுடைய நெஞ்சானது
எதித் தலை நாதன்	யதிகளுக்குத் தலைவரான நாதருமான	அஞ்சி கொதித்திட	பயப்பட்டுப் பரிதவிக்கும்படி
இராமாநுசன் தன் இணை அடி	எம்பெருமானாருடைய திருவடியிணைகள்	மாறி நடப்பன	மாறி மாறியிட்டு நடக்கும் தன்மையுடையவை;
(எப்படிப்பட்டவை யென்றால்)		கொள்ளை வன் குற்றம் எல்லாம் பதித்த	அபாரமான வலிய தோஷங்கள் யாவும் அழுத்தியிருக்கின்ற
		என் புன் கவி	என்னுடைய அற்பமான கவிகளாகிய
உத்தமர் சிந்தையுள் உதிப்பன	உத்தமர்களுடைய திருவுள்ளங்களிலே ப்ரகாசிப்பவை;	பா இனம் பூண்டன	பாசுரங்களை (அலங்காரமாகப்) பெற்றுக் கொண்டவை.

* * *:—நமக்குப் பரமப்ராப்யமான எம்பெருமானார் திருவடிகளை வருணிக்கிறார் இதில். அடிகேயும்போன்றவாரான உத்தமர்களின் நெஞ்சில் விடாது சிந்திக்கப்படுபவை; ப்ரதிபக்ஷிகளுடைய நெஞ்சிலே பரிதாபத்தை உண்டுபண்ணுபவை; பல்வகைக் குற்றங்கள் நிறைந்த எனது கவிகளையும் ஏற்றுக்கொள்பவை—அத்திருவடிகள், என்றவாறு.

ஒன்னலர் நெஞ்சு அஞ்சிக் கொதித்திட மாறி நடப்பன = பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளை நிரஸிப்பதற்காய் பலவிடங்களிலும் யாத்திரை செய்தருளினமை அறிக. மாறிநடத்தல்—தாது அழகான நடை. அம்பெருமான் நடையே போலே. (௨௰)

அடியைத்தொடர்ந்தெழு மைவர்கட்காய் * அன்றுபாரதப்போர்
முடியப் பரிநெடுந் தேர்விடுங்கோனை * முழுதுணர்ந்த
அடியர்க்கமுத மிராமாநுசனென்னை யாளவந்திப்
படியிற்பிறந்தது * மற்றில்லைகாரணம் பார்த்திடிலே. (௨௧)

அன்று	முற்காலத்தில்	முழுது உணர்ந்த	(ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களில் ஒன்றும் குறையாதபடி) பூர்த்தியாகத் தெரிந்து கொண்ட
அடியை தொடர்ந்து	திருவடிகளை அவலம்பித்து	அடியர்க்கு	பாகவதர்களுக்கு
எழும்	செருக்கிக்கிளர்ந்த	அமுதம்	பரமபோக்யரான
ஐவர்கட்கு ஆய்	பஞ்ச பாண்டவர்களுக்காக [பக்ஷபாதம் பூண்டு]	இராமாநுசன்	எம்பெருமானார்
		இப்படியில்	இப்பூமண்டலத்தில்
பாரதப் போர்	பாரதயுத்தத்திலே	வந்து பிறந்தது	வந்து அவதரித்தது (எதற்காக வென்னில்)
முடிய	(துரியோதனாதிகள்) மாளும்படியாக	என்னை ஆள	அடியேனை ஆட்கொள்ளுகைக்காகவேயாம்;
பரி நெடு தேர்	குதிரை பூண்ட பெரிய தேரை	பார்த்திடில்	ஆராய்ந்து பார்க்குமளவில்
விடும் கோனை	நடத்தின ஸர்வேச்வரனை	மற்று காரணம் இல்லை	இதுதவிர வேறொரு காரணமில்லை.

பார்த்தான் அறுசமயங்கள் பதைப்ப * இப்பார் முழுதும்
போர்த்தான் புகழ்கொண்டு புன்மையினேனிடைத் தான் புகுந்து *
தீர்த்தான் இருவினை தீர்த்து அரங்கன் செய்ய தாளிணையோடு
ஆர்த்தான் * இவை எம் இராமாநுசன் செய்யும் அற்புதமே. (௯௨)

(எம்பெருமானாரானவர்)
- அறு சமயங்கள் பதைப்ப — (வேதபாஹ்யமான) ஆறு மதங்களும் நடுங்கும்படியாக
- பார்த்தான் — திருக்கண் செலுத்தினார்;
- இப்பார் முழுதும் — இப்பூமண்டலம் முழுவதையும்
- புகழ் கொண்டு போர்த்தான் — (தமது கீர்த்தியினாலே) மூடிவிட்டார்;
- புன்மையினேனிடை — நீசனான அடியேன் பக்கலிலே
- தான் புகுந்து — தாமாகவே (நிர்ஹேதுகக் கிருபையினால்) வந்து புகுந்து
- இரு வினை தீர்த்தான் — பெரிய பாவங்களை போக்கியருளினார்;
- தீர்த்து — பாவங்களைப் போக்கினதுமன்றியில்
- அரங்கன் — ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய
- செய்ய தாள் இணையோடு ஆர்த்தான் — அழகிய திருவடிகளோடே (என்னை) அணைவித்தார்;
- இவை — ஆகிய இக்காரியங்களெல்லாம்
- எம் இராமாநுசன் செய்யும் அற்புதம் — எம்பெருமானார் செய்தருளின ஆச்சரியச் செயல்களாம்.

* * *:—எம்பெருமானாருடைய ஆச்சரியமான சில செயல்களை எடுத்துக்கூறுகின்றார்:— சாக்கியர் உலூக்கியர் பௌத்தர் சார்வாகர் பாசுபதர் காணாதர் என்கிற ஆறு சொல்லப்படுகிற புறமதஸ்தர்களை யெல்லாம் நிக்ரஹம் செய்தார்; இப்பூமண்டலமெங்கும் தமது கீர்த்தி பரவும்படி செய்தார்; ஆத்மகுணம் லேசமுமில்லாத என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்து என் பாபங்களைப் போக்கி அழகிய மணவாளனுடைய ஸ்ரீபாதங்களிலே என்னை ஆச்ரயிக்கச் செய்தார்; இப்படியாக எம்பெருமானார் செய்தருளுமவையெல்லாம் மிக அற்புதமானவை. (௯௨)

அற்புதன் செம்மை இராமாநுசன் * என்னை ஆளவந்த
கற்பகம் கற்றவர் காமுறு சீலன் * கருதரிய
பற்பல் உயிர்களும் பல்லுலகியாவும் பரனதென்னும்
நற்பொருள் தன்னை * இந்நானிலத்தே வந்து நாட்டினனே. (௯௩)

- என்னை ஆள வந்த — என்னை ஆட்கொள்வதற்காக அவதரித்த
- கற்பகம் — உதாரரும்
- கற்றவர் காமுறு சீலன் — ஞானிகள் ஆசைப்படும்படியான சீல குணத்தையுடையவரும்
- அற்புதன் — ஆச்சரிய சேஷ்டிதங்களையுடையவரும்
- செம்மை — ருஜுவாயிருக்கும் தன்மை பொருந்திய வருமான
- இராமாநுசன் — எம்பெருமானார்;—
- கருதரிய பற்பல் உயிர்களும் — நினைக்கவும் முடியாதபடி எண்ணிறந்திருக்கிற ஆத்மாக்கள்களும்
- பல் உலகு யாவும் — (அவ்வாத்மாக்களுக்கு இருப்பிடமான) அனேகமான எல்லா லோகங்களும்
- பரனது என்னும் நல் பொருள் தன்னை — எம்பெருமானுடைய சொத்துக்களாம் என்கிற பரமார்த்தத்தை
- இந்நானிலத்தே வந்து நாட்டினன் — இவ்வுலகத்திலே அவதரித்து ஸ்தாபித்தருளினார்.

• • •:—எம்பெருமானார் பரமதங்களைக் கண்டித்து நிலைநாட்டிய சித்தாந்தம் இன்ன தென்கிறார். — சிறந்த ஞானிகளாலேயும் கொண்டாடத்தக்க திருக்குணங்களையும் அறிய அரும்பொருள்களையும் உடையவரான எம்பெருமானார் இவ்வுலகில் திருவவதரித்து "எல்லா ப்ராணிகளும் அந்தப்பிராணிகளுக்கு இருப்பிடமாயுள்ள எல்லா லோகங்களும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கே உரிமைப்பட்டவை" என்கிற பரமார்த்தத்தை நிலைநாட்டியருளினார் என்கை.

[illegible] : "[illegible]" என்பது [illegible]. (௫௩)

காட்டிய நீசச் சமயங்கள் மாண்டன * நாரணனைக்
காட்டிய வேதம் களிப்புற்றது * தென் குருகைவள்ளல்
வாட்டமிலா வண்டமிழ்மறை வாழ்ந்தது மண்ணுலகில்
ஈட்டியசீலத்து * இராமாநுசன் தன்னியல்வு கண்டே (௫௪)

மண்ணுலகில் ஈட்டிய சீலத்து இராமாநுசன் தன் — { இப்பூலோகத்தில் மேன் மேலும் திரட்டிக் கொண்ட சீல குணத்தை உடையரான எம்பெருமானாருடைய
இயல்வு கண்டு — ஸ்வபாவத்தைப் பார்த்து,
நீசச் சமயங்கள் மாண்டன — { (தாழ்ந்த புத்திகளாலே) கல்பிக்கப்பட்ட க்ஷுத்ர மதங்கள் எல்லாம் ஒழிந்தன;
நாரணனைக் காட்டிய — { ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பிரதிபாதிக்கிற

வேதம் — வேதங்களானவை
களிப்பு உற்றது — { (அமர்ந்தோம் இனி ஒரு குறையுமில்லை யென்று,) செருக்கு அடைந்தன;
தென் குருகை வள்ளல் — { அழகிய திருக்குருகூரில் அவதரித்த உதாரரான ஆழ்வார் (அருளிச் செய்த)
வாட்டம் இலா — ஒரு குறையுமற்ற
வண் தமிழ் மறை — { சிறந்த தமிழ் வேதமான திருவாய்மொழி
வாழ்ந்தது — வாழ்வு பெற்றது.

• • •—இவ்வுலகில் [illegible] கண்டாலும் [illegible]; அவர் [illegible]. அதுபோல, இவ்வுலகில் [illegible] எம்பெருமானார் ஒரு [illegible] அவருடைய இயல்வைக் கண்ட [illegible] [illegible] ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் [illegible] வேதங்களும் [illegible] வேதங்களின் [illegible] அருளிச்செயல்களும் பொலிவுபெற்று [illegible]. (௫௪)

கண்டவர் சிந்தை கவரும் கடிபொழில் தென்னரங்கன் *
தொண்டர்குலாவு மிராமாநுசனை * தொகையிறந்த
பண்டருவேதங்கள் பார்மேல் நிலவிடப் பார்த்தருளும்
கொண்டலை மேவித்தொழும் * குடியாமெங்கள் கோக்குலமே (௫௫)

தொகை இறந்த — கணக்கில்லாத
பண் தரு வேதங்கள் — { ஸ்வரப்ரதானங்களான வேதங்கள்
பார்மேல் நிலவிட — { இப்பூமியிலே நன்கு வளரும்படி
பார்த்தருளும் — கடாக்ஷித்தருளுமவரும்,

கொண்டலை — பரம உதாரரும்,
கண்டவர் சிந்தை கவரும் — { கண்டவர்களின் நெஞ்சைக் கவர்கின்ற
கடி பொழில் — { மணமிக்க சோலைகள் சூழ்ந்த

தென் அரங்கன்	தென்னரங்கத்தில் நித்யவாஸம் செய்யும் பெரிய பெருமாளுக்கு	குலாவும்	கொண்டாடப்படுபவரான
தொண்டர்	அடிமைப்பட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்	இராமானுசனை	எம்பெருமானாரை
		மேவி தொழும் குடி	பொருந்தி ஆச்ரயிக்கும் குலம்
		எங்கள் கோக்குலம் ஆம்	எங்களுக்கு ஸ்வாமியான குடியாகும்.

எம்பெருமானாரை அடிபணிந்து உஜ்ஜீவிக்கும் மஹான்கள் நம் அடியேனை ஆள்வதற்கு உரியவர்கள் என்றவாறு. ஸ்ரீராமாநுஜ பக்தர்களுக்கு அடியேன் தாஸனாயிருப்பேன் என்றவாறு.

இராமானுசனை மேவித் தொழுங்குடி எங்கள் கோக்குலமாம் — எம்பெருமானாரை அண்டி ஆச்ரயிப்பவர்களே எமக்கு ஸ்வாமிகள்.

கோ என்பதற்கு மேன்மையென்னும் பொருள் உண்டாதலால், எங்கள் கோக்குலம் — எங்களுடைய மேன்மையான குலம் (எப்படிப்பட்டதென்றால்), இராமானுசனை மேவித் தொழுங் குடியாம் — என்பதாகவும் உரைக்கலாம். "எங்கள் கோக் குடியே" என்றும் பாடமுண்டு; பொருள் நன்றே. (௫௫)

கோக்குலமன்னரை மூவெழுகால் * ஒரு கூர்மழுவால்
போக்கியதேவனைப் போற்றும்புனிதன் * புவனமெங்கும்
ஆக்கியகீர்த்தி இராமாநுசனை யடைந்தபின், என்
வாக்குரையாது * என்மனம் நினையாதினி மற்றொன்றையே. (௫௬)

கோக்குலம் மன்னரை	க்ஷத்ரிய குலத்து அரசர்களை	புவனம் எங்கும் ஆக்கிய கீர்த்தி	உலகமெங்கும் பரவின புகழை உடையவருமான
மூவெழு கால்	இருபத்தொரு தலைமுறையையும்	இராமானுசனை அடைந்த பின்	எம்பெருமானாரை ஆச்ரயித்தபின்பு
ஒரு கூர் மழுவால்	கூர்மை பொருந்திய ஒரு மழுவாலே	இனி	இதுமுதல் காலமெல்லாம்
போக்கிய	(பரசுராமாவதாரத்தில்) தொலைத்தருளிய	மற்று ஒன்றை	வேறு எந்த விஷயத்தையும்
தேவனை போற்றும் புனிதன்	எம்பெருமானை துதிக்கின்ற பரமபவித்ரரும்,	என் வாக்கு உரையாது என் மனம் நினையாது	என் வாக்கானது சொல்லமாட்டாது; என் மனமும் நினைக்கமாட்டாது.

"அடைந்தபின் வாக்குரையாது என்மனம் நினையாது" என்றும் பாடமுண்டாம். (௫௬)

மற்றொரு பேறு மதியாது * அரங்கன்மலரடிக்கா
ளுற்றவரேதனக் குற்றவராக் கொள்ளுமுத்தமனை
நற்றவர் போற்று மிராமாநுசனை இந்நானிலத்தே
பெற்றனன் * பெற்றபின் மற்றறியேனொரு பேதைமையே. (௫௭)

மற்று ஒரு பேறு மதியாது	[illegible]	எம் தனி போக்கியம்	[illegible]
அரங்கன் மலர் அடிக்கு	[illegible]	இராமாநுசனை	[illegible]
ஆள் உற்றவரே	[illegible]	[illegible] பெற்ற [illegible]	[illegible]
தனக்கு உற்றவர் ஆ(க)	[illegible]	பெற்ற பின்	[illegible]
கொண்டும் உகந்தவர்	[illegible]	மற்று ஒரு பேறு [illegible]	[illegible]

௫௮. உ—[illegible]

[illegible] (௫௮)

பேதையர்வேதப் பொருளிதென்றுன்னி * பிரமம்நன்றென்
றோதிமற்றெல்லா வுயிருமஃதென்று * உயிர்கள்மெய்விட்
டாதிப்பரனொ டொன்றாமென்று சொல்லுமவ்வல்லலெல்லாம்
வாதில்வென்றான் * எம்மிராமாநுசன் மெய்ம்மதிக்கடலே. (௫௯)

பேதையர்	(வேதங்களைப் பிரமாண மாகக் கொள்ளாத) அறிவிலிகள்	உயிர்கள் மெய்விட்டு	ஜீவாத்மாக்கள் தேகத்தை விட்ட பின்பு
இது வேதப் பொருள் என்று உன்னி	[illegible] இதுதான் வேதத் தின் அர்த்தம்' என்று கருதிக் கொண்டு	ஆதி பரனோடு ஒன்று ஆம் என்று சொல்லும் அவ் அல்லல் எல்லாம்	[illegible]
பிரமம் நன்று என்று ஓதி	'பரப்ரஹ்மமானது [illegible] என்று சொல்லி	மெய்ம் மதிக் கடல் ஆம் இராமாநுசன்	[illegible]
மற்று எல்லா உயிரும் அஃது என்று	'அந்த ப்ரஹ்மத்தைவிட [illegible] அந்த ப்ரஹ்ம மே' என்று சொல்லி	வாதில் வென்றான்	வாதத்தில் [illegible] வெற்றி பெற்றார்.

௫௯. உ—[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (௪௧)

[illegible]

[illegible] (௪௨)

[illegible]

[illegible] (௪௨)

உணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானியர் யோகந்தொறும் * திருவாய்மொழியின்
மணந்தருமின்னிசை மன்னுமிடந்தொறும் * மாமலராள்
புணர்ந்தபொன்மார்வன் பொருந்தும்பதிதொறும் புக்குநிற்கும்
குணந்திகழ்கொண்டல் * இராமானுசன் எங்குலக்கொழுந்தே. (௪௩)

குணம் திகழ்	ஆத்ம குணங்களால் விளங்குபவரும்	திருவாய்மொழியின் மணம் தரும் இன் இசை மன்னும் இடம் தொறும்	திருவாய்மொழியினுடைய பரிமளம் மிக்க இனிய இசையுள்ள இடங்களிலெல்லாம்
கொண்டல்	(ஔதார்யத்தில்) மேகத்தை ஒத்தவரும்	மா மலராள் புணர்ந்த பொன் மார்பன் பொருந்தும் பதி தொறும்	பிராட்டி நித்யவாஸம் பண்ணுகிற அழகிய மார்பையுடைய திருமால் எழுந்தருளியிருக்கிற திவ்ய தேசங்களிலெல்லாம்
எம் குலம் கொழுந்து	எங்கள் குலத்துக்குத் தலைவருமான	புக்கு நிற்கும்	எழுந்தருளியிருப்பர்.
இராமாநுசன்	எம்பெருமானார் (எங்கட்கு எழுந்தருளியிருப்பவர்கள் ...)		
உணர்ந்த மெய் ஞானியர் யோகம் தொறும்	கற்றுணர்ந்த உத்தமஞானிகளுடைய சேர்க்கைகளிலெல்லாம்,		

• • •— ஞானம் நிரம்பியிருந்த மஹாத்மாக்களுடைய திரள் எங்கெங்கு இருக்கின்றதோ அங்கெல்லாம் எழுந்தருளியிருப்பாரும், திருவாய்மொழியின் பரிமளமயமான இசை எங்கெங்கு கிளர்கின்றதோ அங்கெல்லாம் சேவைசாதிப்பாரும், ஸ்ரீயப்பதியான ஸர்வேச்வரன் எங்கெங்கு ஸாந்நித்யம் பண்ணுகிறானோ அந்தத் திருப்பதிகளெங்கும் புகுந்து நிற்பவருமான எம்பெருமானார் அஸ்மத்குல கூடஸ்தர் என்றவாறு. (௬௫)

கொழுந்து விட்டோடிப் படரும் வெங்கோள் வினையால் * நிரயத்
தழுந்தியிட்டேனை வந்தாட்கொண்ட பின்னும் * அருமுனிவர்
தொழுந்தவத்தோனெம்மிராமாநுசன் தொல்புகழ் சுடர்மிக்
கெழுந்தது * அத்தால் நல்லதிசயங்கண்ட திருநிலமே. (௬௬)

அரு முனிவர் தொழும்	அருமையான விரக்தியையுடைய மஹான்களாலே சேவிக்கப் பெற்றவராயும்	சுடர் மிக்கு எழுந்தது	மேன்மேலும் அதிகமாக ஒளி விட்டு எங்கும் பரவின
தவத்தோன்	ப்ரபத்தியாகிற தபஸ்ஸை புரிந்தவரான	வந்து ஆள் கொண்ட பின்னும் சுடர் மிக்கு எழுந்தது	வந்து ஆட்படுத்திக் கொண்ட பின்பும் தனி ஒளி மிக்கு விசேஷமாக விளங்குகின்றன;
எம் இராமாநுசன்	எம்பெருமானாருடைய	அத்தால்	அதனாலே
தொல் புகழ்	நித்யமான கல்யாண குணங்கள்,	இரு நிலம்	விசாலமான இப்பூமண்டலம்
கொழுந்து விட்டு ஓடிப் படரும் வெங்கோள் வினையால்	மேன்மேலும் அதிகமாகப் பெருகுகின்ற கொடுமையான பாபங்களாலே	நல் அதிசயம் கண்டது	மிக்க ஆச்சரியம் கொண்டது.

எம்பெருமானாருடைய குணங்கள் மஹாபாபியான என்னை ஆட்கொண்டதனாலே திருப்தி பெற்று விடாமல் 'இப்படிப்பட்ட பாபிகள் இன்னும் யாரேனும் கிடைப்பாருண்டோ? கிடைப்பாருண்டோ?' என்று இன்னமும் காக்ஷித்துக் கொண்டு செல்லுகின்றன—என்பதும் கருத்தாகும். (௬௬)

இருந்தேனிருவினைப் பாசங்கழற்றி * இன்றுயானிறையும்
வருந்தேனினியெம் மிராமாநுசன் * மன்னுமாமலர்த்தாள்
பொருந்தா நிலையுடைப் புன்மையினோர்க்கொன்றும் நன்மை செய்யாப்
பெருந்தேவரைப் பரவும் * பெரியோர்தம் கழல்பிடித்தே. (௬௨)

எம் இராமாநுசன்	ஸ்வாமி எம்பெருமானாருடைய	கழல் இன்று பிடித்து	திருவடிகளை இன்று ஆச்ரயித்திருந்த பின்பு
மன்னு மா தாள் மலர் பொருந்தா நிலை உடை புன்மையினோர்க்கு	சிறந்த திருவடித்தாமரைகளில் சேராத ஸ்வபாவத்தை உடைய பாபிகளான நீசர்களுக்கு	இரு வினை பாசம் கழற்றி இருந்தேன்	புண்ணியம் பாபமென்று இரண்டு வகையான கருமபாசங்களை விலக்கி விடுபட்டவனானேன்;
ஒன்றும் நன்மை செய்யா	ஒருவிதமான உபகாரமும் செய்யாத	யான்	இப்படி கிருபையைப் பெற்ற அடியேன்
பெரு தேவரை பரவும்	பெரிய பெருமாளை போற்றுகிற		
பெரியோர் தம்	ஆழ்வார்களிற் ப்ரதானருடைய	இனி இறையும் வருந்தேன்	இனிமேல் கொஞ்சமும் கூட வருத்தப்பட மாட்டேன்.

ஸ்ரீ ராமாநுஜ பக்தர்களான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கே ஸர்வஸ்வதானம் பண்ணுபவரும் பெரிய பெருமாளைப் போற்றுகின்றவருமான நம்மாழ்வாரை அடைந்து உஜ்ஜீவிக்க அடியேனுக்கு இனி ஒரு வருத்தமும் விளையக் காரணமில்லையென்று தம்முடைய க்ருதக்ருத்யத்வத்தைக் கூறியருளிற்று.

இருவினைப் பாசங்கழற்றி — பாபம் போலவே புண்ணியமும் மோக்ஷத்திற்குப் ப்ரதிபந்தகம் என்பதை உணர்க. பாபம் இரும்பு விலங்கென்றும், புண்ணியம் பொன் விலங்கென்றும் சாஸ்திரங்கள் கூறும். (௬௨)

பிடியைத்தொடருங் களிறென்ன * யானுன்பிறங்கியசீர்
அடியைத் தொடரும்படி நல்கவேண்டும் * அறுசமயச்
செடியைத் தொடரும் மருள்செறிந்தோர் சிதைந்தோட வந்திப்
படியைத்தொடரும் * இராமாநுச மிக்க பண்டிதனே. (௬௩)

		மிக்க பண்டிதன் இராமாநுச	மஹாபண்டிதரான எம்பெருமானாரே!,
அறு சமயம் செடியை தொடரும் மருள் செறிந்தோர்	பாஹ்யமான ஆறு மதங்களாகிற புதர்களிலே படர்ந்திருக்கும் அஜ்ஞான அவிவேகம் நிறைந்த மூடர்கள்	பிடியை தொடரும் களிறு என்ன	யானைப் பேடையைப் பின்பற்றித் திரிகின்ற ஆண் யானைபோல
சிதைந்து ஓட	பங்கமடைந்து வெருவி ஓடும்படியாக	யான்	அடியேன்
வந்து இப்படியை தொடரும்	இப்பூமியிலே வந்து அவதரித்து (எம்பெருமான் வாமன விக்ரஹமெடுப்பதற்குப்) பின் தொடர்கின்ற	சீர் பிறங்கிய உன் அடியை தொடரும் படி நல்க வேண்டும்	ஸௌசீல்யம் முதலிய குணங்கள் விளங்குகின்ற தேவரீருடைய திருவடிகளைப் பின்பற்றும்படி கிருபை செய்தருளவேண்டும்.

— ஸ்வாமி, எம்பெருமானார் தன் பெருமையினிடத்தில் ஈடுபாடில்லாதவர்களை [illegible] திருவாய்மொழியின் [illegible] அநுபவிக்கும் [illegible] (௪௩)
[illegible].

பண்டருமாறன் பசுந்தமிழ் * ஆனந்தம் பாய்மதமாய்
விண்டிடவெங்க ளிராமாநுசமுனிவேழம் * மெய்ம்மை
கொண்டநல்வேதக் கொழுந்தண்டமேந்திக் குவலயத்தே
மண்டிவந்தேன்றது * வாதியர்காளுங்கள் வாழ்வற்றதே. (௪௪)

எங்கள் இராமாநுச முனி வேழம்	எங்களுக்கு விதேயனான ஸ்ரீ ராமாநுஜ முனியாகிற மத்தகஜமானது	மெய்ம்மை கொண்ட நல் வேதக் கொழுந் தண்டம் ஏந்தி	சத்யமாயிருக்கிற நல்ல வேதமாகிற பெரிய தடியைத் தாங்கிக் கொண்டு
மாறன்	நம்மாழ்வாருடைய	குவலயத்தே	இப்பூமண்டலத்திலே
பண்	இசையோடு		
அரு	அருளிச்செய்த	மண்டி வந்து ஏன்றது	உங்களை நெருங்கிக் கொன்று வந்து எதிர்த்து நின்றது;
பசுந்தமிழ் ஆனந்தம்	செந்தமிழான திருவாய்மொழியில் விளைந்த ஆனந்தம்	வாதியர்காள்	குத்ருஷ்டிகளே!
பாய்மதமாய் விண்டிட	பெருகுகின்ற மதமாய் ஒழுகப்பெற்று	உங்கள் வாழ்வு அற்றது	உங்களுடைய பிழைப்பு போயிற்று.

—குத்ருஷ்டிகளாயுள்ளவர்களே! [illegible] இனி நீங்கள் பிழைக்க வழியில்லை [illegible]; [illegible] ஒரு [illegible] வாராநின்றது; இதற்குத் தப்பிப்பிழைக்க [illegible] என்கிறார்.

ஸ்வாமிக்கு மகிழ் [illegible]; இந்த ஸ்ரீ [illegible] முறையிற் கூறுகின்றார். [illegible] இராமாநுஜருக்கு மகிழ்ச்சி [illegible]. இதனால், எம்பெருமானார் எப்போதும் திருவாய்மொழியை அநுபவிக்கும் களிப்புடையவர் என்பது காட்டப்படுகிறது. (௪௪)

வாழ்வற்றது தொல்லைவாதியர்க்கு * என்றும்மறையவர்தம்
தாழ்வற்றது தவம் தாரணிபெற்றது * தத்துவநூல்
கூழற்றது குற்றமெல்லாம்பதித்த குணத்தினர்க்கு
நாழற்றது * நம்மிராமாநுசன் தந்தஞானத்திலே. (௪௫)

நம் இராமாநுசன் தந்த ஞானத்தில்	ஸ்வாமி எம்பெருமானார் அருளின ஞானத்தினால்	தவம் பெற்றது	பாக்கியம் பெற்றது;
தொல்லை வாதியர்க்கு	பழமையான குத்ருஷ்டிகளுக்கு	தத்துவ நூல்	தத்வபரமான சாஸ்திரங்கள்
வாழ்வு அற்றது	வாழ்ச்சி அற்றுப் போயிற்று;	கூழ் அற்றது	ஸந்தேஹமற்று நிச்சயமான பொருளைத் தெரிவிப்பவையாயின;
மறையவர் தம் தாழ்வு	வைதிகர்களுடைய தாழ்வு	குற்றம் எல்லாம் பதித்த குணத்தினர்க்கு	எல்லாக் குற்றங்களும் [illegible] [illegible]
அந்			
என்றும் அற்றது	இனி ஒருகாலும் இல்லையாயிற்று.	அந் நாழ் அற்றது	அந்தக் குற்றமும் நீங்கிற்று.
தாரணி	பூமண்டலமானது		

வி. உ. ௪.—எம்பெருமானார் இவ்வுலகில் அவதரித்த பிறகுதான் நூல்களின் உண்மையை தத்துவஞானத்தால் பகுத்து அடங்கலும் எழுதினார்; அர்த்தங்களுடைய வழிபாடு தவறின டது; வைதிகர்களுக்கு இருந்த சங்கடங்கள் அற்றுப்போயின; பூமண்டலம் மறைவழிச்செல்லப் பெற்றது; நல்ல சாஸ்த்ரங்களில் சம்பிரதாயமான ஸம்ப்ரதாயப் பொருள் உண்டாகும்படி கிரந்தங்கள் உண்டாயிற்று; பாஷண்டிகளின் பாஷண்டங்களெல்லாம் தொலைந்துபோயின; ஆகிய இவை எம்பெருமானாரின் தத்துவஞானத்தின் பயனைத் தெரிவிக்கின்றன—என்றவாறு.

தொல்லுலகோர் ஆதியர்=வைதிகர்கள் நாம் அநாதியானவர்; ஆசாரியர்களும் அநாதியாக உண்டானவர்கள்; பயிருள்ள போதே தொடங்கிக் களை முளைப்பதுபோல, பாஷ்யர் குத்ருஷ்டிகள் என்கிற வாதிகளும் பழையவர்களே யென்க.

நரணி என்ற வடசொல் தரணியென நீட்டல் விகாரம் பெற்றது. கூற்றுவன் தருமம். காழ்—குற்றம். (௬௨)

ஞானங்கனிந்த நலங்கொண்டு * நாடோறும் நைபவர்க்கு
வானங்கொடுப்பது மாதவன் * வல்வினையேன் மனத்தில்
ஈனங்கடிந்த இராமாநுசன் தன்னையெய்தினர்க்கு அத்
தானங்கொடுப்பது * தன் தகவென்னும் சரண்கொடுத்தே. (௬௩)

மாதவன் — திருமால்
வானம் கொடுப்பது — மோக்ஷம் அளிப்பது
(எப்படிப்பட்டவர்களுக்கு என்றால்)

ஞானம் கனிந்த நலம் கொண்டு நாடோறும் நைபவர்க்கு — { ஞானம் பக்திரூபமாகப் பரிபக்குவமாகி அந்த பக்தியினால் நித்யம் உருகுகிறவர்களுக்கே யாம்;

வல்வினையேன் மனத்தில் ஈனம் கடிந்த இராமாநுசன் — { மஹாபாபியான என்னுடைய நெஞ்சிலிருந்த குறைபாடுகளைப் போக்கடித்த எம்பெருமானார்

தன்னை எய்தினர்க்கு — { தம்மைப் பற்றினவர்களுக்கு

அத்தானம் கொடுப்பது — { அந்த மோக்ஷ ஸ்தானத்தை அளிப்பது
(எப்படியென்றால்)

தன் தகவு என்னும் சரண் கொடுத்து — { தம்முடைய கருணையாகிற சரணத்தை (அவர்களுக்குத் தம் திருவடிகளைக் கொடுத்து. [தகவு—கருணை.]

வி. உ.:—அடியார்களுக்கு மோக்ஷமளிக்கிற அதிகாரம் எம்பெருமானுக்குமுண்டு; எம்பெருமானாருக்குமுண்டு. எம்பெருமான் அளிப்பது மிகவும் சிரமப்படுத்தியே; எம்பெருமானார் அளிப்பது சுலபமாய் தம்முடைய திருவருளாலே என்கிறார் இதில்.

ஞானமானது நன்றாகக் கனிந்து அது பக்தி, பரபக்தி, பரமபக்தி என்னப்பட்டபோது அவஸ்தைகளையடைந்து, அந்நிலை இந்த ஸம்ஸாரத்தில் கஷ்டமான பிரிவாற்றாமையாகும் ஆழ்வார்களைப்போல "ஒரு பகலாயிரமூழியாலோ" என்று அடிப்பவர்களுக்குத்தான் எம்பெருமான் முக்தியளிப்பது; எம்பெருமானாரோ வென்னில் அநுபாயமாகப் பிரபத்தியைத்தானடைய, அடியார்களிடத்தில் சம்பந்தமான கிலேசமுமின்றி எதிர்பாராமல் தமது திருவருளைக் கொண்டே அவர்களை கரையேற்றுவர் என்றவாறு.

[illegible] என்பதற்கு—[illegible] வரும்
[illegible] எம்பெருமானார் என்று உரைக்கப்படும். (௬௬)

சரணமடைந்த தருமனுக்கா * பண்டு நூற்றுவரை
மரணமடைவித்த மாயவன் * தன்னை வணங்க வைத்த
கரணமிவையுமக்கன்றென்று இராமாநுசன் உயிர்கட்கு
அரணங்கமைத்திலனேல் * அரணார் மற்றிவ்வாருயிர்க்கே. (௬௭)

சரணம் அடைந்த தருமனுக்கு ஆ	தன்னைச் சரணம் பற்றின தர்ம புத்திரனுக்காக	உமக்கு அன்று	உங்களுக்கு உரியவைப் பட்டவையல்ல;
பண்டு	முற்காலத்திலே	என்று	என்று இவ்வாறு உபதேசித்து
நூற்றுவரை	துரியோதனன் முதலிய நூற்றுவரை	இராமாநுசன்	எம்பெருமானார்
		உயிர்கட்கு	ஆத்மாக்களுக்கு
மரணம் அடைவித்த மாயவன்	சாகும்படி செய்த எம்பெருமான்	அரண் அமைத்திலன் ஆகில்	ரக்ஷையைக் கற்பித்திலராகில்
தன்னை வணங்க வைத்த கரணம் இவை	தன்னை வழிபடுவதற்காகவே ஏற்படுத்தி வைத்த இந்திரியங்களாம் இவை;	இ ஆர் உயிர்க்கு	இந்த அருமையான ஆத்மாக்களுக்கு
		மற்று அரண் ஆர்	வேறு ரக்ஷகராவார் ஆர்? (ஆருமில்லை.)

ஆரெனக்கின்று நிகர்சொல்லில் * மாயனன்றைவர்தெய்வத்
தேரினிற்செப்பிய கீதையின்செம்மை * பொருள்தெரியப்
பாரினிற்சொன்ன இராமாநுசனைப் பணியும்நல்லோர்
சீரினிற்சென்றுபணிந்தது * என்னாவியும் சிந்தையுமே. (௬௮)

மாயன்	ஆச்சர்ய சேஷ்டிதங்களை உடைய எம்பெருமான்	பாரினில்	இப்பூமியிலே
அன்று	முற்காலத்தில்	சொன்ன	(கீதா பாஷ்ய முகத்தாலே) அருளிச் செய்த
ஐவர்	பஞ்சபாண்டவர்களுடைய	இராமாநுசனை	எம்பெருமானாரை
		பணியும்	ஆச்ரயித்திருக்கிற
தெய்வம் தேரினில்	தெய்வத்தன்மை பொருந்திய தேரின் மீது (இருந்துகொண்டு)	நல்லோர்	விலக்ஷண புருஷர்களுடைய
		சீரினில்	கல்யாண குணங்களிலே
செப்பிய கீதையின்	அருளிச்செய்த பகவத் கீதையினுடைய	என் ஆவியும் சிந்தையும்	எனது ஆத்மாவும் மனமும்
செம்மை பொருள்	ஸாரமான அர்த்தத்தை	சென்று பணிந்தது	சென்று சேர்ந்துவிட்டன;
தெரிய	(அனைவரும் எளிதாகத்) தெரிந்து கொள்ளும்படி	சொல்லில்	சொல்லுமளவில்
		இன்று	இக்காலத்தில்
		எனக்கு ஆர் நிகர்	எனக்கு ஆர் ஒப்பாவார்?

சிந்தையினோடு கரணங்கள்யாவும் சிதைந்து * முன்னாள்
அந்தமுற்றாழ்ந்ததுகண்டு * இவையென்தனக்கன்றருளால்
தந்தஅரங்கனும் தன்சரண்தந்திலன் தானதுதந்து *
எந்தைஇராமாநுசன் வந்தெடுத்தனன் இன்றென்னையே. (௬௯)

பிறவும் கரந்தது — பிறவும் அதிசயித்தது.
என் செய்கை — எனது செய்கையும்
உன் தன் குணங்களுக்கே தீர்ந்தது — தேவரீருடைய திருக்குணங்களுக்கே அற்றுத் தீர்ந்தது;
முன் செய் வினை — முன்பே செய்த பாவங்களெல்லாம்
நீ செய் வினை அதனால் பேர்ந்தது — தேவரீர் செய்தருளிய (கடாக்ஷமாகிற) சுகிருதத்தாலே தொலைந்துபோயின.

கைத்தனன் தீய சமயக்கலகரை * காசினிக்கே
உய்த்தனன் தூய மறைநெறி தன்னை * என்றுன்னியுள்ளம்
நெய்த்தவன்போடிருந்தேத்தும் நிறைபுகழோருடனே
வைத்தனனென்னை * இராமாநுசன் மிக்க வண்மைசெய்தே. (எஉ)

இராமாநுசன் — எம்பெருமானார்
மிக்க வண்மை செய்து — தமது ஔதார்ய குணத்தை அதிசயமாகக் காட்டி,
தீய சமயம் கலகரை — தீய மதங்களிலிருந்து கொண்டு கலகஞ் செய்கிறவர்களை
கைத்தனன் — ஒழித்துவிட்டார்;
தூய — பரிசுத்தமான
மறை நெறி தன்னை — வேதமார்க்கத்தை
காசினிக்கு உய்த்தனன் — பூமியிலே ப்ரதிஷ்டித்தருளினார்;
என்று உன்னி — என்று அநுஸந்தித்து
உள்ளம் நெய்த்து — நெஞ்சு களித்து
அவ்வன்போடு இருந்து — அந்த ப்ரீதியோடே கூடியிருந்து
ஏத்தும் — (அவரை) ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிற
நிறை புகழோருடனே — புகழ் நிறைந்த மஹான்களோடே
என்னை வைத்தனன் — (என்னையும் ஒருவனாக எண்ணும்படி) என்னை வைத்தருளினார்.

நிறைபுகழோருடனே வைத்தனன்:—அவர்களுக்கோரோடே பழகும்படி என்னை வைத்தருளி னாரோடே கூட்டி வைத்தார் என்னவுமாம் ... ... (எஉ)

வண்மையினாலும் தன்மாதகவாலும் * மதிபுரையும்
தண்மையினாலு மித்தாரணியோர்கட்கு * தான்சரணாய்
உண்மைநன்ஞான முரைத்தவிராமா நுசனையுன்னும்
திண்மையல்லாலெனக்கில்லை * மற்றோர்நிலை தேர்ந்திடிலே. (எஙு)

தன் வண்மையினாலும் — தம்முடைய ஔதார்ய குணத்தாலும்
மா தகவாலும் — பரமக்ருபையாலும்
மதி புரையும் தண்மையினாலும் — சந்திரனையொத்த திருவுள்ளக் குளிர்ச்சியாலும்
இத்தாரணியோர்கட்கு — இப்பூமியிலுள்ளவர்களுக்கு
தான் சரண் ஆய் — தாமே ரக்ஷகராய்க் கொண்டு
உண்மை நல் ஞானம் உரைத்த இராமானுசனை — யதார்த்தமாய் விலக்ஷணமான ஞானத்தை உபதேசித்த எம்பெருமானாரை
உன்னும் திண்மை அல்லால் — சிந்திப்பதாகிற அத்யவஸாயமொன்று தவிர
தேர்ந்திடில் — ஆராயுமளவில்
எனக்கு மற்று ஓர் நிலை இல்லை — அடியேனுக்கு வேறொரு அத்யவஸாயமில்லை.

தேரார்மறையின் திறமென்று * மாயவன் தீயவரை
கூராழிகொண்டு குறைப்பது * கொண்டலனையவண்மை
ஏரார் குணத்தெம் இராமாநுசனவ்வெழில்மறையில்
சேராதவரைச்சிதைப்பது * அப்போதொரு சிந்தைசெய்தே. (எச)

முன் னாள்	ஸ்ருஷ்டிக்கு முற்காலத்தில்.
சிந்தையினோடு கரணங்கள் யாவும் சிதைந்து	சிந்தையும் இந்திரியங்களும் எல்லாம் அழிந்து
அந்தம் உற்று ஆழ்ந்தது கண்டு	உபஸம்ஹார தசையடைந்து அசேதனப்ராயமாயிருப்பதைப் பார்த்து
என் தனக்கு	(அப்படி அசேதனப்ராயமாய்க் கிடந்தவர்களில் ஒருவனான) எனக்கு
அன்று	அந்த காலவிசேஷத்தில்
இவை	அக்கரணங்களை
அருளால் தந்த அரங்கனும்	கிருபையாலே உண்டாக்கின எம்பெருமானும்
தன் சரண் தந்திலன்	தனது திருவடிகளைக் காட்டிக் கொடுத்து உஜ்ஜீவிப்பிக்கவில்லை.

(அக்குறை தீர)

எந்தை இராமானுசன் தான் வந்து	ஸ்வாமி எம்பெருமானாரும் தாமாகவே வந்து
அது தந்து	அந்தத் திருவடிகளைத் தந்தருளி
இன்று என்னை எடுத்தனன்	இன்று என்னை ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் உத்தரிப்பித்தார்.

என்னையும் பார்த்தென் இயல்வையும் பார்த்து * எண்ணில் பல்குணத்த
உன்னையும் பார்க்கில் அருள்செய்வதே நலம் * அன்றி என்பால்
பின்னையும் பார்க்கில் நலமுளதே உன் பெருங்கருணை
தன்னை என் பார்ப்பர் * இராமானுச உன்னைச் சார்ந்தவரே. (௭௰)

இராமானுச	எம்பெருமானாரே!
என்னையும் பார்த்து	(ஒரு குணமுமில்லாமல் குற்றமே நிறைந்திருக்கிற) என்னையும் நோக்கி
என் இயல்வையும் பார்த்து	(இனிமேலும் எவ்வித நன்மையும் படைத்துக்கொள்ள முடியாமலிருக்கிற) என்னுடைய தன்மையையும் நோக்கி
எண் இல் பல் குணத்த உன்னையும் பார்க்கில்	எண்ணிறந்த பல திருக்குணங்களையுடைய தேவரீரையும் நோக்குமளவில்
அருள் செய்வதே நலம்	(இப்போது போல எப்போதும்) அருள்செய்திருப்பதே நன்று;
அன்றி	இதுவொழிய
பின்னையும் பார்க்கில்	வேறும் ஆராயுமளவில்
என்பால் நலம் உளதே	என்னிடத்தில் ஏதாவது நன்மை உண்டோ? (சிறிதும் இல்லை)

(நன்மையொன்றுமில்லையென்று நாம் அருள் செய்யலாகாதென்று திருவுள்ளம் பற்றில்)

உன்னை சார்ந்தவர்	தேவரீரை ஆச்ரயித்தவர்கள்
உன் பெரு கருணை தன்னை என் பார்ப்பர்	(தேவரீருடைய இருமையைப் பற்றி என்ன நினைப்பார்கள்?) இப்படியான நினைப்பார்களே.)

சார்ந்ததென் சிந்தை உன் தாளிணைக்கீழ் * அன்பு தான் மிகவும்
கூர்ந்தது அத் தாமரைத் தாள்களுக்கு * உன் தன் குணங்களுக்கே
தீர்ந்ததென் செய்கை முன் செய்வினை நீ செய்வினை அதனால்
பேர்ந்தது * வண்மை இராமானுச! எம் பெருந்தகையே. (௭௧)

வண்மை	ஔதார்யமுடையவரும்
எம்	எமக்கு ஸ்வாமியும்
பெருந்தகை	பெருந்தன்மையுடையவருமான
இராமானுச	எம்பெருமானாரே!
என் சிந்தை	எனது நெஞ்சு
மிகவும் கூர்ந்தது	மிகவும் அதிகரித்தது.
என் செய்கை	எனது செயலும்
உன் தன் குணங்களுக்கே தீர்ந்தது	தேவரீருடைய திருக்குணங்களுக்கே அற்றுத் தீர்ந்தது;

மறையின் திறம் தேரார் என்று	(இப்படியின்) வேதத்து சொல்லுகிற வழியை நிரூபித்தறிகிறதில்லை யென்று
தீயவரை	பாவிகளை
மாயவன்	எம்பெருமான்
குறைப்பது	துண்டிப்பது
கூர் ஆழி கொண்டு	கூர்மையான தனது திருவாழியாலே;
கொண்டல் அனைய வண்மை	மேகம்போன்ற ஔதார்ய குணமுடையவரும்
ஏர் ஆர் குணத்து	(மற்றும்) பல நல்லகுணங்களுடையவருமான
எம் இராமாநுசன்	எங்கள் எம்பெருமானார்
அவ் எழில் மறையில் சேராதவரை சிதைப்பது	அந்த சிறந்த வேதத்தில் அங்கீகரியாதவர்களை பங்கப்படுத்துவது (எப்படியென்றால்)
அப்போது ஒரு சிந்தை செய்து	அப்போதைக்கப்போது ஒவ்வொரு யுக்தியைக் கொண்டாம்.

* * *:—எம்பெருமான் தனது ஆஜ்ஞாரூபமான வேதங்களின் கட்டளைப்படி நடவாத கொடியவர்களைத் தனது திருவாழியைக் கொண்டு கண்டனம் பண்ணிவிடுவன்; எம்பெருமானாரோவென்னில் அவ்வளவு ஆயாஸம் எடுத்துக்கொள்வதில்லை; வேதங்களை அடியோடு ஒப்புக்கொள்ளாத பாஹ்யர்களையும், வேதங்களைப் பிரமாணமாக ஒப்புக்கொண்டு அபார்த்தங்களைப் பண்ணுகிற குத்ருஷ்டிகளையும் வாதப்போரில் அப்போதைக்கப்போது திருவுள்ளத்தில் உதிக்கின்ற நல்யுக்திகளைக்கொண்டு கண்டித்து விடுவர் என்கை. (எச)

செய்த்தலைச்சங்கம் செழுமுத்தமீனும் * திருவரங்கர்
கைத்தலத்தாழியும் சங்கமுமேந்தி * நங்கண்முகப்பே
மொய்த்தலைத்துன்னை விடேனென்றிருக்கிலும் நின்புகழே
மொய்த்தலைக்கும்வந்து * இராமாநுசவென்னை முற்றுநின்றே. (எரு)

செய் தலை	வயல்களில்
சங்கம்	சங்குகளானவை
செழு முத்தம்	அழகிய முத்துக்களை
ஈனும் திரு அரங்கர்	உண்டாக்கும்படியான திருவரங்கமா நகரில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமாள்
கைத்தலத்து	தமது திருக்கைகளிலே
ஆழியும் சங்கமும் ஏந்தி	திருவாழி திருச்சங்குகளைத் தரித்துக் கொண்டு
நம் கண் முகப்பே	நமது கண்ணெதிரில்
மொய்த்து	வந்து நெருங்கி
அலைத்து	புத்தியைக் கெடுத்து
உன்னை விடேன் என்று இருக்கிலும்	உன்னை விடமாட்டேன் என்று இருந்தாலும்,
இராமாநுச	எம்பெருமானாரே!
நின் புகழே	தேவரீருடைய திவ்ய குணங்களே
என்னை வந்து முற்றும் மொய்த்து நின்று அலைக்கும்	என் பக்கல் வந்து சூழ்ந்துகொண்டு ஆகர்ஷிக்கின்றன.

* * *:—எம்பெருமான் தனது விலக்ஷணமான அழகைக் காட்டிக் கொண்டு வந்து என் கண்ணெதிரே நின்றாலும், என்னை விடாதே வசியப்படுத்தினாலும் அவனது அழகில் நான் மோஹிக்கப் பெறுவதில்லை; தேவரீருடைய திருக்குணங்களே என்னை ஈடுபடுத்துகின்றன. பகவத் குணங்களுக்கு நான் ஈடுபடுவதில்லை யென்றவாறு. (எரு)

"செய்த் தலைச்சங்கம் செழுமுத்தமீனும்" என்கிற விசேஷணம்-திருவரங்கர் என்பதன் பகுதியாகிய திருவரங்கத்தில் அந்வயிக்கும். திருவரங்கம் எப்படிப்பட்டதென்றால், முத்துக்களை ஈன்கின்ற சங்குகள் நிறைந்த வயல்சூழ்ந்தது என்றவாறு. ஈனுதல்-பிரஸவித்தல்.

நின்றவண் கீர்த்தியும் நீள்புனலும் * நிறைவேங்கடப்பொற்
குன்றமும் வைகுந்தநாடும் குலவிய பாற்கடலும் *
உன்றனக் கெத்தனை யின்பந்தரு முன்னிணைமலர்த்தாள்
என்றனக்குமது * இராமாநுசா இவை யீந்தருளே. (எசு)

இராமாநுசனே	எம்பெருமானாரே!
நின்ற வண் கீர்த்தியும் நீள் புனலும் நிறை	நிலைநின்ற பெரும் புகழும் அதிகமான தீர்த்தப் பெருக்கும் நிறைந்துள்ள
வேங்கடம் என்னும் குன்றமும்	திருவேங்கடமென்னும் அழகிய திருமலையும்
வைகுந்தம் நாடும்	ஸ்ரீ வைகுண்டமாகிய திருநாடும்
குலவிய பாற் கடலும்	கொண்டாடத்தக்க திருப்பாற்கடலும்
உன் தனக்கு	தேவரீருக்கு
எத்தனை இன்பம் தரும்	எவ்வளவு ஆனந்தத்தை விளைக்குமோ
உன் இணை மலர் தாள்	தேவரீருடைய உபய பாதாரவிந்தங்கள்
என் தனக்கும் அது	எனக்கும் அவ்வளவு ஆனந்தத்தை பண்ணாநிற்கும்;
இறை	இப்படிப்பட்ட திருவடிகளை
ஈந்தருள்	அடியேனுக்குத் தந்தருள வேணும்.

* * *:—இப்பாட்டில் அமுதனார் விளக்கிய பாவபந்தத்தை அறிந்த எம்பெருமானார் மிகவும் உகந்தருளி 'இவர்க்கு நாம் என்னதைச் செய்வோம்' என்றிருப்பதாகக் கண்ட அமுதனார், ஸ்வாமின்! அடியேனுக்கு தேவரீர் வேறொன்றும் செய்தருளவேண்டா; அடியேனுக்கு ஸர்வஸ்வமாகிய இந்தத் திருவடித்தாமரைகளைத் தந்தருளவேண்டுமத்தனை யென்கிறார். (எசு)

ஈந்தனனீயாதவின்னருள் * எண்ணில்மறைக்குறும்பைப்
பாய்ந்தனனம்மறைப்பல்பொருளால் * இப்படியனைத்தும்
ஏய்ந்தனன் கீர்த்தியினு லென்வினைகளை வேர்பறியக்
காய்ந்தனன் * வண்மை யிராமாநுசற்கென் கருத்தினியே ? (எஎ)

ஈயாத	(இதற்கு முன்பு ஒருவர்க்கும்) அருளாத
இன் அருள்	விலக்ஷணமான கருணையை
ஈந்தனன்	அடியேனுக்குச் செய்தருளின வரும்,
எண் இல் மறை குறும்பை	எண்ணிறந்த வேதவிரோதிகளை
அம்மறை பல்பொருளால் பாய்ந்தனன்	அந்த வேதங்களின் அர்த்தங்களாலேயே வென்று கண்டித்தவரும்,
கீர்த்தியினால்	தமது கீர்த்தியாலே
இப்படி அனைத்தும் ஏய்ந்தனன்	இப்பூமியெங்கும் வியாபித்தவரும்
என் வினைகளை	எனது கருமங்களை
வேர் பறிய காய்ந்தனன்	வேரோடே அறும்படி போக்கினவரும்
வண்மை	ஔதார்யமே வடிவு கொண்டவருமான
இராமாநுசற்கு	எம்பெருமானார்க்கு
இனி என் கருத்து	இன்னமும் (செய்யத்தக்கதாகத்) திருவுள்ளத்தில் ஏதேனும் முண்டோ?

* * *.—இப்பாட்டில் தாம் அபேக்ஷித்தபடியே திருவடிகளைத் தந்தருளப்பெற்று, க்ருதஜ்ஞராய், அவர் செய்தருளின உபகாரங்களை அநுஸந்தித்து, இவையெல்லாம் செய்தபின்பு இன்னமும் செய்தருளுவதாகத் திருவுள்ளம்பற்றியிருப்பது எதுவோ என்கிறார்.

மறைக்குறும்பாவது—வேதத்திற்கு மாறாகச்சொல்லும் தப்புப்பொருள்கள். ஈந்தனன், பாய்ந்தனன், ஏய்ந்தனன், காய்ந்தனன் என்பவற்றை வினைமுற்றுகளாகவே கொண்டு உரைத்தலுமாம். (எஎ)

கருத்திற்புகுந்துள்ளில்கள்ளங்கழற்றி * கருதரிய
வருத்தத்தினல் மிகவஞ்சித்து * நீயிந்தமண்ணகத்தே
திருத்தித்திருமகள் கேள்வனுக்காக்கியபின் என்னெஞ்சில்
பொருத்தப்படாது * எம்மிராமாநுச ! மற்றோர் பொய்ப்பொருளே. (எஅ)

எம் இராமாநுச	எம்பெருமானாரே!
நீ	தேவரீர்
கருத அரிய வருத்தத்தினால் மிக வஞ்சித்து	நெஞ்சால் நினைக்க முடியாத பரிச்ரமங்கள் பட்டு என்னை வஞ்சனையாக ஏமாற்றி

கருத்தில் புகுந்து	(என்னுடைய) நெஞ்சிலே வந்து புகுந்து	திரு மகள் கேள்வனுக்கு ஆக்கிய பின்	திருமாலுக்கு ஆளாக்கப் பண்ணினபின்பு
உள்ளில் கள்ளம் கழற்றி	உள்ளேயிருந்த ஆத்மாபஹார தோஷத்தைப் போக்கி	மற்று ஓர் பொய்ப்பொருள்	(இதற்கு மாறான) வேறு எந்த அற்பவிஷயமும்
திருத்தி	திருத்தி	என் நெஞ்சில்	என் மனத்தில்
இந்த மண் அகத்தே	இந்த லோகத்திலே	பொருந்தப்படாது	பொருந்தமாட்டாது.

* * *—எம்பெருமானார் தம்மைத் திருத்துவதற்காகப் பட்டபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லி, இப்படி என்னைத் திருத்தி தேவரீருக்கு பக்ஷபாதமான விஷயத்திலே ஆட்படுத்தினபின்பு இனி வேறு எந்த விஷயமும் என்னெஞ்சுக்கு இசையமாட்டாதென்கிறார். (எ௮)

பொய்மையைச்சரக்கும் பொருளைத்துரந்து * இந்தப் பூதலத்தே
மெய்மையைப் புரக்குமிராமாநுசன்நிற்க * வேறுநம்மை
உய்யக்கொள்ள வல்லதெய்வமிங்கியாதென் றுலர்ந்துஅவமே
ஐயப்படா நிற்பர் * வையத்துள்ளோர் நல்லறிவிழந்தே. (எ௯)

பொய்மையை சுரக்கும் பொருளை துரந்து	பொய்யான விஷயத்தையே மேன்மேலும் வெளிப்படுத்துகிற (பரமதஸ்தர்களின்) அர்த்தங்களைக் கண்டித்து	வேறு தெய்வம் இங்கு யாது என்று	வேறு எந்த தேவதை இவ்வுலகில் உண்டோ? என்று விசாரித்துக் கொண்டு
இந்த பூதலத்தே	இப்பூமியிலே	உலர்ந்து	மன வருத்தத்தாலே உடம்பு உலர்ந்து
மெய்மையை புரக்கும்	ஸத்யத்தை ரக்ஷிக்கிற		
இராமாநுசன்	எம்பெருமானார்	நல் அறிவு இழந்து	(எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம் என்று நிச்சயிக்கிற) நல்ல ஞானமில்லாமல்
நிற்க	எழுந்தருளியிருக்கும் போது		
(இவரைக் கவனியாமல்)		அவமே	வீணாக
வையத்து உள்ளோர்	இப்பூமியிலுள்ளவர்கள்	ஐயப்படா நிற்பர்	ஸம்சயப்படா நின்றார்கள். ஐயோ!
நம்மை உய்யக் கொள்ள வல்ல	நம்மை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்யக்கூடிய		

பொய்மையைச் சுரக்கும் பொருளென்றது—பொய் தவிர வேறில்லாத அர்த்தம் என்றபடி. "ஸர்வம் அஸத்யம்" என்கிறவர்களை மதங்களிலே அறியலாகும். மெய்மையைப் புரக்குமிராமாநுசன் = "யதார்த்தம் ஸர்வவிஜ்ஞாநம்" என்று ஸ்தாபித்தருளினவர். புரத்தல்—காப்பாற்றுதல். ... ... (எ௯)

நல்லார்பரவுமிராமாநுசன் * திருநாமம் நம்ப
வல்லார்திறத்தை மறவாதவர்கள் யவர் * அவர்க்கே
எல்லாவிடத்திலு மென்றுமெப் போதிலுமெத்தொழும்பும் *
சொல்லால்மனத்தால் கருமத்தினால் செய்வன் சோர்வின்றியே. (அ௰)

நல்லார் பரவும் இராமாநுசன்	நல்லவர்களாலே கொண்டாடப்படுகிற பெருமையையுடைய (எம்பெருமானாருடைய)	எல்லா இடத்திலும்	எல்லா தேசங்களிலும்
		என்றும்	எல்லா அவஸ்தைகளிலும்
திருநாமம்	திருநாமத்தை	எப்போதிலும்	எல்லா காலங்களிலும்
நம்ப வல்லார் திறத்தை	(தங்களுக்குத் தஞ்சமாக) நம்பியிருக்க வல்லவர்களுடைய படிகளை	எத்தொழும்பும்	எல்லாவித கைங்கரியங்களையும்
மறவாதவர்கள் எவர்	மறவாமல் எப்போதும் சிந்திப்பவர்கள் யாரோ,	சொல்லால் மனத்தால் கருமத்தினால்	மனமொழி மெய்களென்னும் த்ரிகரணங்களாலும்
அவர்க்கே	அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீராமாநுஜ பக்த பக்தர்களுக்கே	சோர்வு இன்றி செய்வன்	பிரியாதே இருந்து செய்வேன்.

* * *—தம்முடைய கீழ்நின்ற நிலைமையைப் போக்கின இவர், வந்தாலவரும் கொண்டிருப்பவரான எம்பெருமானாருடைய திருவடிகளையே அவர்களுக்குத் தஞ்சமாக நம்பியிருக்கிற பாகவதர்களையே எப்போதும் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீராமாநுஜ பக்தர்களுக்கே அடியேன் * இதில் காலமெல்லாம் உடலுள் பக்தி வழுவிலா அடிமைகள் செய்யக் கடவேன் என்கிறார். தொழும்பு = அடிமை. ... ... (௮௰)

சோர்வின்றியுன்றன் துணையடிக்கீழ் * தொண்டுபட்டவர்பால்
சார்வின்றிநின்ற வெனக்கு * அரங்கன்செய்ய தாளிணைகள்
பேர்வின்றியின்று பெறுத்த இராமாநுச வினியுன்
சீரொன்றிய கருணைக்கு * இல்லைமாறு தெரிவுறிலே (௮௧)

உன் தன் துணை அடிக்கீழ்	தேவரீருடைய உபய பாதங்களின் கீழ்	பேர்வு இன்றி பெறுத்த இராமாநுச	ஒருகாலும் விட்டு நீங்காதபடி சேரப் பெறுத்தவனாகச் செய்தருளின எம்பெருமானாரே!
சோர்வு இன்றி தொண்டு பட்டவர் பால்	சோராமல் அடிமைப் பட்டவர்கள் விஷயத்தில்	இனி	இப்படியான பின்பு
சார்வு இன்றி நின்ற எனக்கு	பொருந்தாமலே இருந்த எனக்கு	தெரிவுறில்	ஆராயுமளவில்
இன்று	இவ்வுலகத்திலேயே	உன்	தேவரீருடைய
அரங்கன் செய்ய தாள் இணைகள்	பெரிய பெருமாளுடைய சிவந்த திருவடியிணைகளை	சீர் ஒன்றிய கருணைக்கு மாறு இல்லை	சிறந்த திருவருளுக்கு ஒப்பு இல்லை.

தெரிவுற்றஞானம் செறியப்பெறாது * வெந் தீவினையால்
உருவற்றஞானத் துழல்கின்ற வென்னை * ஒருபொழுதில்
பொருவற்ற கேள்வியனாக்கி நின்றானென்ன புண்ணியனோ
தெரிவுற்றகீர்த்தி * இராமாநுசனென்னும் சீர்முகிலே. (௮௨)

தெரிவு உற்ற ஞானம் செறிய பெறாது	தெளிவான ஞானத்தைச் சேரப்பெறாமல்	பொருவு அற்ற கேள்வியன் ஆக்கி நின்றான்	ஒப்பற்ற பகவானின் ஞானமுடையவனாக்கின
வெம் தீவினையால்	கொடுமையான கருமங்களால்	தெரிவு உற்ற கீர்த்தி	ப்ரஸித்தமான புகழை யுடையவரும்
உரு அற்ற ஞானத்து உழல்கின்ற என்னை	உபயோகமற்ற ஞானமுடையவனாய் (அஞ்ஞானத்தில் அலைகின்றவனாய்) திரிந்த என்னை	சீர் முகில் என்னும்	(ஔதார்யத்தில்) சிறந்த மேகமென்னத் தக்கவருமான
ஒரு பொழுதில்	ஒரு க்ஷணகாலத்தில்	இராமாநுசன்	எம்பெருமானார்
		என்ன புண்ணியனோ	என்ன தார்மிகரோ? [ஒப்பற்ற தர்மிஷ்டரென்றபடி.]

சீர்கொண்டு பேரறம்செய்து * நல்வீடு செறிதுமென்னும்
பார்கொண்ட மேன்மையர் கூட்டனல்லேன் * உன்பதயுகமாம்
ஏர்கொண்ட வீட்டை யெளிதினிலெய்துவ னுன்னுடைய
கார்கொண்ட வண்மை * இராமாநுசா! இது கண்டுகொள்ளே. (௮௩)

இராமாநுச	எம்பெருமானாரே!	நல் வீடு செறிதும் என்னும்	பரம புருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தை அடைந்திடுவோம் என்றிருக்கிற
சீர் கொண்டு	சமம் தமம் முதலிய குணங்களை உடையராய்	பார் கொண்ட மேன்மையர் கூட்டன் அல்லேன்	ப்ரஸித்தமான ப்ரபாவத்தையுடைய ப்ரபந்நர்களுடைய கோஷ்டியின் காலன் சேர்ந்தவனல்லேன்;
பேர் அறம் செய்து	சிறந்த தருமமாகிய ஞான யோகத்தை அநுஷ்டித்து		

உன் பதயுகம் ஆம்	தேவரீருடைய உபய பாதங்களாகிற	கார் கொண்ட	(வள்ளல்தன்மையில்) மேகத்தை வென்றிருக்கிற
ஏர் கொண்ட வீட்டை	பரமபுருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தை	உன்னுடைய	தேவரீருடைய
எளிதினில் எய்துவன்	அநாயாஸமாக அடைந்திடுவேன்;	வண்மை இது	உதாரத்வம் இப்படிப்பட்டது;
		என்றிலொன்	தேவரீரே இதனைக்கண்டு கொள்ளலாம்.

[அடியேன் சொல்ல வேணுமோ?]

௯௨ :—சராசரலோகத்திலே கண்ணபிரான் பிறந்தபடியே நாம் சாஸ்த்ரங்களை அறுத்து விட்டோமானபடியால் அவற்றால் மோக்ஷம் கைப்படுத்துவிட்டோமென்று அறுதியிட்டிருக்கும் மஹான்களில் அடியேன் சேர்ந்தவனல்லேன்; அப்படி அடியேன் ஒன்றும் அநுஷ்டிக்கவில்லை. தேவரீருடைய திருவடிகளாகிற மோக்ஷத்தை அடைந்திடத் தடையில்லை யென்கிற மனவுறுதியே அடியேனுக்குள்ளது என்றருளிச்செய்தார். (௯௨)

கண்டுகொண்டே னெம்மிராமாநுசன்றன்னைக் காண்டலுமே *
தொண்டுகொண்டே னவன் தொண்டர்பொற்றாளில் * என் தொல்லை வெந்நோய்
விண்டுகொண்டே னவன் சீர்வெள்ளவாரியை வாய்மடுத் தின்று
உண்டுகொண்டேன் * இன்னமுற்றனவோதி லுலப்பில்லையே. (௯௩)

எம் இராமாநுசன் தன்னை	ஸ்வாமி எம்பெருமானாரை	விண்டு கொண்டேன்	நீக்கிக்கொண்டேன்;
இன்று கண்டு கொண்டேன்	இன்று (உள்ளபடி) தெரிந்து கொண்டேன்;	அவன் சீர் வெள்ளம் வாரியை	அவருடைய கல்யாண குணப்ரவாஹமாகிற கடலை
காண்டலுமே	இப்படி தெரிந்து கொண்ட வளவிலே	வாய் மடுத்து உண்டு கொண்டேன்	வாயார அநுபவிக்கப் பெற்றேன்;
அவன் தொண்டர் பொன் தாளில்	அவருடைய பக்தர்களுடைய அழகிய திருவடிகளில்	இன்னம் உற்றன	இப்படியாக இன்னமும் நான் பெற்ற நன்மைகளை
தொண்டு கொண்டேன்	அடிமைப்பட்டேன்; (அதனால்)	ஓதில்	சொல்லத்தொடங்கினால்
என் தொல்லை வெம் நோய்	என்னுடைய பழைய கொடு வினைகளை	உலப்பு இல்லை	(அதற்கு) ஒரு முடிவு கிடையாது.

௯௩ :—இனிமேலும் எம்பெருமானார் திருவருளால் நான் பெறப்போகிற நன்மைகள் அளவற உண்டு; இனிமேல் இன்றளவும் நான் பெற்ற பேறுகளுக்கு எல்லையுண்டோ வென்றருளிச்செய்தார். (௯௩)

ஓதியவேதத்தி னுட்பொருளாய் * அதனுச்சி மிக்க
சோதியை நாத னெனவறியா துழல்கின்ற தொண்டர் *
பேதைமைதீர்த்த இராமாநுசனைத் தொழும் பெரியோர்
பாதமல்லாலென்றன் னாருயிர்க்கு * யாதொன்றும் பற்றில்லையே. (௯௪)

ஓதிய வேதத்தின் உள் பொருள் ஆய்	அத்யயனம் பண்ணப்படுகிற வேதங்களின் உட்பொருளாயும்	அதன் உச்சி மிக்க சோதியை	அந்த வேதங்களின் முடிவாகிய உபநிஷத்துக்களிலே மிகவும் விளங்கும் ஜ்யோதிஸ்ஸான ஸ்ரீமந்நாராயணனை

ஆதல் என அறியாது { என்ற சொல்லைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் | இராமாநுசனை தொழும் பெரியோர் பாதம் அல்லால் | எம்பெருமானாரை சேவிக்கின்ற மஹாத்மாக்களுடைய திருவடிகள் தவிர

உழல்கின்ற தொண்டர் { கண்ட விடங்களிலும் அடிமை செய்து திரிகின்றவர்களுடைய | என் தன் ஆர் உயிர்க்கு { எனது அருமையான ஆத்மாவுக்கு

பேதைமை தீர்த்த | அவிவேகத்தை போக்கடித்த | யாது ஒன்றும் பற்று இல்லை { வேறு எதுவும் புகலிடமில்லை.

* * * :—இப்பாட்டில் "அவன் சீர் வெள்ளவாரியை வாய்மடுத்து உண்டு கொண்டேன்" என்றும் "அவன் தொண்டர் பொற்றாளில் தொண்டு கொண்டேன்" என்றும் சொன்ன இரண்டு விஷயங்களுள் முதற்சொன்ன விஷயமே [அதாவது—ஸ்ரீராமாநுஜ பக்தர்களுக்கு பக்தனாயிருப்பதே] எனக்குச் சிறந்த உத்தேச்யமென்கிறார் இதில்.

வேதத்தின் நல்ல பொருள் என்றும் பிரிக்கலாம். ... ... (அரு)

பற்றா மனிசரைப்பற்றி * அப்பற்று விடாதவரே
உற்றாரென வுழன்றோடி நையேனினி * ஒள்ளியநூல்
கற்றார்பரவு மிராமாநுசனைக் கருது முள்ளம்
பெற்றாரெவர் * அவரெம்மை நின்றாளும் பெரியவரே. (அசு)

பற்றா மனிசரை பற்றி { உபயோகமற்ற மநுஷ்யர்களைப்பற்றி | ஒள்ளிய நூல் கற்றார் { சிறந்த சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றவர்களாலே

அப் பற்று விடாது { அந்தப் பற்றுதலை விடாமல் | பரவும் இராமாநுசனை | கொண்டாடப்படுகிற எம்பெருமானாரை

அவரே உற்றார் என { அவர்களையே உறவினராகக்கொண்டு | கருதும் உள்ளம் பெற்றார் யாவர் { அநுசந்திக்கும்படியான நெஞ்சையுடையோர் யாவரோ,

உழன்று { அவர்கள் பின்னே அலைந்து | அவர் | அந்த மஹான்களே

ஓடி { அவர்களிட்ட காரியம் பண்ணச் செய்ய ஓடி | எம்மை

இனி நையேன் { இனிமேல் நைய மாட்டேன்; | நின்று ஆளும் பெரியவர் { சாச்வதமாக அடிமை கொள்ளும் மஹாத்மாக்கள்.

* ஒள்ளிய நூல்—"அடர்பிரு கருதி" என்றார் ஆழ்வாரும். (அசு)

பெரியவர்பேசிலும் பேதையர் பேசிலும் * தன்குணங்கட்கு
உரியசொல்லென்று முடையவனென்றென்று * உணர்வில் மிக்கோர்
தெரியும்வண்கீர்த்தி யிராமாநுசன் மறை தேர்ந்துலகில்
புரியுநன்ஞானம் * பொருந்ாதவரைப் பொரும் கலியே. (அஎ)

பெரியவர் பேசிலும் { ஞானசக்திகளால் நிறைந்த மஹான்கள் பேசினாலும் | உணர்வில் மிக்கோர் தெரியும் { சிறந்த ஞானிகள் அநுஸந்திக்கிற

பேதையர் பேசிலும் { ஒன்றுந் தெரியாதவர்கள் பேசினாலும் | வண் கீர்த்தி { திவ்யகீர்த்தியை யுடையரான

தன் குணங்கட்கு உரிய சொல் என்றும் உடையவன் என்று என்று { தனது திருக்குணங்களுக்கு ஏற்ற சொற்களை எப்போதும் உடையவ னென்று பலகாலுஞ் சொல்லி | இராமாநுசன் | எம்பெருமானார்

மறை தேர்ந்து | வேதங்களை ஆராய்ந்து

உலகில் | இவ்வுலகத்தில்

புரியும் | உபதேசித்தருளின

நல் ஞானம் பொருந்ாதவரை { நல்ல ஞானத்திற்சேராதவர்களை

கலி பொரும். | கலிபுருஷன் பீடிப்பன்.

* * *—இப்பாட்டில் கூறின அர்த்தமாவது: அனைத்துக் கலியின் கொடுமையினால் ஒரு காலத்திலும் பாதிக்கப்பட்டுப் போவேனென்று நினைக்கிறீர்களோ, அப்படி நினைக்க வேண்டா; இராமாநுஜனுடைய திருநாளில் கலிபுருஷன் ஒரு கொடுமையும் செய்யமுடியாதவன்; மற்றவர்களைத் தன் கலிபுருஷன் கெடுப்பன். என்று அர்த்தமாவது கெடுகாலமாயும் நினைத்தக் கூடியதென்றுபாயித்து.

[பெரியவர் பேசிலும் இத்யாதி] இதன் கருத்து யாதெனில்—எம்பெருமானாருடைய திருக் குணங்களை மஹா ஞானிகள் தாம் பேசி முடிக்கவல்லவர்கள்; அற்பஞானிகளும், அவ்வளவு பேச முடியாதென்று பின்வாங்கக் கூடியவர்கள்; என்பதில்லை; “ தம்மைப்பாரத் தமது சொல்லைத் தால் தமக்குத்தகுந்து நூசிப்ப ” என்றும் “ பேசுவார் எவ்வளவு பேசுவர் அவ்வளவே வாச மணக்குழாய் மாலையான்—வாழ்வு ” என்றும் சொன்னதுபோல, பெரியோர் சொன்னாலும் சிறியோர் சொன்னாலும் அவரவர்களுடைய யோக்யதைக்குத் தக்கபடி சொல்லித் துதிக்கத் தகுந்தவர் எம்பெருமானார் என்று பெரியோர்கள் தெரிந்துகொண்டு, தாம் தமது சக்திக்குத் தக்கபடி ஸ்தோத்ரம் பண்ணுவோமென்று துதிக்கின்றார்களென்கை. அப்படி துதிக்கப்படு கின்ற எம்பெருமானார் உபதேசித்த ஞானத்தை அநுஷ்டித்து அவ்வுபதேசத்தின்படி நடப்பவர்களே ஸ்தோத்ரத்திலும் வருத்துவார்களென்றதாயித்து. ... ... (உஎ)

கலிமிக்க செந்நெல் கழனிக் குறையல் * கலைப்பெருமான்
ஒலிமிக்க பாடலையுண்டு தன்னுள்ளம் தடித்து * அதனால்
வலிமிக்கசீய மிராமாநுசன் மறைவாதியராம்
புலிமிக்கதென்று * இப்புவனத்தில் வந்தமை போற்றுவனே. (உஅ)

கலி மிக்க செந்நெல் கழனி	செல்வம் மிகுந்த செந்நெல்கழனிகளை யுடைய	தன் உள்ளம் தடித்து	தமது திருவுள்ளம் பூரித்து
குறையல்	திருக்குறையலூரில் அவதரித்தவராய்	அதனால் வலி மிக்க	அதனால் மிடுக்கு அதிகரித்து
கலை பெருமான்	சாஸ்த்ர மென்னும்படியான திவ்யப்ரபந்தங்களை யருளிச் செய்த பெருமையாய்த் திருமங்கையாழ்வாருடைய	சீயம் இராமாநுசன்	சிங்கம்போன்ற எம்பெருமானார்,
மிக்க ஒலி பாடலை	அதிசயித்த இசையையுடைய பெரிய திருமொழியை	மறை வாதியர் ஆம் புலி மிக்கது என்று இப் புவனத்தில் வந்தமை	வேதத்தில் அபார்த்தங்கள் பண்ணுகிற குத்ருஷ்டிகளாகிற புலிகள் அதிகமாய் விட்டனவென்று (அவற்றைத் தண்டிப்பதற்காக) இவ்வுலகில் அவதரித்த படியை
உண்டு	அநுபவித்து	போற்றுவன்	புகழ்ந்திடக் கடவேன்.

கலிமிக்க செந்நெற்கழனி—கலியாவது ஆரவாரம்; உழுவது நடுவது அறுப்பதாய்ச் செல்லுகிற கோலாஹலம். ... ... (உஅ)

போற்றரும் சீலத்திராமாநுச * நின்புகழ் தெரிந்து
சாற்றுவனேல் அதுதாழ்வது தீரில் * உன்சீர் தனக்கோர்
ஏற்றமென்றே கொண்டிருக்கிலும் என் மனமேத்தி யன்றி
ஆற்றகில்லாது * இதற்கென் நினைவாயென்றிட் டஞ்சுவனே. (உகூ)

போற்ற அரு சீலத்து	புகழ்ந்து தலைக்கட்டமுடியாத சீல குணத்தை உடைய	உன் சீர் தனக்கு ஓர் எல்லை	தேவரீருடைய திருக் குணங்களுக்கு ஓர் எல்லையானதும்
இராமாநுச	எம்பெருமானாரே ;	என்றே கொண்டு இருக்கில்	என்று நான் தெரிந்து கொண்டிருந்தாலும்
நின் புகழ்	தேவரீருடைய திருக்குணங்களை	என் மனம்	எனது நெஞ்சானது
தெரிந்து ஏத்துவனேல்	உணர்ந்து பேசுவேனாகில்	ஏத்தி அன்றி	(தேவரீருடைய திருக்குணங்களைப்) புகழ்ந்து அல்லது
அது	(சிறியனான நான்) பேசுகிற அது		
தாழ்வு	(தேவரீருக்கு) அவத்யமாம் ;	ஆற்றகில்லாது இது	தரித்திருக்க மாட்டாது ; இவ்விஷயத்திலே
அது இனி	அப்படி நான் பேசுவது தவிர்த்தால்	உன் சீலமோ என்றிட்டு அஞ்சுவன்	தேவரீர் என்ன சீலக்குறையோ என்று பயப் படுகிறேன்.

நினையார் பிறவியை நீக்கும் பிரானை * இந்நீணிலத்தே
எனையாள வந்த இராமாநுசனை * இருங்கவிகள்
புனையார் புனையும் பெரியவர் தாள்களில் பூந்தொடையல்
வனையார் * பிறப்பில் வருந்துவர் மாந்தர் மருள்சுரந்தே. (கூ0)

பிறவியை நீக்கும் பிரானை	ஸம்ஸாரத்தைப் போக்கும் உபகாரகராயும்	புனையும் பெரியவர் தாள்களில்	(அந்தப்பாசுரங்களைப்) பாடக்கேட்டுப் பூரிக்கிற மஹாத்மாக்களின் திருவடிகளில்
இந் நீள் நிலத்தே	இப்பெரிய பூமியிலே		
எனை ஆள	என்னை அடிமை கொள்வதற்கே	பூந் தொடையல் வனையார்	புஷ்ப மாலைகளை ஸமர்ப்பியாதவர்களான
வந்த	அவதரித்தவரான		
இராமாநுசனை	எம்பெருமானாரை	மாந்தர்	மனிதர்கள்
நினையார்	சிந்தியாதவர்களையும்,	மருள் சுரந்து	அஜ்ஞானம் அதிகமாகப் பெற்று
இரு கவிகள் புனையார்	(அவர் விஷயமாக) நல்ல பாடல்களைப் பாடாதவர்களையும்	பிறப்பில் வருந்துவர்	ஸம்ஸாரத்தில் கிடந்து துன்பப்படுவார்கள்.

* * *:—இப்பாட்டில் அங்கப்பேறு என்ற விஷயருடைய அச்சம் தீரும்படி குளிரக் கடாக்ஷித்தார் எம்பெருமானார் ; அந்தக் கடாக்ஷ வைபவத்தாலே அச்சம் தீரப்பெற்றுத் தேறுதலடைந்து, மற்ற வாக்யங்களில் ஏதேனுமொன்றால் எம்பெருமானார் விஷயத்தில் ஒரு நன்மை செய்து வாழ்ந்துபோகலாமாயிருக்க, பாவிகள் அதுசெய்யாதே பாழாய்ப்போகிறார்களே ! என்று அநுதபிக்கிறார் இதில். கூ0

மருள் சுரந்தாகம வாதியர் கூறும் * அவப்பொருளாம்
இருள் சுரந்தெய்த்த வுலகிருள் நீங்க * தன்னீண்டியசீர்
அருள் சுரந்தெல்லா வுயிர்கட்கும் நாத னரங்கனென்னும்
பொருள் சுரந்தான் * எம் மிராமாநுசன் மிக்கபுண்ணியனே. (கூக)

	(வேதபாஹ்ய) ஆகமத்தைப் பிரமாண	அவம் பொருள் ஆம் இருள் சுரந்து	நீசமான அர்த்தங்களாகிற இருள் மிகுந்து (அதனால்)
ஆகம வாதியர்	மாகக் கொண்டு வாதம் பண்ணுகிற பாசுபதர்கள்	எய்த்த	கெட்டுப்போன
		உலகு	உலகத்தவர்களுடைய
மருள் சுரந்து	அஜ்ஞானம் அதிகரிக்கப் பெற்று	இருள்	அஜ்ஞானாந்தகாரமானது
		நீங்க	போகும்படியாக
கூறும்	(வேதத்துக்குப்) பொருந்தாத விஷயமாகச் சொல்லுகிற	தன்	தம்முடைய
		ஈண்டிய சீர் அருள் சுரந்து	மிகவும் நிறைந்த கருணையைப் பெருக்கி

எல்லா உயிர்கட்கும் காதன் அரங்கன் என்னும் பொருள்	'எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஸ்வாமி ஸ்ரீரங்கநாதனே' என்கிற அர்த்தத்தை	காத்தான் எம் இராமாநுசன் மிக்க புண்ணியன்	வெளியிட்டவரான எம்பெருமானார் சிறந்த புண்யாத்மா.

* * *:—இந்த ஸம்ஸாரிகள் இப்படி விமுகராயிருக்கச் செய்தேயும் இவர்களைத் தம்பேறாக உஜ்ஜீவிக்கச் செய்வதற்காக எம்பெருமானார் முயன்றதைச் சிந்தித்து அவரைக் கொண்டாடுகிறார்.

மிக்க புண்ணியனான எம்இராமாநுசன்..........பொருள் காத்தான் என்றும், பொருள் காத்தவனான எம்இராமாநுசன் மிக்க புண்ணியன் என்றும் இரண்டுபடியும் யோஜிக்கலாம். (௯௧)

புண்ணியநோன்பு புரிந்துமிலேன் * அடிபோற்றி செய்யும்
நுண்ணருங்கேள்வி நவின்றுமிலேன் * செம்மைநூற் புலவர்க்கு
எண்ணருங்கீர்த்தி இராமாநுச இன்று நீபுகுந்தென்
கண்ணுள்ளும் நெஞ்சுள்ளும் * நின்ற இக்காரணம் கட்டுரையே. (௯௨)

செம்மை நூல் புலவர்க்கு	செவ்வையான சாஸ்திரங்களில் கரை கண்டவர்களுக்கும்	நுண் அரு கேள்வி	ஸூக்ஷ்மமாய் அருமையான ச்ரவணத்தை
எண் அரு கீர்த்தி	அளவிட முடியாத கீர்த்தியையுடைய	நவின்றும் இலேன்	(செய்யாதே ஒருபொழுது வாயாலே) சொல்லவுமில்லை. (அப்படியிருக்கவும்)
இராமாநுச	எம்பெருமானாரே!	இன்று	இன்று
புண்ணியம் நோன்பு புரிந்தும் இலேன்	புண்ணியமான ஒரு விரத நிஷ்டையும் அநுஷ்டிக்கவில்லை;	நீ என் கண்ணுள்ளும் நெஞ்சுள்ளும்	அடியேனுடைய கண்ணிலும் நெஞ்சிலும்
அடி போற்றி செய்யும்	(தேவரீருடைய) திருவடிகளை வாழ்த்துவதற்கு உறுப்பான	புகுந்து நின்ற இக் காரணம் கட்டுரை	புகுந்து ஸ்தாவரமாயிருப்பதற்குக் காரணம் அருளிச்செய்யவேணும்.

கட்டப்பொருளை மறைப்பொருளென்று * கயவர் சொல்லும்
பெட்டைக்கெடுக்கும் பிரானல்லனோ * என் பெருவினையைக்
கிட்டிக்கிழங்கொடு தன்னருளென்னு மொள்வா ளுருவி
வெட்டிக்களைந்த * இராமாநுச னென்னும் மெய்த்தவனே. (௯௩)

கிட்டி	அடியோடு பற்றிக் நெருங்கி		(எப்படிப்பட்டவரென்றால்)
		கயவர்	அற்பர்களான குத்ருஷ்டிகள்
தன் அருள் என்னும் ஒள்வாள் உருவி	தம்முடைய கிருபையாகிற சிறந்த வாளை உருவி (அதனால்)	கட்டம் பொருளை மறை பொருள் என்று சொல்லும் பெட்டை	தப்பான அர்த்தங்களை வேதார்த்தமாகக் கொண்டு சொல்லுகிற பிரட்டுப் பேச்சுகளை
என் பெரு வினையைக் கிழங்கொடு வெட்டிக் களைந்த	என்னுடைய பாபங்களை வேரோடே அறுத்துத் தொலைத்த	கெடுக்கும் பிரான் அல்லனோ	ஒழித்துவிடுகிற மஹோபகாரகரன்றோ.
இராமாநுசன் என்னும் மெய் தவன்	எம்பெருமானாரென்கிற அருந்தவசியர்		

கட்டம்—கஷ்டம்; கட்டப்பொருளென்றது கஷ்டப்பட்டுச் சொல்லும் பொருள் என்றபடி; மதாந்தரஸ்தர்கள் சொல்லும் பொருள்கள் அஸம்பாவிதங்களாயிருக்குமென்க. கயவர்—நீசர், அற்பர். பெட்டு = பிறரை வஞ்சிக்கச் சொல்லும் பொய்ப்பேச்சு. மெய்த்தவன்— தவமாவது சரணாகதியாகும். (௯௩)

தவந்தரும் செல்வம் தகவுந்தரும் * சலியாப்பிறவிப்
பவந்தருந் தீவினை பாற்றித்தரும் * பரந்தாமமென்னும்
திவந்தரும் தீதில் இராமாநுசன் தன்னைச் சார்ந்தவர்கட்கு
உவந்தருந்தேன் * அவன்சீரன்றி யானொன்றும் உள்மகிழ்ந்தே. (கூச)

தீதில் இராமாநுசன்	எவ்வகைக் குற்றமும் அற்றவரான எம்பெருமானார்	பாற்றி தரும்	போக்கடித்தருள்வர்;
தன்னை சார்ந்தவர்கட்கு	தம்மை அடைந்தவர்களுக்கு	பரம் தாமம் என்னும் திவம் தரும்	பரமபதமென்று சொல்லப்படுகிற லோகத்தை அளிப்பர்; (ஆனபின்பு)
தவம் தரும்	சரணாகதி நிஷ்டையைக் கொடுத்தருள்வர்;	யான்	அடியேன்
செல்வும் தகவும் தரும்	பக்தியாகிற செல்வத்தையும் தமது அருளையும் கொடுத்தருள்வர்;	அவன் சீர் அன்றி	அவ்வெம்பெருமானாருடைய திருக்குணங்களைத் தவிர்த்து
		ஒன்றும்	வேறொன்றையும்
சலியா பிறவி பவம் தரும் தீவினை	நிவர்த்திக்க முடியாததும் ஸம்ஸாரத்தை உண்டாக்குகின்றதுமான பாவங்களை	உள் மகிழ்ந்து உவந்து அருந்தேன்	மனம் களித்து விரும்பி அநுபவிக்க மாட்டேன்.

இப்பாட்டில், தரும் என்னும் பதம் ஆறு இடங்களில் வருகின்றது. இரண்டாமடியின் முதலிலுள்ள தரும் என்பது மாத்திரம் தீவினைக்கு விசேஷணம்; மற்ற ஏனையவை எம்பெருமானார் பக்கல் அந்வயிக்கும் வினைமுற்றுக்கள்.

* சலியாப்பிறவி, சலியாப்பிறவி" என்பன பாடபேதங்கள். பவம்—வடசொல். பரந்தாமம்—வடசொல். திவம்—வடசொல் விகாரம். (கூச)

உண்ணின் றுயிர்களுக் குற்றனவேசெய்து * அவர்க்குயவே
பண்ணும் பரனும் பரிவிலனாம்படி * பல்லுயிர்க்கும்
விண்ணின் தலைநின்று வீடளிப்பானெம் இராமாநுசன் *
மண்ணின் தலத்துதித்து * உய்மறைநாலும் வளர்த்தனனே. (கூரு)

உயிர்களுக்கு உள் நின்று	எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய் இருந்து கொண்டு	பல் உயிர்க்கும்	எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும்
உற்றனவே செய்து	[illegible]	வீடு அளிப்பான்	மோக்ஷத்தை அருள்வதற்காக
அவர்க்கு	அந்த ஆத்மாக்களுக்கு	எம் இராமாநுசன்	எமது எம்பெருமானார்
உயவே பண்ணும் பரனும்	உஜ்ஜீவனத்தையே பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற எம்பெருமானும்	விண்ணின் தலை நின்று	ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் நின்றும்
	([illegible])	மண்ணின் தலத்து உதித்து	இப்பூதலத்திலே அவதரித்து
பரிவிலனாம் படி	[illegible]	உய் மறை நாலும்	எல்லோர்க்கும் உஜ்ஜீவன சாதனமான வேதங்களையும்
		வளர்த்தனன்	குறைவின்றி வளரச்செய்தருளினார்.

* இப்பாட்டின் கருத்தை "மண்ணின் தலத்துதித்து மறை நாலும் வளர்த்தனனே" என் [illegible] "[illegible]" என்ற கட்டளைக் கலித்துறையின் இலக்கணப்படி [illegible] "[illegible]" என்கிற [illegible]

[illegible] "...[illegible]" [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] * [illegible] [illegible]. ... ... [illegible]

வளரும்பிணிகொண்ட வல்வினையால் * மிக்க நல்வினையில்
கிளருந்துணிவு கிடைத்தறியாது * முடைத்தலையூன்
தளருமளவும் தரித்தும் விழுந்தும் தனிதிரிவேற்கு
உளரெம்மிறைவர் * இராமாநுசன் றன்னை யுற்றவரே. (கூசா)

வளரும் பிணி கொண்ட வல்வினையால்	[illegible]	தரித்தும் விழுந்தும்	[illegible]
மிக்க நல் வினையில்	[illegible]	தனி திரிவேற்கு	[illegible]
கிளரும் துணிவு கிடைத்தறியாது	[illegible]	இறைவர்	[illegible]
முடைத்தலை ஊன் தளரும் அளவும்	[illegible]	எம் இராமாநுசன் தன்னை உற்றவர்	[illegible]
		உளர்	[illegible]

தன்னையுற்றாட்செய்யும் தன்மையினோர் * மன்னு தாமரைத்தாள்
தன்னையுற்றாட்செய்ய வென்னையுற்றா னின்று * தன்தகவால்
தன்னையுற்றாரன்றித் தன்மையுற்றாரில்லை யென்றறிந்து
தன்னையுற்றாரை * இராமாநுசன் குணஞ் சாற்றிடுமே. (கூஎ)

இராமாநுசன்	[illegible]	இன்று	[illegible]
		தன் தகவால்	[illegible]
தன்னை உற்றார் அன்றி தன்னை உற்றாரை குணம் சாற்றிடும் தன்மை உற்றார் இல்லை என்று அறிந்து	[illegible]	தன்னை உற்று ஆட்செய்யும் தன்மையினோர்	[illegible]
		மன்னு தாமரை தாள் தன்னை உற்று ஆட்செய்ய	[illegible]
என்னை	[illegible]	உற்றான்	[illegible]

* * * [illegible] [illegible] [illegible]? [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible].

இப்பாட்டின் அந்வயக்ரமம் [illegible]; [illegible] தன்னையுற்றாரன்றித் தன்மையுற்றாரில்லை என்றறிந்து, இராமாநுசன், தன்னையுற்றாட்செய்யும் தன்மையினோர் மன்னு தாமரைத்தாள் தன்னையுற்றாட்செய்யத் தன் தகவால் இன்று என்னையுற்றான் [illegible].

சாஸ்திரமும் என்பிற விசேஷணமுடையான் பாட்டின் முடிவில் வந்து நின்றதை அபூர்வப் பிரயோக மென்பர், என்னேயுற்றான் என்று ஆசிரியர்கள். ... ... (௯௭)

இடுமேயினிய சுவர்க்கத்தில் * இன்னம் நரகிலிட்டுச்
சுடுமேயவற்றைத் தொடர்தரு தொல்லை * சுழல்பிறப்பில்
நடுமேயினிநம் இராமாநுசன் நம்மை நம்வசத்தே
விடுமேசரண மென்றால் * மனமேஐயல் மேவுதற்கே. (௯௮)

நம் இராமாநுசன் — நம் எம்பெருமானார்,
சரணம் என்றால் — உமது திருவடிகளை சரணமென்று நாம் சொன்னால் விட்டுவிடமாட்டார்
இனிய சுவர்க்கத்தில் இடுமே — (இவர் நம்மை) இனிதாகத் தோற்றுகிற ஸ்வர்க்கத்திலே நம்மைக் கொண்டு சேர்த்திடுவரோ?
இன்னம் — அல்லது
நரகில் இட்டு சுடுமே — நரகத்திலே கொண்டு தள்ளி தஹிக்கச் செய்வரோ?
அவற்றை தொடர்தரு — அந்த ஸ்வர்க்க நரகங்களைத் தொடர்ந்து கிடக்கிற
தொல்லை சுழல் பிறப்பில் — அநாதியாயும் சுழன்று வருவதாயுமுள்ள ஜன்மத்திலே
நடுமே — நிறுத்துவரோ?
இனி — மேலுள்ள காலங்களில்
நம்மை — நம்மை
நம் வசத்தே விடுமே — நாம்போனவழியே போகவிட்டு வைப்பரோ?
(இவை செய்யமாட்டாரான பின்பு)
மனமே! — நெஞ்சே!
மேவுதற்கு ஐயல் — பேறுபெறும் விஷயமாக நீ ஸந்தேகிக்கவேண்டா.

ஐயல்—முன்னிலை யெதிர்மறை வினைமுற்று. ஐயாதே என்றபடி. (௯௮)

தற்கச் சமணரும் சாக்கியப்பேய்களும் * தாழ்சடையோன்
சொற்கற்ற சோம்பரும் சூனியவாதரும் * நான்மறையும்
நிற்கக் குறும்புசெய் நீசரும்மாண்டனர் நீணிலத்தே
பொற்கற்பகம் * எம்மிராமாநுச முனி போந்தபின்னே. (௯௯)

தற்கம் சமணரும் — தர்க்கம் பண்ணுகிற சமணர்களும்
பேய் — பேய்போலே பிடித்தபிடி விடாதே நிற்கிற
சாக்கியர்களும் — பௌத்தர்களும்
தாழ் சடையோன் சொல் கற்ற சோம்பரும் — ருத்ரனுடைய சொல்லாகிய சைவாகமத்தைக் கற்ற தாமஸர்களான சைவர்களும்
சூனிய வாதரும் — சூன்யவாதிகளும்
நான் மறையும் நிற்க — நான்கு வேதங்களும் விளங்கி நிற்கச்செய்தே
குறும்பு செய் நீசரும் — (அவற்றுக்குச் சேராத) அபார்த்தங்களைப் பண்ணுகிற குத்ருஷ்டிகளும்
மாண்டனர் — ஒழிந்தார்கள்; (எப்போது? என்றால்)
பொன் கற்பகம் எம் இராமாநுச முனி — சிறந்த கல்ப வ்ருக்ஷம் போலே உதாரராய் எமக்கு ஸ்வாமியான எம்பெருமானார்
நீள் நிலத்தே போந்த பின் — விசாலமான இப்பூமியிலே திருவவதரித்த பின்பு.

போந்ததென்னெஞ்சென்னும்பொன்வண்டு * உனதடிப்போதில் ஒண்சீர்
ஆந்தெளிதேனுண் டமர்ந்திட வேண்டி * நின்பாலதுவே
ஈந்திடவேண்டு மிராமாநுச இதுவன்றி யொன்றும்
மாந்தகில்லாது * இனி மற்றொன்றுகாட்டி மயக்கிடவே. (௱)

இராமாநுச	எம்பெருமானாரே!	ஈந்திட வேண்டும்	அளித்தருள வேணும்;
என் நெஞ்சு என்னும் பொன் வண்டு	என்னுடைய நெஞ்சாகிற அழகிய வண்டானது	இது அன்றி	இத்திருவடிகளை அன்றி
உனது அடிப் போதில்	தேவரீருடைய திருவடித் தாமரைகளில்	ஒன்றும்	வேறொன்றையும்
ஒண் சீர் ஆம் தெளி தேன் உண்டு அமர்ந்திட வேண்டி	அழகிய குணங்களாகிற தெளிவான தேனைப்பருகி நித்யானுபவம் பண்ணுவதை விரும்பி	மாந்தகில்லாது	(நெஞ்சு) புசிக்க மாட்டாது;
நின் பால்	தேவரீரிடத்தில்	இனி	இப்படியான பின்பு
பொருந்தும்	வந்து சேர்ந்தது;	மற்று ஒன்று காட்டி	வேறொரு விஷயத்தைக் காட்டி
அதுவே	அத்திருவடிகளிலேயே	மயக்கிடல்	மயக்கவேண்டா.

* * *—எம்பெருமானே! அடியேனுடைய நெஞ்சு தேவரீருடைய திருவடிகளையே எப்போதும் அநுபவிக்க விரும்பிக்கொண்டு மேல்விழுந்து தேவரீரிடம் வந்து சேர்ந்தது. இது இனி வேறொன்றை விரும்பாது; தேவரீரும் இனி இதை ஸம்ஸாரத்தில் போகவொட்டாமல் தேவரீரிடத்திலேயே நிலைநிறுத்திக் கொள்ளவேணும், என்றாராயிற்று.

தமது நெஞ்சை ஒரு வண்டாக ரூபணம் பண்ணினதற்கு ஏற்ப எம்பெருமானாருடைய திருவடிகளைத் தாமரையாக ரூபணம் பண்ணினார். இந்த வண்டுக்கு அந்தத் தேன் தவிர வேறொன்றும் ருசிக்கமாட்டாது.

மயக்கிடல் = முன்னிலை எதிர்மறை வினைமுற்று. மயக்காதே என்றபடி. (௧௦௦)

மயக்கும் இருவினை வல்லியிற் பூண்டு * மதிமயங்கித்
துவக்கும் பிறவியில் தோன்றியவென்னை * துயரகற்றி *
உயக்கொண்டு நல்கு மிராமாநுசவென்ற துன்னை யுன்னி
நயக்குமவர்க் கிதிழுக்கென்பர் * நல்லவரென்று நைந்தே. (௧௦௧)

மயக்கும்	"அஜ்ஞானத்தை விளைக்க வல்ல	நல்கும் இராமாநுச	அருள் செய்கின்ற எம்பெருமானாரே!"
இரு வினை	புண்ய பாபமென்னும் இரு கருமங்களாகிற	என்றது இது	என்று தேவரீருடைய பாவனத்வத்தைப் பேசுவதாகிற இது
வல்லியில்	விலங்கில்		
பூண்டு	அகப்பட்டுக் கொண்டு	உன்னை உன்னி	தேவரீரை அநுபவித்து உகந்து
மதி மயங்கி	அறிவிழந்து		
துவக்கும்	பந்திக்கச் செய்கிற	நயக்கும் அவர்க்கு	எப்போதும் ஆசைப்படுகிறவர்களுக்கு
பிறவியில்	ஸம்ஸாரத்திலே		
தோன்றிய என்னை	பிறந்த அடியேனை	இழுக்கு என்பர் நல்லவர்	தாழ்வு என்று மேலோர்கள் சொல்லுவார்கள்.
துயர் அகற்றி உய் கொண்டு	துக்கங்களைப் போக்கி உஜ்ஜீவிக்கச் செய்து		

* * *—எம்பெருமானாருக்கு, பாவநத்வம் என்றும் போக்யத்வம் என்றும் இரண்டு குணங்கள் உண்டு. பாவநத்வமாவது—பக்தர்களுடைய பாவங்களைப் போக்கிப் பரிசுத்தப்படுத்தல். போக்யத்வமாவது எப்போதும் அநுபவிக்கக் கூடியவராயிருக்கை. இவ்விரண்டில் பாவநத்வத்தைவிட போக்யத்வமே சிறந்தது; ஏனென்றால், தம்முடைய பாவங்களைப் போக்குகின்றவர் என்ற காரணத்தாலே நாம் அவரைப் பாவனர் என்று அநுஸந்திக்கவேண்டும்; இது ஒரு உபாதியைப் பற்றி வருவது; போக்யத்வத்தை அநுஸந்திப்பது இப்படிப்பட்டதல்ல. அது ஸ்வரூபப்ராப்தம். ஆகையாலே, பாவநத்வத்தை அநுஸந்திப்பதைவிட போக்யத்தை அநுஸந்திப்பதே சிறந்தது. அப்படியிருக்க இவ்வமுதனார் இப்பாசுரத்தில் அடிக்கடி எம்பெருமானாருடைய பாவநத்வத்தை அநுஸந்தித்தார்; 'என்னுடைய பாவங்களையெல்லாம் போக்கினார், என்று

டைய குற்றங்களையெல்லாம் தீர்க்கிறார்' என்று அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி சொன்னதற்கு ஆசைப்படுகிறார் இப்பாட்டில். போக்யதையில் ஈடுபட்டுப் பேசவேண்டியிருக்க, பாவகத்வத்தில் ஈடுபட்டதை நோற்றப் பேசினது ஏதோ என்று பெரியோர்கள் சொல்லுவர்கள் என்றதாயிற்று. (௧0௧)

நையும் மனமுன் குணங்களையுன்னி * என்னாவிருந்தெம்
ஐய னிராமாநுச னென்றழைக்கும் * அருவினையேன்
கையும் தொழும் கண்கருதிடுங்காணக் கடல்புடைசூழ்
வையமிதனில் * உன்வண்மை யென்பாலென் வளர்ந்ததுவே. (௧0௨)

(எம்பெருமானாரே!)

மனம்	எனது நெஞ்சானது	தொழும்	அஞ்சலி பண்ணுகின்றன;
உன் குணங்களை உன்னி	தேவரீருடைய திருக்குணங்களைச் சிந்தித்து	கண்	கண்களானவை
நையும்	கரைகின்றது;	காண கருதிடும்	(தேவரீரை) சேவிக்க ஆசைப்படுகின்றன;
என் நா	எனது வாக்கானது	கடல்புடை சூழ் வையம் இதனில்	சமுத்திரம் சூழப்பெற்ற இப்பூமண்டலத்திலுள்ளே
இருந்து	நிலைநின்று	உன் வண்மை	தேவரீருடைய ஔதார்ய குணம்
எம் ஐயன் இராமாநுசன் என்று அழைக்கும்	எமக்கு ஸ்வாமியான எம்பெருமானாரே! என்று அழைக்கின்றது.	என்பால் வளர்ந்தது என்	அடியேன் மீது (இவ்விதமாக) வளர்ந்ததற்குக் காரணம் யாதோ?
அருவினையேன்	மஹாபாபியான என்னுடைய		
கையும்	கைகளும்		

வளர்ந்தவெங்கோப மடங்கலொன்றாய் * அன்று வாளவுணன்
கிளர்ந்தபொன்னாகம் கிழித்தவன் * கீர்த்திப் பயிரெழுந்து
விளைந்திடும்சிந்தை யிராமாநுச னென்றன் மெய்வினைநோய்
களைந்து நன்ஞானமளித்தனன் * கையில் கனியென்னவே. (௧0௩)

அன்று	முன்னொரு காலத்தில்	கீர்த்தி பயிர் எழுந்து	திருப்புகழ்களாகிற பயிர் வளர்ந்து
வளர்ந்த வெம் கோபம் மடங்கல் ஒன்று ஆய்	அபரிமிதமான கோபம் மேலிட்டுப்பெற்ற ஒரு சிங்க மூர்த்தியாகி	விளைந்திடும் சிந்தை	விளையப்பெற்ற திருவுள்ளத்தை யுடையரான
வாள் அவுணன்	வாளையுடைய அசுரனான ஹிரணியனது	இராமாநுசன்	எம்பெருமானார்
கிளர்ந்த	செருக்கினால் செழித்திருந்த	என் தன் மெய் வினை நோய் களைந்து	எனது உடலைப்பற்றியிருக்கிற வினைநோய்களையெல்லாம் ஒழித்து
பொன் ஆகம்	பொன்போன்ற மார்பை	கையில் கனி என்ன	கையிலங்கு நெல்லிக்கனி போலே ஸ்பஷ்டமாக
கிழித்தவன்	கிழித்துப் போட்டவனான எம்பெருமானுடைய	நல் ஞானம் அளித்தனன்	விலக்ஷணமான ஞானத்தை தந்தருளினார்.

கையில்கனியென்னக் கண்ணனைக் காட்டித்தரிலும் * உன்தன்
மெய்யில்பிறங்கிய சீரன்றி வேண்டிலன் யான் * நிரயத்
தொய்யில்கிடக்கிலும் சோதிவிண் சேரிலும் இவ்வருள் நீ
செய்யில்தரிப்பன் * இராமாநுச என்செழுங் கொண்டலே. (௧0௪)

செழுங் கொண்டல்	(ஔதார்யத்தில்) விலக்ஷணமான மேகம் போன்ற	நிரயம் தொய்யில் கிடக்கினும்	ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் அழுந்திக் கிடந்தாலும்
என் இராமாநுச	எம்பெருமானாரே! (தேவரீர்)	சோதி விண் சேரினும்	சோதிமயமான பரமபதத்தை அடைந்தாலும்
கண்ணனை	எம்பெருமானை		
கையில் கனி என்ன	உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோலே	இவ் அருள்	(தேவரீருடைய திருமேனியழகை அநுபவித்து இருக்கைக்கு உறுப்பான) இவ்வருளை
காட்டித் தரினும்	காட்டிக் கொடுத்தாலும்		
உன் தன் மெய்யில் பிறங்கிய சீர் அன்றி யான் வேண்டிலன்	தேவரீருடைய திருமேனியில் விளங்குகிற சௌந்தர்யம் முதலிய குணங்களைத் தவிர வேறொன்றிலும் நான் ஆசைவைக்கமாட்டேன்;	நீ செய்யில்	தேவரீர் செய்தருளினால் தான்
		தரிப்பன்	ஸம்ஸாரத்திலோ [illegible]) கால் பாவியிருப்பேன்.

நிரயத்தொய்யில்—நிரயமாவது நரகம். இந்த ஸம்ஸாரமே நரகமெனப்படும். தொய்யில்—சேறு. [illegible] தொக்கி நிற்கிறது. தொய்யம் என்பாருமுளர். ... ... (கoச)

செழுந்திரைப் பாற்கடல் கண்டுயில் மாயன் * திருவடிக்கீழ்
விழுந்திருப்பார் நெஞ்சில் மேவுநன் ஞானி * நல்வேதியர்கள்
தொழுந்திருப் பாத னிராமாநுசனைத் தொழும்பெரியோர்
எழுந்திரைத் தாடுமிடம் * அடியேனுக் கிருப்பிடமே. (கoரு)

செழு திரை பால் கடல்	அழகிய அலைகளையுடைய திருப்பாற் கடலில்	நல் வேதியர்கள் தொழும் திரு பாதன்	நல்ல வைதிகர்களால் ஸேவிக்கப்பட்ட திருவடிகளையுடையவரா யிருக்கின்ற
கண் துயில்	பள்ளிகொண்டருளுகின்ற		
மாயன்	ஸர்வேச்வரனுடைய	இராமாநுசனை	எம்பெருமானாரை
திரு அடி கீழ்	திருவடிகளின் கீழ்	தொழும்	ஸேவிக்கின்ற
விழுந்து இருப்பார்	விழுந்து கிடக்கும் மஹான்களுடைய	பெரியோர்	மஹாத்மாக்கள்
நெஞ்சில் மேவும்	திருவுள்ளத்திலே பொருந்தி எழுந்தருளியிருக்கிற	எழுந்து இரைத்து ஆடும் இடம்	கட்டுப் இருந்த விடத்தில் இராமல் எழுந்து கோஷித்துக்கொண்டு கூத்தாடும் இடம்
நல் ஞானி	சிறந்த ஞானியாயும்	அடியேனுக்கு இருப்பு இடம்	அடியேன் வசிக்குமிடமாகும்.

* * * :—இப்பாட்டில் "நிரயத் தொய்யில் கிடக்கினும் சோதிவிண் சேரினும்" என்று ஸம்ஸாரத்தையும் பரமபதத்தையும் வாசியற்றதாகச் சொன்ன அமுதனாரை நோக்கிச் சிலர், 'உலகத்தில் எல்லாரும் ஸம்ஸாரத்தை வெறுத்தும் பரமபதத்தை ஆசைப்பட்டும் இருக்க நீர் ஸம்ஸாரத்தையும் பரமபதத்தையும் ஸமமாகக் கருதிப் பேசுகின்றீரே, உமக்கு உத்தேச்யமான ஸ்தானம் எது? சொல்லும்' என்ன; ஸ்ரீராமாநுஜபக்தர்கள் களித்துக் கூத்தாடுகின்ற இடமே எனக்குப் பரமோத்தேச்யமான ஸ்தானம் என்றார். (கoரு)

[சாற்றுப் பாசுரங்கள்.]

இருப்பிடம் வைகுந்தம் வேங்கடம் * மாலிருஞ்சோலையென்னும்
பொருப்பிடம் மாயனுக் கென்பர் நல்லோர் * அவைதன்னொடும் வந்
திருப்பிடம் மாய னிராமாநுசன்மனத் தின்றவன்வந்
திருப்பிடம் * என்ற னிதயத்துள்ளே தனக்கின்புறவே. (கoசு)

மாயனுக்கு	ஸர்வேச்வரனுக்கு	அவை தன்னொடும் வந்து இருப்பிடம்	அந்த ஸ்தலங்களுடன் கூடியவனாய்க் கொண்டு எழுந்தருளி யிருப்பது
இருப்பு இடம்	வாஸஸ்தானம் (எவை யென்றால்)		
வைகுந்தம்	பரமபதமும்		
வேங்கடம்	திருவேங்கடமலையும்	இராமாநுசன் மனத்து	எம்பெருமானாருடைய திருவுள்ளத்திலேயாம்;
மாலிருஞ் சோலை என்னும் பொருப்பு இடம்	திருமாலிருஞ்சோலை யென்கிற திருமலையும் (ஆகிய இவையாம்)	அவன், இன்று வந்து	அவ்வெம்பெருமானார்தாம் இப்போது வந்து
என்பர் நல்லோர்	என்று ஸத்துக்கள் சொல்லுவார்கள்.	தனக்கு இன்பு உற இருப்பிடம்	தமக்கு ஆநந்தமாக எழுந்தருளி யிருப்பது
மாயன்	(இவற்றை இருப்பிடமாகவுடைய) ஸர்வேச்வரன்	என் தன் இதயத்துள்ளே	அடியேனுடைய நெஞ்சிலேயாம்.

••• அவ—இப்பாட்டிற் கீழ்ப்பாட்டிலே அமுதனாருடைய எல்லை கடந்த ப்ராவண்யத்தை அறிந்த எம்பெருமானார் 'நம்மேல் இவ்வளவு காதல்கொண்டிருக்கிற இவருடைய நெஞ்சை நாம் விட்டு நீங்கலாகாது' என்று கொண்டு அமுதனாருடைய திருவுள்ளத்தை மிகவும் விரும்பினபடியை, அமுதனார் கண்டு மகிழ்ந்து பேசுகிறார். (க0௬)

இன்புற்றசீலத் திராமாநுசா * என்று மெவ்விடத்தும்
என்புற்றநோ யுடல்தோறும் பிறந்திறந்து * எண்ணரிய
துன்புற்று வீயினும்சொல்லுவ தொன்றுண்டுன் தொண்டர்கட்கே
அன்புற்றிருக்கும்படி * என்னையாக்கியங் காட்படுத்தே (க0௭)

இன்பு உற்ற	ஆநந்தபூர்ணராய் எழுந்தருளியிருக்கிற	எண் அரிய துன்பு உற்று வீயினும்	எண்ண முடியாத துன்பங்களை யநுபவித்து முடிந்து போனாலும்
சீலத்து இராமாநுசா	ஸௌசீல்யகுணமுடைய எம்பெருமானாரே!	என்றும்	எல்லாக்காலங்களிலும்
		எவ்விடத்தும்	எல்லாவிடங்களிலும்
சொல்லுவது ஒன்று உண்டு	தேவரீரிடத்தில் அடியேன் விண்ணப்பிக்க வேண்டிய விஷயம் ஒன்றுண்டு (அது என்னவென்றால்)	உன் தொண்டர்கட்கே	தேவரீருடைய பக்தர்கள் விஷயத்திலேயே
		அன்பு உற்று இருக்கும்படி என்னை ஆக்கி	பக்தனாயிருக்கும்படி அடியேனைச் செய்தருளி
என்பு உற்ற நோய் உடல் தோறும்	எலும்பிலே ஊடுருவக் கூடிய வியாதிகளுக்கு இருப்பிடமான சரீரங்களிலெல்லாம்	அங்கு ஆட்படுத்து	அந்த பக்தர்களிடத்தில் (அடியேனை) ஆட்படுத்தி யருளவேணும்;
பிறந்து இறந்து	பிறப்பதும் இறப்பதுமாகி		(இதுவே அடியேனுடைய வேண்டுகோள்.)

அங்கயல் பாய்வயல் தென்னரங்கன் * அணியாகமன்னும்
பங்கய மாமலர்ப் பாவையைப்போற்றுதும் * பத்தியெல்லாம்
தங்கிய தென்னத் தழைத்துநெஞ்சே நந்தலைமிசையே
பொங்கிய கீர்த்தி * இராமாநுசனடிப் பூமன்னவே. (க0௮)

நெஞ்சே	ஓ மனமே!	பொங்கிய கீர்த்தி இராமாநுசன் அடிப்பூ	பரந்த புகழுடையரான எம்பெருமானாருடைய திருவடித் தாமரைகள்
பத்தி எல்லாம் தங்கியது என்னத் தழைத்து	பக்தியெல்லாம் நம்மிடத்திலே குடிகொண்டதென்று சொல்லும்படியாக விருத்திபெற்று,		

நம் தம்மிளையே மன்ன	சேமம் குசேமமே நித்ய வாஸம் பண்ணுகைப்படியாக, (நாம் செய்யவேண்டிய காரியம் என்னவென்றால்)	அணி ஆகம் மன்னும்	அழகிய திருமார்பிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவளாய்
அம் வயல் பாய் வயல் தென் அரங்கன்	அழகிய வயல் நீர்கள் பாய்கிற கழனிகள் சூழ்ந்த தென்னரங்கத்தில் உறையும் பெருமானுடைய	பங்கயம் மாமலர் பாவையை	சிறந்த தாமரைப் பூவில் பிறந்த பதுமை போன்றவளான ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியை
		போற்றுதும்	வாழ்த்துவோம்

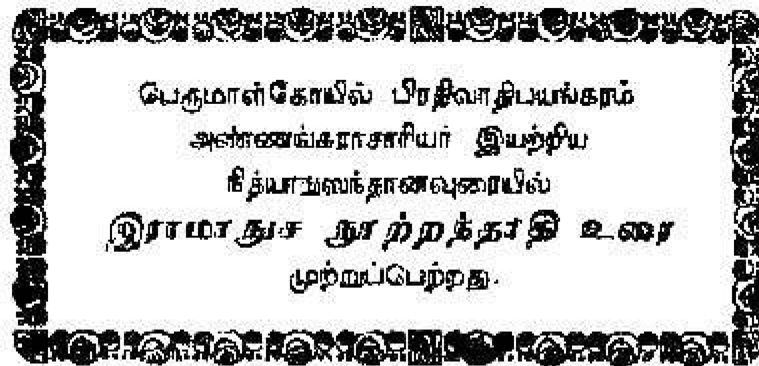
* * *—இப்பிரபந்தத்தின் தொடக்கத்தில் "இராமாநுசன் சரணாரவிந்தம் நாம் மன்னி வாழ" என்று எம்பெருமானாருடைய திருவடித்தாமரைகளைப் பொருந்தி வாழ்வதே நமக்குப் பரம புருஷார்த்தமாக அருளிச் செய்தமையாலே அந்தப் புருஷார்த்தம் நமக்கு யாவஜ்ஜீவம் ஸித்திக்கும்படியாக—எல்லாச் செல்வங்களையும் அளிக்கவல்ல பெரிய பிராட்டியாரைப் பிரார்த்திப்போமென்கிறார்—முடிவான இப்பாட்டில்.

ஐச்வர்ய ஸம்பத்தை அளிக்கவல்ல பிராட்டியே இந்த விசேஷ ஸம்பத்தையும் அளிக்கக் கடவள் என்றதாயிற்று. ... . (க0அ)

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவரங்கத்தமுதனார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.


பெருமாள்கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய
நித்யாநுஸந்தானவுரையில்
இராமாநுச நூற்றந்தாதி உரை
முற்றுப்பெற்றது.